

Ad interpretationem tituli de prescriptionibus ad Rubricam:

et D. Ximenes ca
thedraico de i. de
Canonis y Canonigo
de G^{da} anno
Ani 1617.

Granatq
comenbo a 2
de sept.

1. Titulus iste ad titulum precedentem de exceptionibus inducitur modum
continuat. cum enim sup. in tit. precedenti sit alibi de exceptionibus
et frequenter de iure prescriptionis excipiat merito post titulum
de exceptionibus sequitur titulus iste de prescriptionibus, quia conti-
nuationem, post glossam, Godfredum, et Hostensium, sequitur
Joannes Andreas, Antonius de Butrio, Panormitanus et
omnes impensenti: ~ ~ ~ ~ ~

2. Sed certe hęc continuatio Rubricę satine dubia, quoniam
generalis e, hoc enim atento possent de pactis de confessis
de restit. y policatorum et res judicata tituli subijci, ex eo
quod plerumque de talibus excipitur: ~ ~ ~ ~ ~

3. Verumtamen superior continuatio, quę communis et ve-
ra est deffendi potest, sic intelligendo quod cum sup. alibi sit
imprecedenti titulus de exceptionibus in genere, et prescrip-
tio nihil aliud est, quam exceptio quę actioni in rem
vel in personam objicit, merito post exceptiones in
genere de prescriptione. i. de excep. in genere agendu-
erit: ~ ~ ~ ~ ~

4. Hinc deducitur improprio nostro prescriptionem nihil aliud
quam exceptionem significare, ut probat in l. nihil propo-
ni in l. a glossa Rubricę prescribere ff. de suspensis tutoribus.
l. titia de s. s. Gaius ff. de leg. i. l. qui agnitis. l. paulus
ff. de exceptionibus. Unde in l. 3. ff. de periculatoribus
accusatori, prescribere nihil aliud e, quam opposita
exceptione accusatorem summovere, et repellere. ad idē

est in l. si quis in conferuendo C. de partu, et in l. prescri-
ptione C. si contra ius vel utilitatem publicam ubi excep-
tio maledi que aduersus rescripta Principis obijctur, =
prescriptio dicitur eodem sensu e' intelligenda Lex pres-
criptiones facti C. de exceptionibus idem videtur in l.
ff. et c. de exceptionibus et prescriptionibus, et ideo in d.
l. si. Locum ee' exceptioni dicitur, similiter in l. an
vitium de diuersis et temporalibus prescrip. Longitem-
poris prescriptio. Longe possessionis appellat. Ea etz est
intelligenda in l. si quis emptio nra, et in l. de prescrip-
tione triginta, l. quadraginta annorum et longitemporis
exceptiones acquisierit. agrobis exprime ostenditur
prescriptionem longitemporis dici exceptiones, que ex
longa possessione procedit, et huc circa continuationes
tribusq:

n. 5.

Modo querit qd sit prescriptio? et quidem iuris
nostri interpretes varias prescriptionis cumularunt deffini-
tiones, et quidem Joannes Andreas in reg. possessor de
reg. ju. lib. 6. n. 9. ita prescriptione deffinit, pres-
criptio est ius quoddam ex tempore congruente legi auctori-
tate, vim capiens, negligentibus pena inferens, et finem litibus
imponens.

n. 6

Solerte aduersus pb. deffinit, du' admittit ps-
criptz in pna negligentibus fuisse instituta facit:
nam etz aduersus ignorates, carere prescriptio l. si. de ps-
cript. longi tempus: nulla scia ut ignorantia spectanda.
cui opponat l. id. ff. de reg. iur. p. 29. et si in ignorantibus ne-
gligentia n' inuenit. Et tunc singulare dicit qd dis-
tinctus de occasione pb. q. superior deff. n' sustinenda.

Quapp' verior vr deff. Glouz in summa lib.
9. 3. dum inqt: prescriptio e' exceptio et p'p'io sub-
stantia capiens. quales etz deffinit tradit Gofred.
in summa ff. de prescrip. et eam seq' Cobb. in reg. possessor

90
1. p.

l. p. d. unico n. 4. et Alcia. 5. n. 3. id. in l. ut ff. D.
 de p. sig. Verumtrā p. d. definitio dupliciter impugnat.
 Pator. h. post Joa. Andr. in d. leg. possessor. 199.
 p. scriptio n. accipit substantias ex solo tpe, alia
 p. scriptio p. edere ex natura, ut tpe, ut qd. nale.

3. Non obstat hęc impugnatio, qm̄ sicut dicit
 indefinit. exceptio sequitur q. sic licita et legiti-
 ma exceptio, et lego approbata, alioq. simpliciter
 exceptio n. dicitur arg. de in l. 4. §. idemnat.
 D. de res. jud. et in l. non putavit §. n. quicuis D.
 de bon. posses. §. tab. atq. ita p. scriptio sub-
 stantias simpliciter ex tpe capere non dicitur, ut p. bā
 definitionis sonat, nā auctoritas ^{quod} legis adit
 et sic superiori definitioni claudis intelligentie
 gra addenda ff. p. bā hęc legis definitio. ita ut
 dicamq. p. scriptio et exceptio ex tpe legibus
 definitio substantias capiens.

9. hęc hęc definitioni obstat et impugna-
 tio Pandormitani, quę dicebat ea n. et definitio
 iudiciali ex eo qd. ea n. finalis p. scriptio
 n. explicat, quę est ut lites finiant, et dicitur
 n. sint in incerto ut in l. ff. D. p. ius iudic. l.
 de i. i. de i. i. cap. nā hęc applicatio facile soluit
 qm̄ in incerto nā hęc et indefinit. ea n. fina-
 les definiti capimus ut stat ex definit. i. i.
 capionis, quę habet in l. 3. de i. i. cap. i. i. u. d. a
 ff. de i. i. cap. p. t. et ex definit. stipulationis
 in l. stipulationis §. stipulatio D. d. p. b.

10. Sed q. s. indef. p. scriptio dicitur ea n.
 et exceptio ex tpe legibus definitio substantias
 capientes, legitimus tpe p. scriptio
 considerandū e' ex diversa natura et p. scriptio dicitur
 et ex diversitate p. scriptio, et ex circumstantiis.

aliqua stituta. Singula autem propria diversarum pre-
ceptionum. Sicut per monachum parrum P. Greg. Tib.
no. sint ag. Jur. c. 5. quibus referuntur Jo. And.
in ipse loco.

Modo pro nos sciendum est in quo prescrip- 11
tio ab usucapione differat. Ut discernatur.
Et quidem ab origine exordiamur. Usucapio
appellata est ab usu, quod est possessio ut in l.
questio us. de reb. sig. et capio, quod est acquisitio
ut in l. quod si de v. j. quasi acquisitio per
possessorem.

Unde respondendum est. Aug. Gelig lib. 7. 12.
not. atque ostendit Usucapione prescribere
Usucapione interdicta ut. s. disjuncto
vocabulo, que sententia placuit, nam sic non
capimus usum per usucapione, sed utendo
posse dominium, non usum capere licet
ut advertit Do. Greg. s. c. 17.

Unde Usucapio a J. C. definit in l. 3. de
Usucap. ut sit acquisitio domini per continuatam posse-
sionem tempore lege definiti, in p. d. autem definit.
Usucapione non acquisitio ponit loco generis
quod usucapio sicut aliis modis dominus acquiritur,
in aqua autem s. p. b. ponunt loco differentie.
quod autem Usucapione dominus acquiritur per
tres in l. traditionibus 20. C. de pact. l. si fini-
ta §. Julianus de dano infecto, l. acquiritur
§. in solus de acq. do. l. de usucap. l. neque
vtilibus §. ex q. cas. mai. l. ex q. ob. satis
manifeste apparet Usucapio plenus dominus
acqui. in quo quod ab exultima ut Usucapio-
nes a se ipsis differre, quod s. Usucapione
dominus directus acquiritur, prescriptione vero

Utile

Utile in dnuis acqui affirmat: directus v manere per
 illud aduersus quos prescriptus fuit, ita docuit gla
 in aucta nisi triennale C. de bonis mat. gla pbo
 et usucapionib; in d. l. traditionib; C. de pact. gla
 pbo dnuia rex in s. i. in l. de usucap. qua opinio
 nes eiq; ee receptas testatur fasso in d. l. tra
 ditionib; et v. Curtij Junin et Peig Beronij s. m. g.

14. Pro qua opinione facit et in l. si duo patro
 ni s. Juliano de iudic. ubi utilis actio datur p
 cribenti, ad id e. et in l. si q; diuturno. si ex
 uisq; uendic. l. i. s. si iuncta gla pbo quia si ser
 uisq; de aqua pluui. g. sm utile dnuis pscripta acqui

15. Rurs; p ead opinione facit, quia pcribenti
 spectat exceptio contra dnuis agens ut in l. su
 per longi C. de pscript. longi temp. elegas et in l. si
 q; emptio in pscripto C. de pscript. 30 v l. 40. g.
 dno s. quos pcribitur spectat actio pater s. seq.
 q. exceptio est actionis exclusio l. 2. de exception.
 et ex sequenti l. dno directus dnuis retinet,
 alioq; in reb; actio ei n; spectat ut in l. in reb; actio
 de rei vind. l. xq; apparet pcribentes n; acq;ere
 directus dnuis, fa utile, qm duo in solidis eo
 l. s. respu dnu ee n; poss. eiusd. rei C. si ut certo s.
 s. si duob; vesiculab; s. modati. l. s. g. ex d. r. d.
 de acq;enda posses.

16. Si a in senia s. s. qd pscripte directu dnuis ac
 quat docuit gla magna in fi. in summa. 6. s. 3. Na
 barr. in m. c. 17. n. 23. et hanc opinionem s. dese
 dunt plures auctores relati a Pineto in aucta nisi
 triennale n. 37. C. de bonis mat. l. a Cobb. in d.
 regl. possessor in initio s. p. n. 2. ubi p hac opinio
 ne multipliciter arguit, et Pinely ubi p defen
 sione illig dece p aducit fundamta que non est

opus referre, fatiq. n. est nosse humana lege. Ex
iusta causa p. exhibentibus oio. facere dicitur, nec aliud
dicitur penes eum aduersus quem p. scribitur, remanere,
alio. n. maneret adhuc aliqua incertitudo, et causa
libis. l. item in d. l. fi. D. p. suo. ~ ~ ~

Præterea p. hac opinione facit, q. p. uocacione 17.
diuiditur dicitur acquiri ut s. resolutio. l. et. q. et p. p. scri-
pt. p. p. et seq. q. ead. requirunt in p. scripto. q. u. in-
p. uocacione. l. et. et bona fides de s. apparebit.

Pluribus ut Iustiniana. longam possess. subroga-
uit in locum biennalis p. uocacionis. l. p. p. p. p. p.
l. et. l. et. p. uocacione. trans. fer. s. sicut olim p. uocacione.
ita et hodie longa possess. dicitur legitimus
acquiri debet, et ob id illi scribitur. de p. uocacione.

Transform. Vbi Iustiniana antiquas biennales p.
p. uocaciones transformavit in longas 10. an.
possess. huc autem dicitur acquiri, que ex longa
possess. p. cedit, p. scriptio longi temporis appellatur,
ut patet l. et. l. de p. scripto. l. consil. p. u. atq. i-
d. Imperatoris. In Pontiff. et iuris interpre-
p. scripto. l. m. alias signatur accepimus, ut n. modo
l. excepto, Verum et acquiri dicitur significat, ita
docuit Dominicus ad d. l. lib. 4. de iust. g. s. art. 4.
4. dicens p. scripto signatur acquiri dicitur p. possess.
q. m. opinione tenendo n. obstant huius funda-
m. q. q. Satisfacit Beronig 5. n. 2. l. 1. n. 4.

Neq. et e. admittenda alia differentia
que ualeat utitur solet in p. scripto et p. uocacione,
q. d. s. p. uocacione ad res mobiles p. tinere, p. scrip-
tio u. ad res immobiles. que differentia facile quin-
it iuribus q. q. utat p. uocacione et ad bona
immobilia p. tinere ut in l. n. s. m. s. si dicitur et s.
si mihi D. de p. uocacione. et in p. uocacione l. eod. s.

Unde.

9

Unde merito est impbanda gta a. in l. 3. de v. iucap.
quy hanc differentia s. dicitur, gta vbo u iucapiat
in p. xlo. in l. eod.

20. Superest m. videre an pscriptio seu v. iucapio
sic ius reale v. gentius, seu g. g. tate s. nales.
qd aucte sic ius reale p. batur i. g. ius pscriptio do-
minia res ab uno transfert in alterum, ut sa-
tis s. p. batur est. Id iul. nate & quib. n. nemine s.
cuius alterius iactura et detrimento fieri locupletio-
res ut in l. na hoc nata i. q. de edict. in l. b. l. iul.
nate 207. de reg. iur. v. succursus de iul. reg. locu-
pletari de reg. iur. in d. c. Juas de p. nis. q. p. scri-
ptio iuri naturali aduersat.

21. 2o p. d. cap. facit, nals d. n. u. s. res iur.
cuius p. p. de iure nate, qd appellat iusq. ut in
s. i. in l. u. l. o. x. in l. de res. div. et in l. ex hoc iare
de iust. lex aut sumana civilis, que pscriptz
invenit, (ut j. dicem) iuri nate derogare no
potest ut in l. eas obligat. D. de cap. dim. Ce in
l. fi. in l. de leg. agrat. tut. q. lex sumana non
potest p. v. iucapione s. d. n. i. s. ai. domino tolle-
re et in p. scribent s. transfere abq. iuris-
natis corrupt.

22. 3o p. ead. opinionione aduci solet res in que s.
ut ecclesia Prom. coll. 2. b. neq. iniq. s. omni-
b. impius maneat p. sidiu s. Et b. impba te-
poris allegat. sese tuant. q. v. b. i. p. s. i. p. s. i. o. i. m-
p. i. u. s. p. s. i. d. i. u. s. a. p. p. e. l. l. a. t. u. t. a. d. n. o. t. a. u. i. t. g. l. a. b. q.
p. s. c. r. i. p. t. i. o. i. n. i. u. r. i. a. s. e. t. i. n. i. g. l. a. t. e. s. s. t. i. n. e. t. q. u. e.
n. a. t. u. r. a. l. i. s. g. l. a. t. i. a. d. u. e. r. s. a. t.

23. Unde gta inc. ius reale a. d. ait s. g. tate na-
lem inducitas s. iucapione s. seu pscriptz et
gta vbo p. sidiu s. ind. a. u. s. v. t. ecclesia Prom.

ait: iniq^m ee pscriptz et qta in alijs in l. i. d. me. gest.
ingt. de iucapione. Sed inalem & qta ee, vide
fentice v. qta in d. l. nā hoc nata, qta in l.
i. de iucap. et in l. us civ. D. d. iud. l. 1.

In huius tñ asequendū ē pscriptz non ē
ēē iniq^m. nec repugnare nali qta. Id potig 24.
de iucapione, seu pscripti videtur l. i. summa
Cognate oriri, pterim l. i. iud. l. ex pluribus
stat. pteritū auctoritate l. i. iud. qz sufficiens
ē. qd que lex sit iusta, patet q. p. Rainige
iuste statuit, id qz ē max. necessarium, v. l. i. i.
Se ad pacificandū subditorū iudiciū, et reip.
quietem, qd qd ē p. tinet ad legem v. t. inc. exit
aut lex q. d. It. de iucapione et iugm. nēpl
reip. et bono publico utilis, et naria. q. lex
p. scriptz, seu de iucapione in d. iud. max. inni
tū huius iusticij. p. bat min. l. i. de iucap.
in illis p. bis: bono publico introducta ē iucapio,
ne scilicet, quarūda res diu et fore sepe
incerta dñia essent, cum suffigret dñis ad inqui
rendas res suas statuti t. p. spatium.

Ex quo apparet, qd cessante iugm. acquit. 25.
p. de iucapione incertū esset possessor, an res q.
hōne ab alio omia, sua sit, nec ne, qd maximū
infert dānus reip. et aduenit. Theopsilz in p. iud. l.
de iucap.

Partinet et de iucapio ipsa ad minuendā l. i. 26.
tes ut stat. l. i. fi. D. p. suo b. ut aliqz litū
finis esset. Unde Cicero in orat. p. Aullo Cicero
p. scriptz p. scribit ee finē sollicitudinis, ac peri
culi litū. iura. n. finem litibz imponere max.
conā l. singulis de except. rei iud. b. p. babil
rat. p. statuit ne alit modz litū multiplicatus

Suma

Et generaliter in diuisis utilitatibus faciunt potius ualere
suas ea que se aliquos habent a se. ~ ~ ~
Justificat igitur Vucapio seu prescriptio fa- 28.
lore publico in omni iure. ~ ~ ~
Rationes, & quos prescribitur. ~ ~ ~
in locis. ~ ~ ~
lib. 2. de lege penali c. 5. col. 3. facit Sena. Cor-
nelij t. 1. lib. 1. annaliu. ~ ~ ~
in quo de magnis exemplis qd singulos utili-
tate publice ppendit. ~ ~ ~
lib. 1. c. 1. nulla lex satis. ~ ~ ~
to quare si maior p. pdest. ~ ~ ~
Lex pe. d. iust. ~ ~ ~
Vnde est:

Neq. obstat qd fundam. quo p. dicitur 29.
mg. qd sub dnica rex sipe iuris naturalis su-
mam. n. poss. auferri. qd lex Vucap. qua dicitur
a dno. ~ ~ ~
P. qd lex summa in diuisis iuris naturalis non feruit,
qd aliqua addit. ~ ~ ~
i. ius. 6. d. iust. ~ ~ ~

Sed certe hęc responsio et decisio d. l. ius. 30.
n. careo difficultate. ~ ~ ~
a iur. nat. dicitur, quo fit ut si lex sum. a iure
nat. discedat, n. lex. ~ ~ ~
Ab Jac. Medina, Dominico de Soto lib. 1. de iust.
q. 2. art. 2. ~ ~ ~
Hinc difficultati dicitur. ~ ~ ~
ita p. b. nascentur in. ~ ~ ~
Et iur. Statuuntur ius. ex aliqua q. posse iuris naturalis
destruere, et sic lex civ. potuit in aliqua p. a iur.
nali dicitur.

Sed adhuc hęc solutio ex eo displicet, qm. 32

cub naturalia iur. immutabilia sint ut in §. id naturalia instit.
 de iur. nat. docuit Gratianus in pro §. ad. p. pfecto iur.
 nale, nec quo ad aliq. eiq. parte humana tolli pot.
 nab cum in ea p. iur. nale vigeat, nullom. defendi po-
 fset, qd ea iur. nalis parte humana tolli valeat, ut
 docuit Cobb. in req. p. peccat. d. rex. iur. lib. 6. r. d. §. un. d.

33. Pro resolut. quig difficultatis firmit' afferendū ē,
 q. iur. nale immutabile pmanet, nec humana l. aliqua
 exp. tollit, sd declarat et determinat, q. leges hu-
 manas determinat in particulari pcepta natq. omnia i
 Exempla pra: iur. nale p. iur. ut deposit. ut fiat
 restitutio inc. iur. nale d. d. lex humana determinat
 deposit. n. ee reddend. fuiso, ut inc. nequis ar-
 bitr. r. r. g. r.

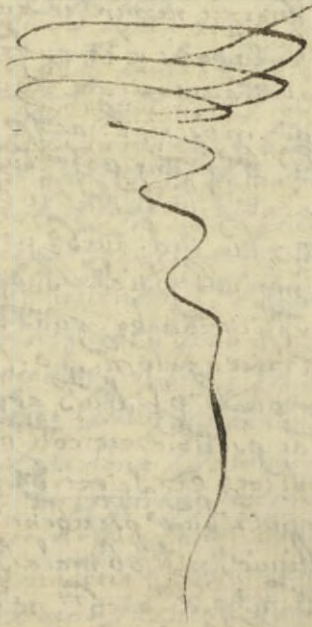
34. Similiter lex nalis dicitur nemini ee auferenda
 res suas, lex d. civili exponit n. ee auferend. q.
 auctoritate p. pia, at d. auctoritate legis iust. ee
 auferi pot. ut stingit in p. script. atq. ideo recti-
 tudo legis nalis et q. humana positus una et
 ead. est, et ita interpretat. d. lx iur. civile l. r. arg.

35. Non obstat q. m. ex d. ind. auct. ut ecclesia
 Rom. ubi p. scriptio impius p. sidius appellat,
 nab reiectis alijs explanationibz, quas refert Pi-
 nelg in d. auct. nisi licentiale n. 40. (de bon.
 mat. p. p. scriptio impius p. sidius appellari
 respu. illig. q. mala fide p. scribit, ut colligie ex illis
 vbi: ne tutus peccandi loq. etz scientibz relinquat.
 q. vbi peccat. b. plane tribuit p. scribenti, sd in p.
 ribente peccat. b. n. stituit, nisi ob mala fide m.
 ut Sabes inc. fi. §. 5. tt. g. d. auct. m. ut ecclesia rom.
 de mal. fidei possessore loq.

36. Quo autem iure inuenta sit Usurapio gus-
 titur et omnia disputatione resolventi s.

est Jure civili, ut tradit Pinelus ubi supra n. 29.
¶ qd absolutur S. P. ad Laudes et glorias
Omnipotentis Dei, Patris, et filij, et
Spiritus Sancti, et B. Virgi-
nis Marię absq; origi-
nali peccato concepta,
et B. Andrea,
et dicitur in pur-
gatorio exis-
tentibus: ~

Scribebat Dns. Andreas Fadron a Guevara
in imperiali franatensi Academia
et B. Jo. prudentis opera
daret anno dñi 1617: ~

ad Cam. inc. i. 5. et

Ad textum in cap. i. hoc tit. :-

~ : 30 : ~ : ~ : ~

n. 1.

Potest episcopus Locum alionq. Diocessis, quem ipse ad ca-
tolicam vnitatem conuerterit, triennia prescribere, qua-
vis siat Locum alienum ee. vacante in ecclesia, ac in
episcopo Syretico existente, non currit prescriptio :-

n. 2.

1° quam cc. i. sic arg. intrinseca, quae ad perfecta
prescriptiones necessario desiderant, primum est, ut
bona fides ab initio adsit, ut in reg. possessor derog. Jul. lib.
6. c. Vigilanti s. hoc tit. l. vnica c. de vsucapione tras
formanda imp. institum de vsucapionibz cum alijs. ille
autem bonae fidei possessor dicitur, qui ignorat rem, quam po-
ssidet alienam ee, ut in c. si virgo 32 q. 2. atq. id eo =
ex quo nouerit aliena possidere bonae fidei possessor dici non
potest, ut in d. c. Vigilanti, et in c. fi. hoc tit. Id epus im-
presenti cum mala fide, hoc est, cum scientia rei alienae =
prescripsit, q. nostra cc. non potest iure substatere :-

2° sic arg. episcopus qui alterius episcopatus ad cat-
olicam vnitatem conuerterit sex mensium spatio Locum
illum sibi acquirit, ut in c. placuit el segundo 16. questio-
ne 3. Id impresenti ad huiusmodi acquisitionem trienni-
um requirit, q. non recte :-

3° sic argumetor imprescribendis rebz ecclesie tem-
pus quadraginta annorum desiderat, ut in c. de quarta in
fca hoc tit. et in capite secundo de prescriptionibz libro =
sexto, sed impresenti in huiusmodi prescriptione trien-
nium sufficere decisum extat, q. minus bene :-

4° contra nostram conclusionem dum probat va-
cante ecclesia prescriptionem non currere sic argu-
-

cc. quae ex Socc.
deducit, e' illa
quae incipit po-
test epus Locum
vsq. ad finem
non currit pres-
criptio :-

m m
2 arg.

m m
3 arg.

m m
4 arg.

mentor

mentor si interim quod vacat ecclesia aliqua ratione pres-
criptio non procedit maxime. q̄ ecclesia legitime caret de-
fensore, qui iura sua ecclesie valeat exigere, ut in dilo. cap.
de quarta, Id ratio hęc non est sufficiens, cum sit qui eccle-
siam defendat, scilicet Economus argumento tē in capite vo-
bis 12. q̄. 2. q̄. 2. ~ ~ ~ ~ ~

3^m Arg.

5. Contra nostrum tē t. item si epus fuerit et cet. q̄
vobis aperte insinuat prescriptionem non currere contra epis-
copum hereticum argumentor sic: si epus esset et sollicitus pro
cuius dubio aduersus eam curreret prescriptio, ut patet ex na-
tri tē principio, q̄ multo magis contra hereticum epum pres-
criptio currere debet, nedeterior sit conditio episcopi cat̄o-
lici, quam heretici, et sic delinquentis contra textū inc. co-
tingit de dolo et int. non sm. ff. denoxalibz alio nōbz, c. eū;
qui de presbend. lib. 6. c. et si necesse de donat. inter vir. et vxo:

His argumentis non obstantibz in contrarium est nar-
tra decisio, qua probatur epum locum alienę diocesis triennio
prescribere posse, nisi ecclesia vacauerit, aut epus fuerit
hereticus, quę decisio in 1. p. singularis est, nec habet simi-
lem in iure, in eo v̄ quod probat. Vacante ecclesia prescrip-
tionem n̄ currere, plures decisiones habet in iure, et p̄
cipue probatur ind. c. de quarta. c. cum vobis. c. auditi
s̄ Soc̄t. etenim impedit agere regulariter non currit
prescriptio, ut docet glossa v̄bo currit in c. fi. de excep.
tē int. 1. s. fi. c. de annali excep. c. q̄ diuersitate de conce-
ssione presbend. l. 3. ff. de ro. p. 3. ~ ~ ~ ~ ~

Verumtē priusquam ad decidendi rat̄m gradum fa-
ciamus, explorandum arbitror, quam inter pretationem,
quem ve sensum habeant illa v̄ba nostri tē: item si fue-
rit epus ad cat̄olicam fidem ex Donati parte conuersus
et cetera. sensus q̄ Sorz v̄borz planus est, si aduertā-
mus, quod ille Donatus, a quo Donatiste appe =

Lat. II. totam pene Africam suis erroribus infectis, as-
 rens inter Ecclesiam militantem non esse bonos, et ma-
 Los, sed omnes bonos ad illam pertinere, ut refert Al-
 phonsus a Castro lib. 6. adversus Spretos p. 60 eccle-
 sia, Frater Viduus Caviga lib. 1. de Spretis c. 4.
 Versus docebat ille perfidus Donatus minorem parte
 Filium, et minorem Filio Spiritu sanctum, et rebog-
 ticandos fore catholicos, ut Sabes in c. quidam autu-
 vo Donatista 2 a. q. 3. quem Divus Augustinus libris
 5. Donatistas longa recitat, refutavit alterius aucto-
 riteri eiusdem Donati meminit Thomas Vblanderius
 H. 1. deorat. c. 3. cum q. ille Donatus de quo fuit
 mentio impugneti Spreticus fuerit, omnes ex parte
 Donati Spretici II. et ob id inquit nolente: Ex Do-
nati parte ad catholicam fidem conversus.

Disputat.

n. 9.

Hic ita constitutis inquirenda rat. est, quare
 epi locum alienum Vigeciv biennio perscribit, et qui-
 dem iuste decretum e. impugneti biennij tempus
 sufficere ad convincendam negligentiam episcopi, qui
 proprium locum a catholica fide aberrantem, in ca-
 tholicam fidei unitatem reducere neglexerit. Si em
 imperatores cum qui per continuum biennium rem-
 otionem detinuerit firmo iure eam possidere, quasi per
 usucapione acquisita decreverunt (ut imp. iustit. de
 usucap. et inst. unica c. de usucap. transformada)
 multo magis Concilium Africanum generale sta-
 tuere poterit, ut qui locum alienum ad catholicam
 unitatem converterit si eum per biennium detinuerit
 firmo iure eum possidere, nec ulterius ab eo repe-
 tatur, maxime cum in hoc christiana fidei et religio-
 nis publica utilitas versetur.

n. 10.

firmat, nam si in reip. faborem et utilitates
 agros apertis colonis desertos novus cultor biennio

8
 n. 11. prescribit ut int. qui agros C. de omni agro deserto
 lib. 11. quare si magis infidei favorent poterit epus
 triennio prescribere locum apud Pistoria deserto.
 Rursus praedictae factae Concilium Basiliense
 sess. 21. de pacificis possessoribus ubi Sabens. Epus. Vba.
 quicumque si violentus sed Sabens. titulum colorati pacifice
 et sine lite per latram, per bendam, officium, vel be
 neficium triennio proximo. Satisque possiderit, non possit
 postea impetitorio et possessorio molestari. Ex quo con
 cilio sumpta fuit regula cancellaris de trienniali pose
 ssione, et utramque sibi et tam Concilium Basi
 liense in sacro. quam perducta regula cancellaris flu
 xisse et emanasse exnotata te testatur Gomecius
 in eadem regula, et est videndus Rebusset in concor
 dati. de pacificis possessoribus. Ad idem est te in
 clementina unica de requestratione possessionis, ubi tri
 ennalis possessor gaudet privilegio de quo ibi.

n. 12. Hic et de usufructu, quod triennio instantia
 finitur, ut int. propeandum C. de iudicij. Deinde
 qui per triennium alimonia perstitit, quae ex minus
 solemni testamento debebantur, ex quo per triennium
 soluit in futurum saluere obligatur, ut int. C.
 de fidei commissis. Deinde facit te singularis int. qui
 cumq. C. de acq. publicis lib. 40. ubi qui per tri
 ennium retinuit, retro soluisse per sumitur. Ultimo
 facit te in autentico de monachis vi q. v. coll. 1. ubi
 trienniali temporis testimonio emendatio fructus
 teq. praesumitur.

n. 13. Cum q. trienniali possessori tot sint iniure indulta
 privilegia mirum non est si impugneti episcopo, qui
 locum aliquem ad cat. sollicitam vnetatem deerte
 rit, plena eiusdem loci acquisitione tribuat ex quo
 per triennium retinuerit nemine repetente, quod spe

2

uale infidei favore, ut per triennium in ecclesiam perhibeatur
ius episcopale. Quam rat. decidendi assignat glossa in
in fine, quam sequitur Anastasius Germonius lib. 1. an
maduersionum c. 20. simili glossa hōo pertineant
in c. placuit et secundo 16 q. 3.

n. 14. Sed hinc decidendi rationi refragat difficultas
proposita ex d. c. placuit ubi sex mensium tunc ju-
fficit, ut quis locum sibi acquirat, quem ipse ad ec-
cōlicam unitate duxerit: et tunc ad huius modi
acquisitionem triennium requirit.

n. 15. Pro huius difficultatis resolutione erit omnino
pignotandum olim in concilio Helibetano c. 29. in
concilio statum fuisse, quod si epus loca ad sua cate-
dra pertinentia (que a catholica fide defecerant) ad
monitus a vicinis episcopis per sex menses ad moni-
tionis in catholice fidei unitatem reducere neglexerit,
vicinus epus, qui poterit ea ad catholica fidei induce-
re, et induxerit sibi ea loca acquirat, nec possit ab
episcopo negligenti ulterius repeti. Idem repetitum
fuit in concilio Africano c. 33. et sic merito Gracia-
nus textu in d. c. placuit 16 q. 3. potuit tribuere
concilio Africano: quāvis ob id immerito Gracianus
repe hinc dicit Anastasius Germonius ubi supra:

n. 16. Rursus aduertendum est in eodem concilio Africano
c. 36. sanctum fuisse decretū aliud in hęc vba: sem placuit
ut et si quisquam post leges aliquem locum ad ecclesie
unitatem conuertent, si per triennium eū nemine repetere
tenuerit ulterius ab eo non repetat. ex quo c. 36 concilij
Africani ex haultu c. caput persens, ex qd manifestum ē
iuxta literalem sensu notam ēe repugnantia inter textū
et ex ind. c. placuit: nam in textu nro triennium requirit
et in d. c. placuit sex menses sufficere decisum extat.

n. 17. Hinc difficultati occurrit glossa in impigret dicens be

nam superi per te ind. c. placuit, et contra videlicet
 quod vicini episcopi admonere debent negligentem episcopum
 cui plebem suam ad eadem civitatem converterat, et si ne-
 gligens fuerit, post sex menses a tempore admonitionis
 computando, qui potuerit eum postea convertere, Sabent
 eam computato ipso triennio post illas sex menses, et sic
 inquit glossa: Sabet sex menses, et post triennium
et sic nulli contrarium. idem docuit glossa. Proba pertinet
ind. c. placuit, quam glossa interpretatione sequuntur in h
Panormitanus n. i. Anton. de Butrio n. s. Cob. Pub. in
reg. possess. 2 p. d. 11. n. 3. dicens quod per dila. sex me-
se. pro finiti ind. c. placuit, currere incipiunt adie admo-
nitionis, et ad hoc dant, ut constituantur propius episcopi in
mora et negligentia: triennium v. Ceterum meminit
not. text. adie reductionis incipit. que explicatis colli-
git ex eodem c. d. l. c. 36. tum ait: pla-
cuit ut quicumq. et post lege. locum ad cat. solitam
fidem et cet. Hec enim proba post lege. omnia fuerunt
intextu suo interpretanda. in huiusmodi post lege.
admonitionis, et post conventionem, et admonitione facta
ut explicat Cob. Pub. ubi sup.

n. 18

Sed certe hec interpretatio glorie ex eod. placuit,
 nam si episcopus negligens i. Sabet sex menses, et post tri-
 ennium facile eveniet, ut multi parum diligenter, aliterius
 diligentia et cura locupletes fierent, quod naturali non ad-
 mittere ratio arg. te ind. na hoc nata de cod. ind. deb.
 si enim plebem ad fidem cat. solitam converteret vicini episcopi
 diligentia et cura, negligens episcopus post sex menses, et in
 triennium prescriptionem posset reperere, fieret
 ut nullus hanc laborem subire vellet.

n. 19

Quapropter pro vera explicat et concordia horum
 canonum animadvertendum est, quod ex ind. c. placuit loquitur
 de his episcopis, qui negligunt populum reducere ad

Unitate fidei, quo casu debent a vicinioribus episcopi de-
 nunciari ne sint negligentes, sed plebi rebus fidei et
 diuinis preceptis instituant. Postquam vero admonitio
 est facta et admoniti non se emendauerint, nec intra
 sex menses muneris suscipere fecerint, tunc huiusmo-
 di loca alio vicino episcopo, qui possit succurrere,
 assignant. §. de ind. l. placuit intelligi debet, quando
 episcopus e' admonitus, ut plebem doceat, et se muneris sus-
 cipere soluerint satisfacere, quo casu si intra eundem sex men-
 sium adiectionem admonitionis non fecerint, semel et lapso
 statim priuatus e' ipso iure: at vero textus noster intelligi debet
 quando quis locum alieni diocesis in heresim lapsus
 ad catholicam fidem conuerterit nulla precedente monitione
 quo casu loci illius episcopus intra triennium poterit vendicare,
 non vero ultra, quod verba nisi textus aperte indicant: si
 cum per triennium nemine repente tenuerit, ulterius
 ab eo non repetatur: ita interpretatur Anathasius, Geronimus
 d. libri arimaduers. c. 20.

n. 20

Hec autem interpretatio, quod si admonitio prece-
 rit sex menses, sufficit ad prescriptionem illius loci,
 episcopo vero si requisito triennium necessarium est, hoc in
 quam interpretatio maximam congruentiam habet ex l.
 locorum rursus l. qui agros l. de omni agro deserto l.
 11. etenim ind. l. qui agros biennium requirit ad ac-
 quirendum agrum a colonis desertis, quod colonus non fuit ad-
 monitus. Cui notat Gratianus et Barr. t. ut vero ind. l. lo-
 corum sex menses sufficiunt ad acquirendum agrum a colo-
 nis desertis, quod colonus non fuit admonitus, ut patet ex
 illis verbis: locorum Domini intra sex menses edictis vo-
 cati et cetera.

n. 21

Et ad huc nostram decisionem aduersarij videntur ca-
 nones et Apostolorum ubi habet: Episcopus qui negligen-
 ter circa hereticos, ac populum agit, nec impietate eos

Verba legis.

Verba canonis Apostolorum

Erudit a comunione segreget. si in ea p̄cordia perseve-
raverit, deponat. Et quo Canone facti agere cōtat,
epum qui populi cura nō gerit, episcopatu privati, p̄
in nro lxx ob similem negligentia epus n̄ p̄suat integro
episcopatu. s̄ dū taxat illa dicitur parte cuius cura
neglexerit q̄ t̄x noster sustineri n̄ potest. ~ ~ ~ ~ ~

n. 22

ad hoc arg. responderi potest. hodie standū eēt ex
tu nro tāquā canonū ultimo n̄ v̄ ~~tu~~ canonū apostolico
cū ecclesia hodie non eo que apostolorū tempore vige-
re v̄tat. v̄l. 2 et verius, respōdat cū Anastasio ubi
sup̄ diversam eēt speciem canonū Apostolorū a nostra specie
ille enim canon generaliter loquit̄ de episcopo qui populi cura
negligit omnino, ideoq̄ segregari, et deponi debet, noster vero
t̄x loquit̄ de aliqua dicitur parte in h̄gesim supra, et sic de
episcopo qui alterius dicitur partem curam negligit. ~ ~ ~ ~ ~

n. 23

Sd̄ adhuc s̄ nro t̄x gravis viget difficultas, n. n.
sufficit epum continuo triennio nemine repetente locum
a se conuersū possidere, s̄ et opus ē, ut simul boni fi-
dei possessor extiterit, ut in Reg. possessor de Reg. Juris
lib. 6. s̄ d̄ impugnantē ibi epus triennio possidet mala
fidei. cum scientia rei alienę q̄ nullo pacto prescribere
potuit iuxta t̄x ind. c. si virgo 3a q. 2. et ind. c. fin. j̄
hoat. ~ ~ ~ ~ ~

n. 24

Ad hoc arg. quidam responderi nro t̄x prescriptio
nec cū scientia rei alienę et sic cū aliqua mala fide pro-
cedere propter favorem fidei ita dicitur q̄ s̄o bo n̄ pres-
cribit ind. Reg. possessor, Panor. in h̄ notabil. i. quę
interpretatio sustinenda videri, q̄ multa infidei favore s̄
propter Juris regulas constitutas. s̄ in Jure nro c. infidei
favorem, c. accusatus s̄ licet, c. ne aliqui de bere-
licis lib. 6. ~ ~ ~ ~ ~

n. 25

Sd̄ h̄c interpretatio nulla rat̄ sustineri potest, n̄
s̄c̄i qui cum rei alienę consuetudine n̄ prescribit, ma-

ll

nifesto peccatu e', q' omne qd n' ex fide. r. exco
 scientia peccatu e. fi. unde q' hoc h. c. literas de
 rest. spol. q' neq' infidei favore B' tali prescriptio
 procedere debet. ³Gravis n' iniuria fieret catholice fidei ad
 mittendo peccatu ad eius propagat' non n. fides catholica
 peccatis hominum indiget, iuxta illud Job c. 13. t. num
quid Deus indiget v'ro mendatio, ut pro illo loquamini
 hostes?

n. 26.

Rursum cum ecclesia oriet prescriptioni, que in
 peccato procedit, ut inc. fi. j' hoc h. nullatenus differen
 dum est, eandem ecclesiam prescriptiones cum peccato
 admittere: ecclesia n. cultrix et altitrix iustitiz n' patit
 2^a iustitiam aliquid fieri, ut inc. i. de alienat' feudi in
 q' s'ibz feudoz. Unde quoniam ob specio utilitas fidei
 aut religionis catholice tractari potest, si Deo eius insti
 tutori offensa fiat? proculdubio nulla: n' e' . . .

n. 27.

Quapropter reiecta Sac' interpretat' Cob. Rubin
 reg. possessor 2^a p. s. 11. n. 3. existimat epum in
 specie nri de acquirere locu alieng' decessis h. pro de
 relicto: nam epus negligens ad catholicam fidem
 reducere loca ad eam. Diocesim pertinentia (que
 ab fide catholica decesserant) vider ea Sabere qua
 si derelicta, atq' ideo miru n' est, si alteri episcopo dilige
 sti acquirant h' pro derelicto, ut in l. i. et 2. ff. pro de
 relicto, et in s. pe. inst. de reu. div. l. 49. h. 23 p. 3.

n. 28.

Sed h'c interpretatio n' congruit n'q' decessioni si per
 pendamq' propriam natam et signatione B' pro dereli
 ctis. Etiam pro derelicto Sabetur quod Dnus eam e
 te abiecerit, ut id in numero reu. suanz ee nolit.
 ideoq' statim Dnus eius desinit, et occupantis statim
 fit, ut ind. s. pen. inst. de reu. div. et ind. l. i.
 et 2. ff. pro derelicto. ille enim qui rem pro de
 relicto Sabuit amplius eam repetere no' potest.

ut in l. fin. ff. pro derelicto: Idem intra triennium potest repetere, ut patet ex nro tex q non videt Sa bere la cum pro derelicto, et ex consequenti alter epus n sibi acquirit cum tit. pro derelicto: -

n. 29.

Quibz e' addendu' multu' interire an locus habeat pro derelicto an pro deserto. si enim habet pro derelicto Resi de repetitio. in locu' ne, n. l. fi. si autu' habet pro deserto repe ti potest intra triu' legedeffinitum ut in l. qui agros. c. de omni agro des. lib. ii. h'c e' Polt. Bartolus in eadem l. qui agros: -

n. 30.

Pro vera Suius difficultatis et nri te impigra tione asserenduse' in spite nri te prescriptione' procedere cum scientia rei aliena, n' te cu' mala fide. Quae explicat difficultates patet si quidem mutuo sibi adice' sibi vi dens habere scientias rei aliena, et simul bona fide po ssidere. cu' q' bona fidei, v. l. mala fidei possessoria qui ignorat v. l. fuit rem qua' possidet aliena' ee ut in l. bona fidei 109 de p. b. sig. et ind. c. si virgo docuit Panax. Felinus. et Propertius inc. f. h'c h' cosb. Pub. ubi sup. d. 7. solus lib. 2. de iust. et iu. q' 5 art. 2.

n. 31.

In defendendo Superiori impigratione' dicen dum e' bonam fidem v. l. mala fidei n' distingui ex scientia v. l. ignorantia rei aliena, Id ex scientia iustq' v. l. iniustq' possessionis, et ideo qui scit iuste possidere et si scientia rei aliena habeat, bona fide possidere videtur, et perquirere possit, ut patet exemplo etati, qui ex i deuo: to a Pastore impo' sessione' missus est, qui et si scientia rei aliena habeat, potest v' suapere, ut in l. p' s' torii officiu' l. si finita d. Julianus ff. de damno infelto l. cum pos telasem. d. damni ff. eod. rat' est, q' bona fide possidet, qui autem p' s' torie possidet, ut in l. iuste possidet de acqui. posse. ad idem e' te in l. et generaliter ff. de noxalib' gal. b. v' iugro q' me capturi, qua' nri sciens alienu' possideam

Proptorij officiu'
D. dedamno infelto
p' torij officiu' est
ut missus impo
sitione', etz eam
q' longi temporis
spaciu' in suu'
an' n' capere po
ssit:
q'ba l. Julianus
d. si finita Julia
ny scribit eu' q' n
possessione' d' nri
infelto nomine m

per longu' tem de Sacl. 28. v. Balboa inc. 5. n. 77
p' s' torij capere } 6. dubit. cum legg
re, qua' in decreto

quod quidem in sm de iure civili, sed et de iure can. procedit,
 et si fiat rem alienam ee, nihilominus iure canon. a iura
 ptere posse, ut adnotavit glar. Hb. annales inc. pastoralis
 s. p. p. de off. sed. narij. Bart. ind. l. si finita s. si de
 vilitatibz n. r. Ang. int. i. n. 63. C. de iudicij. quod
 autu secundu ius canon. procedat missio in possessione ex
 decreto manifestu e. inc. contingit ad dolo e. qm fer
 quere s. in alijs ut lite n. cõtestata e. i. de eo qui micit
 in possessione s.:

a. Soc. v. Balboa
 s. n. eniz e' vicius
 qd iuris rez aliena
 ee. Videte, n. fuisse
 illig, s. quez missio
 facta fuit, possie
 p'scribere, ex int.
 q funduz 7. s.
 q bona, v. d. dez
 iuris d. p. empt.
 v. l. Baro s. ad
 l. si iur. vicia s. de
 p. r. p. 30. v. l.
 40. an. n. 123. ut
 segg.

n. 32.

Neg. Superiori resolutioni obstant ea iura, in q
 eam bona fide dicitur, qui ignorat rem aliena ee, natu
 respondet, quod eo casu quando quis ignorat alienu n. ex
 inde bona fide possidere dicit, q ignorat rem aliena, sed q
 credit se iuste possidere, cum existimet suu ee quod possidet.
 Unde non qui dem ignorantia, su credulitas iuste possessionis
 bona fide o peccat:

n. 33.

Neg. obstat ex ind. e. fi. hoc H. ubi decretum est, nu
 llam p. r. p. currere posse cu scientia rei alienz, ut patet
 ex illis Hb. s. q. portet ut qui p. r. p. scribit in nulla temporis
 parte rei sciat conscientiam alienz:

n. 34.

Neg. obstat ex ind. est, tunc demu scientia
 rei alienz impedire p. r. p. quado ex ea resultat in iusta
 possessio et peccatum mortale, quod aperte offendit Ponti
 fex ind. e. fi. s. quoniam omne quod n. est ex fide peccatue.
 et t. cum generaliter sit omni constitutioni, et consuetudini
 derogantia, que abiq. mortali peccato n. potest observari.
 Nam q. is, qui autore p. r. p. possidet ex r. decreto sicure et si
 ne peccato possideat, et si scientia rei alienz sciat, merito
 in sp. iur. n. r. dicendum e' admitti p. r. p. cum
 scientia rei alienz n. in cu peccato nec cum mala fide, qm
 autoritate Legis Canonice Populus ad fidem dicitur

+ ex hoc intellectu
infero interpretat
ad q. - illaz utiqz
peccato mortaliter
q. tenuerat. eua
gelica facta
de detegendo ali
q. rez, si ipse
detineat aucto
ritate Pontificia
2. spiz. ex. inc.
i. de q. bot. et Bal
boaz ind. c. i. sub
n. 38. et 41.
v. p. illuz, et
Vergas ind. c. i.

efficit suaverentis intra triennium, et hoc possessio ultra est
quavis cum scientia rei aliens ex d. l. et generaliter de no. calibz
alt. b. quavis sciens alium possidenda tenet b. iusta causa
posidendi. Sabeo, et ind. l. i. iuste possidet de acq. possessi.
Ex omnibz his, que sup. retulimz satis aperte constat
epum posse intra triennium loca ad sua cathedra pertinetia
repetere, quod tempus ad repetendum non s. m. s. perit episcopo ca-
tholico ut patet ex i. n. i. p. s. d. et episcopo Syritico, ut con-
stat ex i. b. ex quo die conuersus est Sabat per triennium
potestate repetendi locub, quia ad ipsam cathedra pertine-
bat in quo t. n. illam Sabat difficultate s. nam tum h. re-
trius sub benefittio amittat, ut inc. ad auertenda s. de hereticis
quintimo ipso iure priuatus est sub benefittio ut inc. ut commissi
de hereticis lib. 6. b. priuandi. v. priuatus nunciandi dignitatibz
ac alijs benefittijs ecclesiasticis. Unde inquit q. p. bo. comodo
delicta inc. ex parte dext. spol. hereticum petente s. vers.
ecclesiasticaz restitutione s. audiendum n. o. e., ad idem e. glossa
p. bo. nam iure diuino inc. quo iure d. dist. proffetto i. fitur
nulla ratione iste epus ex Donati parte conuersus admitti
debet ad proprium locum repetendum. - - - - -

n. 36.

Prorefolutio huius difficultatis dicenda e. quod cum epus iste
proprio proposito errore, pravaq. intentione depulsa ad catholicam
fidel reueri voluerit, eidem redeunti non est claudenda mise-
ricordia, q. eadem nulli claudit gremium redeunti ut ind. l.
fi. in fine c. de sum. trinit. c. super eo de hereticis lib. 6. c.
duo 23 q. 4. tempore autem quo covertit epus errore abiu-
rare debet eam detestari. et fidem catholicam profiteri. Sic
autem fidei professio mitti debet per verba, et loca, ad que fa-
cta praueitatis eius pervenire aucta potuit, ut ecclesiz que prius
notuerat de aduerso atq. peruerso postea gaudiat de re-
verso atq. conuerso, ut colligitur ex c. ego Berigarius
43 de consecrat. dist. 2. et ex concilio constantiensi
i. can. 7. Sabat in i. tom. conciliarz. - - - - -

in hoc c. super eo
assignat penam
lapis: - - - - -

n. 37. ad arg. D. quod hereticus recuperat suū beneficium
concurrentibz sex requisitis quz requisita ex c. adavo
lendam collegit Rebut. In praxi beneficiarj 4.º demo-
di a mittendi beneficia ex n. 6. et ita e' int' obingerudus tenē
scilicet qd epus ex donati 3.º ad catholicam fidem conversus
admissus fuit intra triennium ad recuperandū locum quia
ad suam cathedra pertinebat concurrentibz p'zditiis requisitis.

n. 38. Ex superioribz qd asertum fuit hereticos p' uandos
ēē vs priuatos nunciari sūt dignitatibz officijs et beneficijs
eclesiasticis ut ind. c. ut commissi de hereticis lib. 6. 7. oritur
magna controversia vtrum hereticus sit priuatus suo be-
neficio ipso iure an veniat per sententiam priuandus?
Sane quzstiones eleganter et p'actice tractat Nicolaus
Gardus de beneficijs i tom. 2.º p. 11. d. i. ubi n. 60. aduicit
aliam quzstionē vtrum scilicet necessaria sit dispensatio
et quz ad hoc ut hereticus post conuersionē possit bene-
ficiū obtinere.

n. 39. Ex rat.º superiorū aduicta nempe quod epus hereti-
cus post conuersionē recuperat propriū locum inferitur
vera rat.º ad textus in autentica ut cū de appellat.º
cognoscit b. si quis de p'zditiis parentibz orat.º et dicitur col.
D. et in autentica item e' de Victorianis c. de hereticis.
cum enim hereticus incapax sit successionis hereditarię ut
inc. excommunicamg d. credentes de hereticis, dubitari potuit
quare ind. autentica hereticū ad parteras hereditates ad-
mittunt. Impromptu rat.º est, qm si qui heretici ad ca-
tholicam fidem fuerint conuersi, post conuersionē venim
parte competentēs ex paterna hereditate recuperat. quē
admodū epus si post conuersionē loca ad suā cathedra
pertinētia reperit facit glossa i. in c. si quis epus de heret.

n. 40. Purjus ex p'zdita autentica item de Victorianis
inferit interpretatio ad textus, nam quem admodū ind.
autentica heretico ad fidem conuerso bona paterna restituit

siue fructibz: ita etz in spe nri te epas ad fidei uerso et
intra trienniu locu suu reperent facienda est eius demlo
ci restitutio siue fructibz et probatur arg te int. 2. c. de
palt. int. emptores. Quod etz procedit in episcopo catholico
recuprati locum intra trienniu et rat est. q epus, qui alie
natu locum ad fidem catholicam uertit e possessor bonz fi
dei, ut late sup aseruius et ideo facit fructus suos l. bonz
fidei qd impro. de acquir. rez. dom. l. qui scit 25 s. po
ro de usuris l. certum 22 de rei uendicat. l. 39 ff. 28.
p. 3 Et uideudus e pichardus in d. si quis a non domino
hered. diuisione.

n. 41 Verumt uixia pred. ta autentica. idem e de Nestorianis
et iurafimilia, qq pr filios orthodoxos hereticor parentu
bonis priuandos non ee, aduert^{us} est, iustissime sanatus ee
ut hereticor bona publicent etz si filios habeant fideles ex
autentica habaror. Cod. de hereticis. qua constitut^o omnia
iura antiqua qq pr quod filij orthodoxi hereticor non
debent priuari bonis parentu sublata et cor relda. s. iuxta
com. seniam usu etz comprobata s. quando fuerut glosa
probo ipso iure et d. inc. cum secundu leges de heretic. lib.
6. Harec autores refert et sequit simandas de catholici
institut. c. 9 n. 2. ubi docet leges paritari antiquo iu
ri concordet parte abrogata ee. Quod aut filij puniat
propte scelera parentu pr argumentis sacre scriptur na
ipse deus optim. max. Summa iustit sepe puniuit filios
pro peccatis parentu ut patet ex lib. 2 regu c. 12 ubi Da
uid punitus fuit morte filij concepti Ex Bebrabed et
Genesis 19 paruuli sodomz propter parentu scelera igne
consumpti s. et numeroz 6. idem in Natu et Qui
non contraxerunt sumz terra enim propte scelera pa
rentu paruulor etz deuorauit.

n. 42 De penis qq afficiunt filij et descendentes eor qui co
mittunt crime 199 maiestatis diuine d. Sumanz: et

n. 45

an illis subijciantur tantus filij legitimi nati et ante co-
missum crime apatie, an v. solum postea nati tractat ele-
gant pater Cenedo impratius q. 6.

lunq. exproditis et exco nro sta trienna
les prescriptiones currere adie suersionis ipsius epi-
scopi, sequit manifeste, quod prescriptio n. currit qui
dum epus fuerit hereticus. Plat. e. quia cu fuerit impe-
ditus ad agendum n. e. i. imputandus. nam qua vitage
re voluit minimam lege ouianse valebit iuxta de
int. fi. c. de annali excep. autentica nisi triconale cod.
de bonis matern. q. episcopo excommunicato existenti
n. currit prescriptio ut docuit q. xbo post liminio in c.
i. alt. me. 16 q. 3. Panor. tr. n. 7. et pr. in c. q. diversita-
tes de concef. p. 6. nam exco munitatus e. impeditus
agere c. decernimq. de sentent. excom. lib. 6.

Ex quo sequit quod parias. ecclesia. habere episcopo
eum habere manib. seu in vtilib. ad agendum ut probat te-
na ad ibi. b. e. tr. inc. inter corporalia h. et n. episcopi b. illa
dicit ecclesia viduata que te epus habeat in vtilib. te habet.
Vnde gloria singulari xbo orbitate int. fi. c. ad l. fab. de
plagarijs inquit, quod mulier dicitur orbata marito siue
cum n. habeat siue habeat s. in vtilib. et Sac. rat. ne f. f. de va-
cante. Et ecclesia viduata p. store. Vt episcopo heretico exi-
tenti quiescit prescriptio. q. ecclesia de orbata sponso succu-
n. habeat siue habeat s. in vtilib.

Pastore

77

Ex quo inferit interpretat ad te int. in rub. v.
de c. de iure dotialis ubi in rub. g. notalib. g. prescriptio tempo-
re matrimonij suspendit i. muliere. exco nro supra
tradita q. tunc agere n. possunt.

78

Rursus interpretat te in c. i. alt. me. 6 q. 3. ubi tem-
pore hospitalitatis n. currit prescriptio aduersus epus impeditu-
agere. Et gloria ind. c. i. alt. me. xbo post liminio plurimq.
adducit casus inq. propter impedimentum n. currit prescriptio

Solut. ad 1. arg.

Fluctu Artibus n̄ obstat arg. que proat dubita 46
di impio n̄q deputat aduimq. nom obstat. 5 prin
cipales n̄i te de nam v̄: inspicie n̄i te prescriptio
n̄e n̄ currere cū malafide quamvis ad sit scientia rei =
aliqui ut satis sup̄ pronatub̄ e.

Solut. ad 2. arg.

neg obstat 2. arg. ex te inc. placuit elig. 47.
16 q. 3. nam loquitur quando admonit. p̄cessit. quod ca
su breuius tempore ad prescriptione sufficit et supra
obseruauim.

Solut. ad 3. arg.

Neg obstat 3. q̄ favore filii biennius sufficit 48
imprescribendi. rebz eccl̄sig. h̄ quāvis regulariter tem
pus 40 annorū ad prescriptione eccl̄astica
sif requiratur. in resp. q̄ h̄.

Solut. ad 4. arg.

Neg obstat 4. quo probauimq. prescriptione 49
currere posse sede vacante cum eo tempore sit qui eccl̄
sias tunc n̄mpe economus. ad hoc long. respondet
q̄ h̄ n̄ ee verus quod economus possit agere. vt conue
niri vacante eccl̄ia: q̄ tunc eccl̄ia caret legitimo possessore
iuxta inc. fi. et p̄torib̄. n̄i n̄i sed quante. et ideo
interim n̄ currit prescriptio. Neg obstat te in d. c. vobis
c. vulturanz eccl̄iaz 12 q. 2. quia loquitur in quādam
tutore qui plena s̄ habet ad ministracione s̄ antetemporalit̄
n̄ in economo. qui n̄i moysi concedamq. possit eccl̄ia s̄
defendere ad h̄c in contra eccl̄ia s̄ n̄ currit prescrip.
ut patet impupilo Sabente tutore s̄: nā tutor defendere
tenet pupilla iuxta inc. s̄. i. de admistrat̄ tutorū
et in quāvis pupilus sub tutore defensione s̄ sitat. ad h̄c
s̄ pupilus n̄ currit prescrip. ut in l. sicut in re s̄ c. 3.
et l. 40. annorū ut adnotarunt Joannes Andreas et
Ant. Bure. h̄.

recolat

Solut. ad 5. arg.

Neg obstat 5. quo probauimq. quod cū prescrip. 50
currat s̄ epum cat̄ sollicit̄ multo magis s̄ epus Sgretici
curreret cōt̄. ne deterior sit condit̄. cat̄ solici quā Sgretici

ad hoc arg. ^m *Ille p[ro]p[ri]us n[on] curare d[icitur] Secretarius q[ui] cum esse ep[iscopu]s sit exco[m]municat[us] e. exco[m]municat[us] i. et r. ^m *Heberet: ac pr[ae]inde impedit[ur] agere c. de ca. n[on]g. de sent. exco[m]. lib. 6. impedito enim agere n[on] currit temp[us] neq[ue] p[ro]p[ri]us ut sup[er] dix. idco h[ic] currit p[ro]p[ri]us q[ui] ep[iscopu]s Cardinalis q[ui] potest agere, et n[on] d[icitur] Secretarius impeditus et absoluit[ur] in r.**

Ad x[m] in c. 2 hoc titulo:

conclusio:

1. *Taciturnitas Praefati sine eius patientia n[on] praediciat iudice s[ed] si quo ad cursum p[ro]scriptions:*

2. *quod cc. d[icitur] sic arg. extatitur iudice Praefati in d[omi]niis p[ro]scripi iurib[us] Praefati et edesie ex c. sup[er] doct. ex c. auditis i. doct. q[ui] taciturnitas Praefati nocet iudice refo[rum] et edesie quo ad cursum p[ro]scriptions:*

3. *2° iuris b[ea]ti h[ic] probat p[ro]latu]s omittere posse r[ati]o[n]e edesiarum r[ati]o[n]e ob vitandus scandalus sic arg. Praefati tenentur Patri moni]us et bona edesie repetere ab iniq[ui]s possessorib[us] et ea bona illis restituere, alii mori obita peccant s[ecundu]m Thoma 2° secunde q[ui] 43 art. 2° d[icitur] d[icitur] glossa de bo[n]a r[ati]o[n]e in c. ea que de off. archidiaconi: ad qua[m] ita Beatus Thomas Cantuariensis archidiaconus Landava qui cum f[aci]dulo Regis Anglie et totius regni bona edesie repetere conatur et cuius martirij fit mentio in c. sicut dignus b. i. cum sequentib[us] de homicidio et Saberon: in cuius vita quam scripsit Pineta lib. 20 manaridig edesiarum c. 27 d. 3. et 4. et lib. 23. c. 22 b. 2. 3° Per a. igitur ob scandalus imminens n[on] potest p[ro]latu]s r[ati]o[n]e edesiarum r[ati]o[n]e ob vitandus scandalus omittere.*

4. *Confirmat[ur] ex reg. qui f[aci]dali successit de*

m m
1 arg.

m m
2 arg.

reg. Ju. in decretalibus ubi dicit: utilius scandalum nasci
permittit quam veritas relinquatur q̄ obstandus sc̄a
habet omitti n̄ debuit te repetitio. nec ecclesiasticis a Pa
tricia in vase.

Hicarij n̄ obstantibus in contrariis c̄ n̄a c̄ quaḡta
circumstantibus et patientibus prefati n̄ nocere ecclesie ad id
est te in reg. delictus de reg. Ju. in b. delictum inquit
prefati non debet in documentis ecclesie retineri. In
quibus n̄ videtur ut alieno odio alius prograderet. In
si quis in suo b. legio c. de inoff. c. i. c. Regula n̄ debet de
reg. Ju. in b. 4. Sanctiones c. de p̄n. c. qui sunt debis
qui sunt a maiori parte capituli l. crimem ff. de p̄n.
faciunt pulchra obata in c. i. de donat. b. cum ep̄us et
quilibet prefatus rex ecclesiasticarum sit procurator n̄ d̄nus;
conditiones ecclesie meliorare potest. facere v̄ deteriores
n̄ debet. idem p̄bat te inc. i. de integritate relict.

Sapienter n̄ videre que n̄a c̄ sit de iudiciis rat̄ n̄a
decisionis. id est. quare patientia et patientia Prefati
n̄ nocent ecclesie qua ad causas p̄scriptiones. Resp̄
de ideo c. p̄scrip. qui extracturitate Prefati indu
cit. nullum n̄ sit p̄scribit ecclesie q̄ p̄scrip. n̄ erat
completa et quoniam magis est. nec completi potest in vita
Gregorij. Quod ut intelligat p̄scribit adhibet extracturitas
p̄scribit. in c. c. n̄a p̄scrip. que sola currit in Ro.
ecclesiis. ut in d̄n̄a n̄a ut ecclesie Romana est. c. i.
c. ad audientias i. c. vobis p̄ Socti. q̄ Summi modi con
tanaria p̄scrip. in vita Summi pontificis c̄ pleri n̄ po
tuit p̄ter consec. q̄ Summus Pontifex tantum n̄ videtur
n̄ potest ex quo iam p̄scribit q̄ factis imp̄ntificis
maxim. quis eligitor. et tempus Summorum v̄l cen
tus annorum t̄m n̄ progreditur. ut in l. fi. in fi. c.
de sacrosanctis eccles. cum Summus Pontifex tantum n̄ videtur
n̄ possit ut extracturitate sua centanaria causet p̄ri.

crip. id circo Greg. ait, quod sua auctoritas per iudicium
n̄ infert ecclesie, quam decidendi rat̄ assignat q̄ in p̄bo
futuris:

7. Sed certe hoc decidendi rat̄ quāvis in iura sit, mi
nime in congruit mollior de iudicium si consideremus qd
Greg. ait futuris post me pontificibus nullus fecit p̄
iudicium et in p̄dilla decidendi rat̄ inspecta protuldu
bio per iudicium irrogat: q̄ per script̄ incepta cum grego
rio tempore alicuius Pontificis successoris compleri
potuisset, et sic per iudicium irrogaret ecclesie CXL. si
fundus de fundo dotale.

8. Deinde per dilla rat̄ decidendi: ex eo displicet
q̄ in legumibus in iuris inspectis de iudicium singulares
int. 3. d. scio D. de iudicium q̄ inspecta iudicium p̄
criptionis aliquod per iudicium sit ecclesie ex auctu
ritate et p̄uente Gregorij.

Pursus per dilla rat̄ decidendi n̄ est ad mi
stenda q̄ cum sit proprius cuiuslibet dispositionis iudicij
causis deservire arḡ legi si quando. 39. D. delegat. 2.
profecto carat inspecta nullas dubitandi rat̄ haberi
iura de iudicium q̄ cum nec rebo p̄uatoz per iudicium sic
ret ex noudu completa per script̄. n̄d lo magis in rebo
ecclesie id procederet ut aduertit Panor. h̄ n̄. 6. qua
p̄diter eadem glossa h̄ alias assignat decidendi rat̄.
Siclicet ideo h̄ p̄uiritas p̄stata n̄ nouit ecclesie quo
ad causandas per script̄. q̄ in re de re in p̄ta et futu
ra loquitur, nam illa p̄uiritas de qua h̄ partem pa
trimonij romany ecclesie occupauerat, et sic contra Ro
manas ecclesias p̄scribere n̄ valuit. q̄ in re in
et futuina non currit per script̄. d. futuinaq̄ int. de usu
captionibz. l. sequit. d. quod cum D. de usufructuionibz
l. ubi lex 24. l. non sm 33. D. eodem ff. de usu
cap. l. si. D. vi bonoz raptorz. l. si parte. 5.

ad sequentia, C. de iudicij pro emptore L. q. in fi.
et l. 5. ff. de iudicij p. 3.

Idcirco Sgc decidendi rat^o quod in iure vera
fit, n. conuenit n. de iudicij, cum manifesta di-
uinationes continet: quia ex nulla uia te parte
neg ex integra decreti illius tale fuitus Regis
Sordis, ut adnotauit cardinal. fr. Puerus p. q.
dicta decidendi rat^o ex eo displicet, q^o nullas dubi-
tationes contineret, et ob id improbat per docto-
res et Panor. fr. n. 7.

3^a decidendi ratione assignat Anton. de
Butrio fr. n. 7. scilicet ideo h^o taciturnity Gre-
gorij nocere non debet, q^o ex iure loquitur de bonis do-
natis seu relictis pauperibus incertis, in q^o rebus p^og^o
cipi n. currit: rat^o e^o q^o cum pauperes sint incertis
possunt agere, et impedito agere n. currit p^og^o
iuxta te ind. l. 1. ff. de annali exceptione l.
3. ff. de iudicij p. 3. et hanc decidendi rat^o sequitur Im-
mola imp^osentis.

Idcirco Sgc decidendi rat^o displicet ex eo, q^o et in bonis
relictis pauperibus incertis currit p^og^o in l. ff. in ult. glo.
p^obo captiuorum C. de sacro. s. ecle. et confirmat ex aucto-
ritate de edictis ff. de p^otemporalibus col. 9. ubi in bo-
nis relictis ad p^oas causas currit p^og^o, ad eadem e^o te
inc. ff. de iudicij l. 1. ff. de iudicij col. 9. et ob id col. Pub. in reg. possessor 2^a p.
§. 2. n. 3. Ita decidendi rat^o improbat.

Neg solbat dicere, quod cum pauperes sint incertis
agere n. possunt: agere autem n. valent minime currit p^og^o,
nan hoc arg^o facile soluit si aduertam^o quod executor
h^o v^o l^o e^o difficiente epus qui iuras pauperum Sabet po-
terit ea bona petere, q^o pauperibus Legata ff. ut in l.
nulli C. de ep. et clericis.

4^a decidendi rat^o ad n^oub^o te caest: ideo tacetur

nitate siue patientia Gregorij n̄ nocere quoad cau-
 sandam prescrip̄m q̄ dicitur ex nullo m̄ potuit prescrip̄
 currere cum fuerit interrupta per interpelationes
 siue admonitiones Gregorij. Atq̄ ita Patricia nra in
 mala fide fuit constituta. Et t̄m Gregorius Patricia
 admonuit, ut patrimoniu s̄ R. eccl̄ie admitteret, ut in
 sinuat ex n̄ t̄. vobis scripsisse meminim. Idem
 ad huc Patricia patrimoniu s̄ eccl̄ie n̄ dimittens, iteru s̄
 scribit eide s̄ ad memorialia reducens qualite olim super
 hoc scripsit protestationes faciens, quod quamvis ipse
 R. P. iusti decani res eccl̄ie repetitiones omiserit,
 eius intractabilitas siue patientia n̄ nocet eccl̄ie quoad
 prescrip̄m quam decidendi rat̄ scripsit glo. fi. in present.
 et sequent. Innocentius, et Joan. Andreas, et ead̄ ee
 colte receptas testatur plenor. h̄ n̄ 9.

pro. 1. ca. 1. ubi dicitur

pro. 5. ca. 1. ubi dicitur

Id siue decidendi rat̄. n̄ leui refragat diffi-
 cultas, n̄ denunciat seu admonit̄ extra iudiciu aliu
 intrumpit prescrip̄m. nec constituit prescribere in
 mala fide, ut int. ut perfectius C. de annali. l. x. cap. 2.
 l. penultima C. de destatu defunctoru. Id h̄ admo-
 nitio fuit extra iudiciali ut insinuat ex n̄ t̄. nihil
 cul forali stupore, et contentioso iudicio, q̄

6. Id defendendo pupilla decidendi rat̄ dicit dubet
 quod quamvis regularite sola interpelat iudiciali intra-
 rumpat prescrip̄m et constituat in mala fide in h̄ admo-
 nitio rom. Pontifici et extra iudiciali ita intrum-
 pit prescrip̄m sicut liti contestat: cum ipse R. P. sit
 iudex omnium maxime nec habeat iudices coram quo
 agere, aut convenire Patricia s̄ debeat. Ex qua admoni-
 tione possessor constituit in mala fide, ut int. ites veniu
 s̄. petita s̄ repetit. S. creditati facit ex de pupilo s̄. sequit̄
 ipsi D. de noui operis renuat. ubi interpelat siue protes-
 tatio extraiudiciali constituit prescrip̄m in mala fide s̄.

in lege.

Solut. ad 1. arg.

Solut. ad 2. arg.

Sancti rat. decidendi sequitur. Ob. Pub. in reg. possess. 2.
 p. 5. 12 n. 5. *in*
 Neg. obstat 1. arg. q. respondeo ideo tunc tunc 17.
 Ob. Prælati n. nocere ecclesie t. q. præcip. fuit inte
 rumpta ut proxime obferuauim.
 Aff. obstat 2. arg. quo probauim q. quod intento
 prouidendo scandalo nulla rat. potuit rei ecclesiasticæ re
 petitione omitti. et auger. difficultas ex c. 2. de noui. op
 rei nunciat. ubi probat. quod ea que sine mortali pec
 cato omitti n. possunt. n. p. omittenda. prouidendo scan
 dalo. Id prælati n. potest sine peccato mortali rei eccle
 siasticæ repetitione omittere. ut sup. probatu. est.
 q. obuitand. ubi scandalus huiusmodi repetit. omitti
 n. debet.

It. quod quamuis prælati teneat bona eccle
 siæ repetere. et si scandalus imminet ut exemplo
 Thome Cantuariensis domini. in si scandalus
 datus datus n. ex malicia sed ex ignorantia obuitan
 dus huiusmodi scandalus ad tempus differri potest
 rei ecclesiasticæ repetit. ubi in nro. h. facit et t. in c.
 Deus qui de vita et honestate clericor. Nicin hoc gra
 ue præiudicium fit ecclesie q. quod difert. n. aufert
 ut inl. quoniam c. de p. q. b. imperator conferendi. c.
 anula 32 q. 2. Et confirmatur. q. plura in iure
 permittunt rat. scandali vitandi. que alia. cesante
 scandalo n. permitterent. que congerit Felinus t.

Ex quo sequitur quod si scandalus ex malicia
 procedit n. obuitare scandalus ecclesie bona. ff. repetenda
 ut docuit V. Thom. 2. q. 43. art. 3. q. q. est aden
 dus quod et si rei ecclesie repetitio minime sit di
 ferenda obuitand. ubi scandalus malicius in
 illis qui ex malicia scandalicant. differenda. n.
 est. propterea damnus spirituale et temporale
 quod.

quod alijs imminet si repetit fiat exempli gratia
 si prolato repetenda res ecclesie a Principe recede
 qui ex malicia scandalizans timet auersio po pu
 li a fide ex persuasione Principis, vt. grate dicit
 diuis imp tebe tunc consultus est, in aliud tem
 pus repetitiones omittene, quam tanta utilitura
 repetere:

Pursus aduertit. est quod si prolatas spe
 ret vt. suspiciat minori cum scandalo alio tem
 pore res ecclesie repeti posse, tunc intempus i mo
 dius differri potest repetitio et si scandalu huius
 maliciosus ut sentiunt Panor. et reliqui tr. et
 ad predictam reg. qui scandala daverit. respon
 det prout loquitur scandalo passus quod quidam
 scandalus n est curandus ab eo quibus opus
 operatur ut docet C. Pub. omni no videndg.
 Reg peccatum i. p. imprio n. a. quibz soluit re.

Novobrigie 15. fine d. impo sumy.

1617.

Handwritten marginal notes on the left side of the page.

Top section of handwritten text, appearing to be a list or a series of entries.

Middle section of handwritten text, continuing the list or entries.

Bottom section of handwritten text, including several lines and a large decorative flourish.

Ad textum in cap. 3. hoc tit. ^{Sacros.}

conclusio:

Per quinquaginta annorum possessionem prescribitur ecclesia
 si quam de erit i. arg. ad probandum quod ecclesia
 nullo modo possit per triginta annos prescribere, nam aut eccle-
 sia prescribitur re. alterius ecclesie, aut non privatae personae.
 si nullo modo potest per triginta annos prescribere, q. an probatur
 nam si ecclesia rem alterius ecclesie prescribit, minor pres-
 criptio quam quadraginta annorum non admittitur etc. de
 quaest. et inc. illud i. Soet. q. Soet. in prescrip. triginta
 annorum non est ad mittenda. Aut ecclesia prescribit s. quia
 habet personas, et Soet. in casu minor prescrip. quam 40.
 annorum non sufficit. Probatur, q. quando s. ecclesia pres-
 cribitur minor prescrip. quam 40 annorum non admittit, cum
 sup. probatum est, q. cum ecclesia s. se non p. uat. minorem
 prescrip. quam 40 annorum, profecto nec ipsa ecclesia
 uti debet s. alios minori prescrip. quam 40 annorum.
 q. quod ecclesia sibi non uult fieri, sicut 30. annis pres-
 cribi non debet ipsa ecclesia alijs facere, ut patet mat. sei
 a. 7. et inc. ponderet. 1. 4. dist. 30. c. p. acuit. eo. q. i.
 c. hileta. de m. car. et obed. Confirmatur, q. quicq. iuris in
 alterius statuit ipse eodem iure uti debet ut in c. cum omnes
 de constitut. et in dist. 1. quod quicq. iuris. Ergo ecclesia nullo
 casu per triginta annos prescribitur.
 Et s. tenentur b. absq. fidali proclamato. q. obis
 iuncta glo. fi. probat ten. synodales proclamato. sufficiens
 ad interruptenda prescrip. sic arg. iudicialis proclamato
 cum litis contestat necessaria est, ut interruptat prescrip. et
 ext. penul. c. ne delicta. de ffund. q. synodalis proclamato
 et sic extra iudicialis interruptio non potuit h. prescrip.

m m
1. Arg.:-

x quod

m m
2. Arg.:-

Interruptere

interrumpere.
 Hic arguitur in iudicio non admissio
 probat tricenale tempus possessionis sufficere ad prescribendum
 idem probat et inc. per singulas c. per subitum c. sicut
 c. qui in q. 6 q. 3 idem locum et rationem dicitur placuit in 2.
 ut in canonibus eadem causa et q. comprobatur et q. ad
 prescribendum 30 annorum possessio aliquando necessaria
 est ut in int. c. de prescrip. trig. annorum. l. penult. c. de
 constituta pecunia l. i. in fine c. de annali excep. et
 de iure nro regio consonat et int. 19 et in. 1. 29
 p. 3. l. 6. h. 15. lib. 4. recip. ubi a Cuedo.

Modo inquirenda est nisi ex decidenti ratio quare
 tricenale prescrip. sufficiens sit ecclesie ad prescribendum
 res alienas et quidem gl. h. vbo finire ait quod in specie
 nisi ex ecclesia h. prescribitur ad alias ecclesias s. p. prima
 tas personals et ideo tricenale prescrip. sufficit idem
 docuit gl. vbo aduersus ecclesias inc. illud s. Soeth
 et sequit Panor. h. gl. vbo trigena inc. facultate 3
 q. 2. Jason in autentica quare actiones n. 14. c. Desacro
 sanct. ecclesie.

Sed certe hoc decidenti ratio et magis intelligendi nrius
 hoc facile conuenit si aduertamus quod in littera illius nulla
 fit mentio de priuata persona s. s. m. de priuatis. Puerus
 h. aperte agit de possessionibus ad ecclesias pertinentibus q. hoc
 nisi proprie de prescrip. inter ecclesias est intelligendum
 non vero de prescrip. inter ecclesias et priuatas personals.
 Unde confunditur sumariis nisi textus dum inquit per
 quietas et fineras possessiones trigena annorum prescribitur
 ecclesia rempriuata.

Et decidenti ratio ea est ideo in specie nisi ex sufficiente
 fuisse tricenale prescrip. q. bene in loquitur de prescribendis
 rebus patrimonialibus clericorum ita docuit glo. inc. pose
 siones 6 q. 4. sequit Panor. h. n. 6.

Idem de rebus pertinentibus ad ecclesias ut sup. probatur de
 bona autem ecclesiarum differunt a rebus patrimonialibus de
 vicory ut tradit Ob. Pub. lib. i. variar. c. 4. n. 3.

3. decidendi ratio ea est quod tenor loquitur de rebus
 cuius quando ecclesia prescribit res ab alienis ecclesie. Sed
 hanc decidendi ratio obijciat qui pias, quomodo in eccle-
 siis admittit minor prescrip. quam a 30 annorum? R.
 ideo in specie non ten. suspensio, fuit tricennalis prescrip.
 in prescribendis rebus ecclesie, quod tenor se refert ad antiquos
 canones, quod statutus fuerat quod ecclesia prescriberet in
 ecclesiis triginta annorum possessione ut videtur et ind. c.
 per singulas, c. prescribitur et placuit et 6. q. 3. c. illud
 ff. de off. p. 1.

Sed ratio respicit quod a prescribitur canonicis antiquis decretis fuisse
 ecclesias in ecclesiis uti posse 30 annorum prescrip. aperte obstat tenor
 et in canones antiquos refertur sicut in 6. q. 3. ubi habentur hec
 verba: sicut digessim alicuius tricennali possessione solit. ita tercio
 vij. conventus in admittit. ex quo tenore deducit, quod episcopus prescri-
 bens locum ab alienis digessim illum prescrip. esse censet, quo ad
 proprietatem sibi in quo ad iura episcopalia nec quo ad iurisdict.
 Cumq. ind. c. sicut tricennali possessio territorij iurisdict. n. auferat
 nec prescribenti acquirat iura episcopalia, profecto nulla congrua
 ratio defendi pot. superior resolut. scribit canonicis antiquis statutis
 fuisse tricennalis prescrip. sufficientes fuisse prescrip. et ecclesie
 ad acquirendas res ab alienis ecclesie ut episcopatus.

c. sicut 6. q. 3.

Idem defendendo superiore resolut. scribit canonicis anti-
 quis posse ecclesias in ecclesiis 30 annis prescribere, non obstat tenor
 d. c. sicut nam sensus eius iuxta Conciliorum autem conciliorum sectiones
 talis est: quod si episcopus parte d. alieni digessim per 30 annos pose-
 derit, eam prescribit eo quidem in quo possederit: nam si possessio
 iurisdict. exeratur et iura episcopalia administrat. Subius
 Dominio acquirat prescribens parte d. illam digessim quo ad

iurisdict.

Jurisdictione et episcopalia iura exercenda; in illis ecclesijs tam
congregatis et diffusiis inq. possessores prescribere ea exercuit
in ea prescribit in ea prescribit parte quas possedit territorio
veritas. Juridic. indabitur quam nunquam exercuit, qz
in jurisdictione ad ecclesias edificandas pertinet. Hec etiam
ad huc post prescriptiones pertinet ad epib. cuius anteq. scrip.
ea pars diocesis erat: ita ut sit sensus, conventus. Juridic.
n. adimit neq. requirit prescribentis qui nunquam eas exercuit.
Hic isotelety aperte colligit ex concilio Tolitano a. c. 3a ubi in
Sunc modis integre ubiq. ulla divisione legit: sicut Diocesim
alienas triennali possessio tollit ita territorij conventus n. adi
mit, atq. ideo Vasiliy qz nove condit. fuerunt ad eum procul du
bito Epum pertinebunt cuius conventus esse constituit, iuxta qua
lectura concilij facile deprehendit, quod n. recte a Grabiano di
tincto fuit he. inc. possessio territorij. c. 6. q. 5. a. Extra ind. c. sicut
c. 6. q. 3. cum vobis utriusq. canonis sub capite 3a. continentur ind.
concilio Tolitano a.

Id sui resolutioni, quaprobarumq. canonib. antiquis
ecclesia & ecclesijs 30. annis prescribere posse, obstat te inc.
quicunq. c. 6. q. 3. ubi ita scribitur: Quicunq. Epus alterius ep.
diocesim per 30. annos sine aliqua interpellat. possederit, quam
vis secundum ius legis eius n. videat ee diocesis et cetera. ex
quo te manifeste colligit diocesim n. ee eius qui per 30. annos eam
possederit. q. triennali possessio canonib. antiquis n. sufficit ad
acquiritas res alterius ecclesie et episcopatus.

Id defendendo superiores rescribitur qua a ferius fuit posse
ecclesias & ecclesijs uti prescrip. 30. annor. n. obstat te ind. c.
quicunq. nam ab eo tollenda e' dictio non et loco dictiois quam
vis legendus est quia: ita ut dicam q. q. secundum ius legis eius
videat ee diocesis et cetera. ita colligitur ex eodem concilio Tolita
no q. c. 33. et adnotat in codicib. emendatis post litteram
illustre. Ex q. q. sibi satis aperte stat antiquis canonib. tri
ennalib. prescrip. sufficientes fuisse presatis et ecclesijs ad

c. quicunq. 6. q. 3.

acquirendas res alterius ecclesie s. episcopatus

Hodie v. huiusmodi antiqui canones correcti s. per
lexm ind. c. de quatuor c. illud j. boett. et pariter sic de nra correctio
videt, casu ad antiquos canones sic referendy. ita interpretat tam
nrius glo. h. vbo sine et glo. vbo canonis ind. c. illud c. b.
rub. in reg. possessio i. p. d. 2 n. 3.

Sed certe hgo decidendi rat. n. est admittenda, tum
ex eo q. est s. protestationis quam facit Greg. in prologo de
cretalibus asserendo nihil ee in eis superfluum. tum ex eo
q. expedit iura iuris, concordare, et vitanda est iniuria correctio
ut in c. cum expediat de elect. lib. 6. l. unica c. de inofficio
si. doctibz.

Quare vera decidendi rat. ad nrius rem ea est, q. si
in specie illius tricennalis prescrip. in correctis manet sine
ecclesia prescribitur s. privata s. personis sive cotta alias
ecclesiis rat. e. q. in specie nri de ecclesia prescribitur res
que olim ad ipsas ecclesias pertinebat. Quia cum res reuer
tat. ad suas pristinas et antiquas natas b. nriat. pres
criptioni tempus ita docet Host. in c. u. s. accessim n. fi.
de constit. que rat. decidendi plurimum adhibet ex eo
quod regressus ad antiquas natas favorabilis et faci
lis atq. ex int. si vnus d. paltz neperet D. de paltz.
c. ab exordio s. d. ill.

ad nrius rem

Quae decidendi rat. coligi pot. ex c. de trib. omni po
s sessione ad singulas provincias fratris nrius pertinentis. In
constat quod possessiones ad ecclesias pertinebant, et postea dis. ponit
circa prescriptiones b. aqq. per 30 annos quiete et sincere posses
s. et refera. s. g. loquitur de prescrip. rerum quae ante ad eccle
sias pertinebant circa quas prescrip. sufficit 30 annorum spaciis.

Ex qua decidendi rat. infer. vera interpretatio ad tex
m. c. si detenta de priuileg. ubi canonici possunt s. monasteriis
decimas prescribere 30 annorum spacio. Erat q. in coi decimis ad
canonicos pertinebat respu. parochia c. ad decimas de iust. spol.

lib. 6. arguta in det. regressus ad antiquas natus brevius tempus
ad prescribendum sufficit s. alia q. 40 annor. spaciis necessarius
est ad prescribendum Decimas ut inc. de quatuor. j. Soc. 11.

Solut ad 1. arg.

Neg. obstat 1. arg. nam resp. quod tricennalis prescrip.
in specie nri casus potuit procedere sive ecclesia prescribat s. prima
s. personalis sive s. alia ecclesia. rat. est. q. ecclesia prescribitur
res. quae antiquitas ad alias ecclesias pertinet ut sup. ob sex.
varium. in prima rat. decidendi quo casu breviter prescrip.
tempus.

Neg. obstat dicere quod cum ecclesia se non faciat minore prescrip.
quam 40 annor. non debet s. alios uti minori prescriptore
q. quod ecclesia sibi vult n. fieri, n. debet alijs facere, nam resp.
quod illa pp. quod tibi n. vis fieri et cetera. in hoc modus ex
ponitur: non vis fieri, nec debet velle ecclesia autem bene debet
velle uti iure suo et privilegio s. alius. n. sit privilegiata. Ita
respondet Felinus h. et s. m. q. quod favore allicuius s. i.
vult e. n. debet ad eius lesionem retorqueri, ut in l. quod favore
c. delegib. reg. quod ob gratias deregulis Juris lib. 6.

Expositio illius axio
mari; quod tibi non
vis fieri et cetera.

Neg. obstat 11. quod quicquid iuris in altero statuerit ipse eodem
iure utat, nam responder. quod tunc temporis quinquas eodem iure
uti debet, quo ipse s. alios utit, q. hoc ius sibi concessum fuerit ad
eius postulationes. sicut tu eris in iure conuso n. ad eius postulat.

Sd motu proprio principis. Elegantes t. m. in l. 3. D. quod quisque
iuris. Atq. ideo cum Princeps ecclesie tempus 40 annor. ecclesie conce
serit n. per postulat. Sd motu proprio, n. debet ecclesia eodem quo ipsa
iure utit, contra alios uti, ita docuit Glosa vbo Excluduntur in
aut. quas actiones c. desacro. s. ecclesie. Felinus h.

Sd obijerit quis: Unde colligit privilegium Sac. quadraginta
annor. n. fuisse cessum ecclesie, ad eius postulationes, Sd motu pro
pio Pontifici, cum id n. p. sumatur, imo potius tunc s. m. gra
tia fieri censet, cum hoc expresse cautus fuerit in eadem gratia
ut in c. si motu proprio de prescrip. lib. 6. s. et quarenda Romanus. Do
tifex concessit privilegium 40 annor. ecclesie in eo expresse non
causet.

cauet qd fiat motu proprio, ut videtur et inc. de quarta c. illud. j. hoc t. cum similibus qd privilegium hoc 40 annorum n' seniet motu proprio indultus.

Ad hoc arg. duobus modis R. i. qd quando privilegia procedunt statuendo leges et ius generale, intelligunt de causa motu proprio, sed hoc privilegium e' huiusmodi q. 2. respondet, quod qd privilegia ff. inclusa in corpore iuris presumuntur concedi ex liberalitate, n' ad postulationes, ut docuit Bart. in aut. quas actiones n' 6. c. de sacrosanctis eccles. sed privilegium hoc tale est, q. ita docuit Felinus h.

Neg' soltat 2. q. respondeo Sinodales proclamant n' ee extra iudiciales et interpellationes, sed potius iudiciales q. Simonius causas episcoporum et ecclesiarum ad sinodum referebat, ut videtur et inc. i. de iudiciis et inc. 2. 6. q. 3. docuit Ant. de Butrio et immota h. et sic absoluit tes.

Solutio ad 2. arg.

Ad textum in cap. 4. hoc titulo:

Et hoc caput nun cupat, de quarta

∴ ∴ ∴

Quarta portio decimarum que ab parochiali ecclesia debetur episcopo nec n' a pars oblationum eidem episcopo debita 40 annis prescribitur vacante in ecclesia n' currit huiusmodi prescriptio.

1. arg. sic arg. episcopi 3 parte oblationum et decimarum sequi debet et tam inc. de i. c. discernimus 10 q. 1. c. congregacionibus 6 q. 1. q. n' recte se debet et n' debet taxari parte decimarum et oblationum episcopo debetur.

1. arg.

2. arg. sic de iure co. a pars decimarum et oblationum episcopo debetur c. congrevente de off. ordinarij q. clericus n' solvendo eas parte episcopo facit d' iur' coe, qui autem d' iur' a aliquid facit ma. se fidei possessor est ut in l. qui admodum l. de agridus et censuris lib. 10. reg. qui d' iura de reg. ju. in 6. j. clericus se nulla se poterit prescribere.

2. arg.

3 arg^m

3 quod nullo in illo clericus possit prescribere probat sic: quatercumq^{ue} iur^{is} est d^{icitur} prescribentis et infabre^{re} eius aduersus quos prescribit H^{oc} est necessarius, qui possessori causa d^{icitur} tribuatur possidenti ut inc. i. de prescrip. lib. 6. Id^{em} hoc inter uis^{um} est coest pro episcopo et d^{icitur} clericus prescribentis ex d. c. congruente q^{ui} in hac prescrip. H^{oc} est necessarius. Schinno^{rum} tra^{ctatus} H^{oc} n^{on} in^{ter} fuit cum deo nulla fiat mentio q^{ui} iste clericus n^{on} potuit prescribere.

prescribendi.

4 arg^m

4 d^{icitur} in^{ter} tom^o 6. Nam Romana ecclesia tricennales prescriptiones et cetera q^{ui} d^{icitur} agere probat tricennale d^{icitur} prescriptiones aduersus ecclesias n^{on} sufficere, sic arg^{uitur}: tricennale prescrip^{tionem} aduersus ecclesias ead^{em} que ut inc. per singulas c. pres. titulus C. sicut i. 6 q. 3. q^{ui} n^{on} n^{on} de^{est} q^{ui} d^{icitur} r^{ati}o do^{ct} cet^{er} n^{on} est sustinenda.

Hic arg^{uitur} n^{on} soltantib^{us} in d^{icitur} r^{ati}o est n^{on} de, qua probat partes decime et oblationis episcopo debitas 40 annis prescribi posse. Pars n^{on} de^{est} comp^{er}at pert^{inet} congre^{gat}io^{ne} de off^{icio} ordinarij c. vobis c. vult^{er}at^{ur} c. concesso c. quatuor c. de redditib^{us} i. 2 q. 2. c. requisisti dett^{ur} c. ad saper^{em} de sepult. l. 2. H^{oc} 12 p^{ar}te. glo. vbo laquasta in l. s. H^{oc} 3 p^{ar}te. Concilijs Lateranense sub alexandro 3. p^{ar}te 38. H^{oc} de prescrip. c. i. ex quo c. ex saub^{er} est p^{ar}te caput, et in confirmatione^{bus} sum^{us} iⁿ p^{ar}te^{bus} d^{icitur} plures quatuor species, que iure debent, recenset Bero ius h^{oc} n^{on} 2. 2° p^{ar}te n^{on} de^{est} q^{ui} quadragesima requiratur prescrip^{tionem} probat pert^{inet} inc. ad aures c. illud. s^{ed} hoc H^{oc} c. ac cedentib^{us} de priuilegijs aut^{em} quas actionis c. de sacro. s. ecclesijs. l. 26. H^{oc} 29 p^{ar}te 3.

Modo inquirendus est ante quas ad uolentia gradus faciam^{us} quamnam rat^{io}ne quatuor decimar^{um} episcopo debeat^{ur} q^{ui} ut ab origine statuam^{us} p^{ri}mo sciendus est decimas de iure est ad ecclesias parochiales p^{er}tinere, ut inc. ad decimas heres tit. spol. lib. 6. c. quoniam c. ad apostolic^{um} c. ead^{em} con^{tra}tingat c. cum int^{er} c. ead^{em} domine de decimis. Sancti^{us} decimas fructibus partes n^{on} integre p^{er}cepit parochia ead^{em}

certa

*

parta porcio ex ea deducatur episcopo conferenda ut ind. c.
 quoniam dedecimus. Dabant itaq; porciones antiquis epis-
 copo ex decimis et oblationibus, in remuneratione operis
 que subiq; singularis ecclesiarum sui diocesis, scilicet ordinis
 conferendo, Crisma conficiendo, Basilicas dedicando, Mo-
 niales speciendo, predicando, pariter nam curas pauperum ge-
 nendo, ecclesias visitando, publica peccata corrigendo, et alia
 huiusmodi faciendo. Ceteris huiusmodi porciones, que episco-
 po dabant, n' decimis decimarum ff. dicendz, sed participationis
 decimarum et oblationum uere appellantur, ut patet a simili, nam
 ea que a monasterijs, inq; parochianis eligi sepulturam, e-
 cclesijs parochialibus peribentur, n' decimis sed pariter, seu porcio-
 nes dicuntur, ut videtur in c. i. c. de his c. cum super c. in ira
 de sepulchris. et aduertit Petrus Gregorius in simtagmate
 tit. 2. cap. 2. c. 25.

Inarrant onera
 que epus subire te-
 net;

Cumq; ex supradictis manifeste appareat certam por-
 tionem ex decimis et oblationibus dari episcopis, merito suppo-
 nitur hoc in quantitate pariter decimis et oblationis defunctorum
 ab ecclesijs parochialibus et eorum ministris episcopo esse soluen-
 dam: idq; iuste et iure decretum est, ut dicitur episcopo unde
 tot onera rati officij inducuntur suportare possit que necesse
 set glo. finalis in transmissum de elect. et nos sup reuoli-
 m. 2.

Hic autem 4 porcio episcopo debita canonica porcio
 episcopalis appellatur, ut dicitur officij c. requisisti c. si de electam.
 canonica dicitur que iure canonico statuta et debita est d. c. officij in
 fine. Vnde merito impeditur Glossa vbo de iurisdictione con-
 quere de off. ordinarij, de Lay. Sane quantitas de constructi-
 one episcopi debetur, idem videtur glo. vbo mortuarij in
 eod. c. conquirente. quod falsum est, q' de iure canonico sic
 4. episcopo debetur, ut ind. c. officij vbi lib. Pub. n. 1.

Ceteris quo ad huiusmodi porciones episcopo, s' t-
 uendam in omnia tempora eandem saluauerunt regulam, n. 2

nam Pius tempore 3. pars datur episcopi ut inc. de
 sis. c. decreuimus no. q. i. Hortic. v. ex no. tunc cum similibus
 4. pari episcopo debet, quam consuetudo pot. variare
 augendo et minuendo illas. atq. idem in alijs ecclesijs
 dimidia pars soluit episcopo ut inc. antequam cog. i.
 in alia v. ecclesijs 3. pars soluit, ut dicitur Glo. ind. c. de
 bis. glossa v. canonica inc. fi. de electam. In quibusdā
 episcopatus hęc 2. pars soluit capituli cathedralis de-
 clepari, ut ex. dignitatibus ut refert P. de S. bandi in
 tractatu de canonica portione c. 5. Non est tamen consue-
 tudine de iur. c. 4. pars debet episcopo & tunc minus. De q.
 autor rebz. hęc 2. portio n. sic soluit episcopo de iussu extra
 inc. fi. de electam. et in P. O. H. 13 p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Et et alia portio canonica parochialis, quę funerariis
 de, et ex oblationibus soluit ecclesijs parochialibus amoraliter
 rix in quibus parochianus eligit sepulturam et hęc qui des
 portio de iur. canonico 4. pars est in c. c. i. supra c. in iura de se-
 pulchris clem. dudum c. de h. Tridentinus sess. 25. de refor.
 c. 13. Consuetudine tamen augeri pot. et minui, ut inc. certifficari
 de sepulch. P. de explicat. n. capituli 3. concilij tridentini viden-
 da est omnino constitutio lata a Pio 5. anno 1567. quam
 refert Gutierrez de juramento confirmat. 2. p. c. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10.

Quę omnia sunt tendunt, ut dicam quarta pars portio
 ne si de qua h. episcopo de iur. debita esse a clericis parochia-
 libz et eorū ministris. Exterius si contingat clericus alieu-
 rus ecclesijs parochiales 40 annorū spatio suiusmodi quar-
 tam episcopo n. soluisse tunc episcopo petenti quartam sibi
 relictam soluat except quadrigena tuz prescriptionis qua
 ab impet. episcopi clericus tueri se pot. ut de iussu est h.

Sed statim se offert principia difficultas s. n. d. tem-
 ram sup. proposita. nam cum iste clericus n. soluerit 2. de iure
 de episcopo debita hoc ipso mala s. fine s. concepit Sabo-
 re q. 5. mal. episcopus nullas poterit prescriptione tueri.

Huius difficultati occurrit Glo. fe Vbo. Sepose tueri dicit
 Sane prescriptiones contra episcopos ceptam n̄ fuisse ab illo
 clerico. Id ab eius p̄decessore, atq̄ ideo quavis p̄decessor n̄
 solvendo. Et episcopo debita n̄ potuerit prescribere prop:
 ta malam fidem, et successor eius in beneficio ecclesial.
 inueniens in hac possessione n̄ solvendi quatenus episcopo.
 Sabet Gonal. fi. de. cum hoc ignoret credens quod ecclesia
 ex aliqua iusta causa possideat libertates n̄ solvendi. Et
 episcopo. q̄ ille clericus successor in beneficio poterit de epis:
 copo prescribere. Tandem solutione tradit Glosa Vbo
 Legimus in fine inc. cura pastoralis de iur. patris. et sanc re
 solutione contra ceptam testat. lib. in reg. potasso. de reg.
 Juris lib. 6. r. p. d. g. n. 6. Quibus suffragan. illa iuris regula:
 qui in ius succedit alterius iustas ignorantis causas censet sa
 bere. ut in reg. cum quis de reg. Juris lib. 6. in l. qui in alterius
 4. 3. D. de iustis de reg. Juris.

Id Sui Glosa resolutione graui obstat difficultas,
 nam si p̄decessor propter malam fidem, ut alias causam pre:
 scribere n̄ potuit. successor eius si malum prescribere n̄ potuit.
 quavis rei vicium ignoret, ut in l. cu. d. res. D. de duar. p̄iet
 temporalibz. prescriptionibus, ubi dicitur ut succedere n̄ potuit qd
 defunctus p̄decessor ipse n̄ potuit vnicapere q̄ successor in spe:
 cie n̄ res poterit nulla prescribere rat. et auget difficultas
 ex l. Si ergo d. partus v̄. Id dicitur D. de Publiciana in re. l. act.
 l. Vicia C. de acq. possessione, ubi is, qui in locis alterius suc:
 cedit, successor viciorum p̄decessoris appellatur q̄ si ipse p̄decess:
 sor clericus prescribere n̄ potuit, ita neq̄ successor poterit.

Id defendendo Glosa resolutiones, ut argumento pro
 posito satis faciam, p̄mittendum est, in iura n̄o duplices
 dari successiones, vnicefases scilicet, et singulares. Vni:
 uer salis successioni fit mentio in l. Siquis 37. D. de acq. Siquis.
 et in l. Siquis 63 de reg. Juris. ubi is, q̄ Siquisario succe:
 dit, uniuersalis successor dicitur: cuius succedat in omneius quod

deffu'ctus

deffinitur Sabuit. Singularis successor dicitur, qui non succedit in hereditate sed alio singulari modo. scilicet pro emptore, pro donato, pro legato, vel alio simili modo. Regg. fit mentis post unum de iurac.

Hic denique per notatam statuitur conclusio: successor universalis non potest a defuncto mala fide possessa et triginta annorum spacio prescribere, quoniam iste successor universalis bona fidei Sabuit, ut dicitur glossa in l. 2. C. de iurac. pro herede. Glossa vero facit alienas in l. 2. de defuncto. D. pro emptore. l. 6. in d. Regg. possessor 2. p. §. 9. impio.

a m d
cc. banc cc. v.

Balboa inc. vigi
Lami §. 5. ff. n.
90. cum segg.

Pat. Suius Regg. Siquis representat personam defuncti et idcirco mala fidei defuncti in heredes transmittit, ut in l. si. C. communia de iurac. l. 2. C. de fructibus et litibus expensis. cum una quocumque sit persona heredis et eius qui in eum transmissis hereditatis, conditio obligationis non mutat ex persona heredis, ut in autentica de su. furando a moriente perstituto c. 1. §. 1. 2. §. ex his de v. oblig. l. cum amate. C. heredi vindicari.

Statuitur: singularis successor, qui succedit in hereditate pro emptore, pro donato, pro legato, vel alio modo singulari potest prescribere res quam eius predecessor prescribere non potuit ita probat textus in l. an vitulus. D. de iur. si res temporalibus prescript. §. nam denique et si succipere possit quod auctor meas recipere non potuit.

Sed Suius 2. conclusioni obviare videtur textus in aut. mala fidei. C. de pueris. Longi temp. ubi singulari successori denegatur facultas prescribere de proprio mala fidei predecessoris.

Ad hoc arg. respondet glo. in l. vitia. C. de acq. possessione. dicens tam in d. §. articulis. Solus corrigi per textum in d. aut. mala fidei. Sed hoc solutio non est admittenda quia aut. potius declaratur quam corrigi, si consideremus quod d. aut. dupliciter casum comprehendit, scilicet est, quod si venditor vendiderit res vero domino ignorante et resiente, tunc emptor non prescribit tempore ordinario decem vel 20 annorum, sed tempore extra ordinario scilicet

aut. Mala
fidei possessore
alienam C. de
prescript. lon
gi temporis.

scilicet

Subiecto 30 annis. Et casus, quod si venditor res vendiderit
 sine scientia, tunc emptor prescribere potest tempore adie-
 nario 10. V. 20 annos. ita docetur Bart. in l. Pompo-
 nius. §. cum quis. D. de acq. posses. atq. etiam firma manet
 in conclusio, Adhuc, quod singularis successor potest prescribere
 res suas, quales eius predecessor prescribere non potuit.

Hic ita constituitur ad arg. sup. propositum. Gloz
 nra solut. in tunc ind. l. cum dicitur. D. de diuersis et temp.
 prescrip. et int. si ergo h. partur et ind. l. vicia; quous
 arg. probauimus successores non posse prescribere id quod
 eius predecessor propter mala fidei prescribere non potuit.
 Et hoc arg. obtinere eo casu quo successor est vniuersa-
 lis et hereditarius ut diximus in i. de: - - -

Exterius solutio gloz nrae asserenti qd ille cleri-
 cus successor in beneficio potest prescribere id quod eius
 predecessor propter mala fidei prescribere non potuit,
 obtinet in eo casu quo successor est singularis ut sup. ase-
 ruimus in 2. conclusione; quod autem successor in dignita-
 te, aut beneficio sit singularis successor patet, q non est
 hereditarius successor, neq. representat personam prede-
 cessoris, q non succedit sicut heres defuncto: cum apo-
 tolica auctoritate prohibetur sit nequis ecclesiarum aut po-
 bendas hereditario iure valeat vendicare, ut in c. apo-
 tolica §. q. i. c. i. de p. b. c. extramissa c. ad extir-
 pandas de filij presbiterorum c. consuluit de i. patron.
 Tridentinus sess. 25. de reform. c. 7. non enim in be-
 neficialibus aliquid de i. defuncti ad successores transmi-
 rit, nec ius vnius continuatur in alius, cum beneficiale
 ius adeo personale sit, quod personam non transgrediat
 imo in successore per omnia nouus ius creat, et no-
 uus usus. nam beneficium ecclesiasticum s. i. n. et cano-
 nica instituitur. obtineri non potest, ut in reg. l. de reg. ju-
 lib. 6. c. ex frequentibus de institutio. Gloza vbo dicitur
 cionibus

cionibus in extrauag. i. ne sede vacante inter coes, tradit.
Plebibus intractata de pace suis possessoribus n. 267.

Cum q. successor in beneficio ecclesiastico sui sin-
gularis successor, nec succedat per decessori, mala fides
epi decessoris ei n. nocet, atq. ita prescribere poterit fi-
cum in dicitur ecclesiis in illa quasi possessione et liberta-
te n. soluedi quantas episcopo alia de iu. coi. debitas.

Sic certe de solutione et interpretatione tri. ex eo duplicet =
q. manifestam continet diuina: n. enim ex nro rex regis
originali sup. relato constat sanctorum: captam fuisse apud de-
cessore, et in ad ductis n. aperte probat clericum potuisse su-
um in quantu d. epus quadraginta annis prescribere. q. ut ille
clericus bona fide prescribere possit n. eget adminiculo sine ac-
cessione sui per decessoris.

Quapropter eadem glossa h. apriori solut. discedens aliter
occurrit difficultati ex illa man. poterit n. prescribere. Valuerit
q. potuit habere t. scilicet concessionem solui episcopi atq. de a
occasione sui ut t. prescribere. Ex qua solut. tenetur qd. concessio
a solo episcopo facta prodest, ut ex ea prescribi possit quanta
decim et oblationis quadraginta annorum spatio.

Ad huc glossae solutioni grauis obstat difficultas, na-
cu. si uis in quantu sine coes episcopo et capitulo ut docet Panov.
t. notabili q. pro facto solus epus n. pot. absq. capitulo concede-
re ut relaxare ecclesie inferiori quantam decimam et obla-
tionibus ut docuit glossa inc. fi. 12. q. 3. nam qd. omnes tangit
ab oibz. approbati debet reg. qd. omnes de reg. iuri. lib. 6.

+

Paterius epus ecclesie sue cathedralis iudicare n. potest,
neq. illius bona alienare in consulto capitulo et sine cas. cognosc.
ut in cap. possessiones de rebz. eccle. c. 2. de donat. c. sine except.
12 q. 2. alias concessio sine alienatio rei ecclesie est ipso iure
nulla ut in iuribz. pres. legatis q. solutio glossae n. sustinenda.

Ad difficultati propositae responderi pot. quod si con-
cessio rei ecclesie facta est ab ipso cum consensu capituli et iuris

Solemnitate statim effectū haberet. neq. p̄scriptio foret necessa-
ria ut docuit Pan. h. n. u. Ceterum si concessio facta est ab
solo ep̄o, ad hoc proderit, ut eius occasione d. quarū p̄scribi po-
ssent, et hoc est tenia gloss. n̄q. quā aperte insinuat, qd ex
actu ipso iure nullo hoc est, ex concessione rei eccl̄ie facta non
servata solemnitate transferri iur. p̄scribendi, et ad hoc pon-
derat glossam Paul. de castro int. celsus n. a. heu. i. cap. et scri-
bentes impugnant:

Si certe hoc resolutio eximia patit difficultate extatū:
inc. 2. de reb. eccl̄ie lib. 6. ubi concessio sine alienatio rei eccl̄ie
facta sine solemnitate de qua: adco virib; caret, ut nec causari
bunt p̄scribendi. q̄ parit in specie n̄tū ex concessione rei eccl̄ie
facta ab ep̄o sine solemnitate n̄ transferri iur. p̄scribendi:

Sū defendendo gloss. solut. ad arg. d. eam propositum
respondet sub hac d̄t. aut ille qui habuit concessione rei
eccl̄ie facta a solo ep̄o erravit in facto, et n̄ in iure, ut quia
credidit capitulum concessione et solemnitate, nullāq. causā
intervenisse et hoc casu p̄scriptio extali actu (et ipso iure nullo)
procedit, et ita e. intelligenda glossa n̄a secūda Panor. h. erglo-
ssa v̄bo p̄script. inc. apostolicis de donationib; aut ille clerici-
cus erravit in iū. q̄ existimavit ep̄m posse alienare inconsulto
capitulo et sine eā cognit. et hoc casu extali actu nullo p̄s-
cribi n̄ pot. q̄ nunquā in usucapionib; error iuri prodest. posse
rib; ut iur. nunquā d. d. de usucapionib; et ita e. intelligen-
dus d̄s ind. 2. de reb. eccl̄ie lib. 6. et glossa v̄bo n̄ post multum
inc. 2. de iur. que sunt ap̄. lat. hanc d̄t. circa errorem iur̄
et facti probat t̄s. singulari ind. 2. d. si ap̄. d. pro emptore.

Sic certe hoc solutio gloss. quamvis in se vera sit iure q̄
defendi possit minimē et congruit n̄q. decisioni: q̄ ex nulla
eius parte neq. eius originali constat ep̄m concessisse eccl̄ie
parochiali aut eius ministro quartam partē decimę et oblationi.
arg. deo h. q̄ gloss. solutio merito recitanda est, cum manifestam
discriminationē contineat sicut prima.

quare

Libertate.

Quare omissis glossis solutionibus vera solutio sit ex mente
D. Innocentij h. clericus in specie nec ex in opino potuisse d. epus per-
scribere: clericus agbat de acgranda debitate aduersus parochia-
les & personales exigendi quartam oblationibus et decimarum.
c. n. iure coi. Sicut in seruitus exigendi quartam epus copo
concessa sit ut supra probatus est. si epus hac seruitute non
utatur, eam amittit: et per n. usi Episcopi ecclesia parochialis
ab hac seruitute liberat quadragenaria prescript. negentis
nouus est in iure libertate in seruitutibus prescribi posse
ut in l. seq. d. libertatem d. de usucap. quod autem in pres-
cipiendi h. c. mas. v. l. quartam decimarum aut funerals d. d. cat
de quidam seruitus, docuit Joannes relatus a glossa magna
in c. moderamine b. q. i. glossa v. b. o. tributa in c. tua no. b. g.
de decimis.

Idem per dictam solut. obijciat quispiam in huc modus.
clericus iste habet suam rei alieni c. b. s. i. a. quartam decimarum
episcopo ~~debitam~~ deberi. q. prescribere n. potuit. x. t. x. m. inc. f.
f. h. o. c. t. in illis h. b. i. o. p. t. e. r. ut q. prescribit in nullate n. p. o. r. y.
parte rei habeat conscientias alienas. et similiter peccat retinendo
ut inc. f. p. e. d. e. r. e. t. s. p. o. t. i. s.

Idem defendendo per dictam solut. respondet ex sola sua
debiti n. impediri prescrip. q. ex ea sua nullus crimem mor-
tale d. h. i. t. ut late supra obseruauimus in c. supra hoc
titulo, et contingit in n. i. o. t. e. r. Nam quoniam clericus sciat quar-
tam decimarum debere episcopo n. peccat n. soluendo, donec percipit
exigat, ac petat. x. d. i. c. i. o. n. e. s. r. o. t. y. in simili casu, quod est i. s. u. b. h. t. o.
de decimis in antiquis decisionibus, meminimus Felicius in c. si autem n. s.
de rescriptis adriani cod. lib. d. c. c. ubi enim clericus debiti non
negat, neq. in solut. regitur, nullo iure quartam n. petenti
offerre tenet, neq. peccat retinendo, q. n. retinet inuito d. i. o. t. e. r. a.
quod docet D. Thomas 2. 2. q. 62. art. 3. Si uim n. prescrip-
tiones favorabiles s. c. ubi per acquisitiones. Si uim n. d. i. c. i. o. n. e. s.
n. soluen di quartam ex decimis det regressus ad uic. at. qui p. i.
nebus

21

mebus quo omnes decimz libez ad ecclesias parochiales per-
 tinebant ne sup probati est facti ter in l. si vnu s pactus negetur
 D. de paco c. ab esordio 33 dist. e. ex q. q. libz sequit iuste de-
 ricus potuisse in specie nri terz acquirere libertates o servitutes
 personales quadraginta annoz spacio

Id ad hoc obstat alia difficultas quoz talis est: ad perscribend
 la libertates o servitutes personales, quoz causa sit continua
 Sabet tempus duplicati requit elegas ter in l. si si constituta d.
 qui admitti servitutes amittit. l. si. C. de servitutibz et aqua.
 In perscribenda quarta decimaz duplicati tempus requit
 hoc est octoginta annoz. Probo consequentiam q. decimaz facti
 causa discontinuas cupe in continualla tempore et n. continue pro-
 uenient q. duplicati tempus necessarius erit: 2 2 10 2 2 10 2 2 10 2 2 10

de hoc v. l. 16. tt.
 31. p. 3. cogitaz. fr

Pr. Difficultate huius difficultatis permittend dubit. quoz quoz
 dam iura s. servitutis. quoz habent eam continuas, et perpetuam
 finit ut s. servitutes quoz postquam pro earuz usu et exercitio s.
 constitutz factus s. d. n. requit, s. actualiter naturali causa con-
 tinuo et semp deperse exercit ut in l. forame s. D. de re iur. v. pos.
 ut est servitutes immittendi tignus imparietis vicini. na postquam
 fuerit immittus nali causa semp et continuo abiq facto s. d. ma-
 net, ut in l. servitutes D. de servitut. v. uban: 2 2 10 2 2 10 2 2 10 2 2 10

quoda s. servitutes. s. quoz dicunt habere causa simplicit
 continuas ut quasi s. n. perpetuas ut s. servitutes quoz postquam
 s. constitutz pro earuz usu factum s. d. n. requit, s. naturali
 causa exercient, et commo ditatis continuo persistant, in actualiter
 s. d. agitur tignus et p. d. ut s. servitutes aquoz ducend et stillicidij
 docet glossa s. bo perpetuo in d. l. forame s. vnde dicit a qua
 quotidiana n. ex eo quod quotidie ducar, s. q. apta e. quotidie ducit
 in l. si impus D. de aqua quodid. et stua. 2 2 10 2 2 10 2 2 10 2 2 10

Aliq s. servitutes s. quoz causa discontinuas habent
 quoz q. d. edit et regulariter s. servitutes rusticorum pydionz quia
 pro earuz usu et exercitio postquam s. constitutz factus s. d. n. requit
 neq. naturaliter per se exercient, de q. servitutibz loq. ter in l. si pr
 totus

totum t^m. D. de re iur. rub. p. 10. colligit ex d. l. forame b. b.
n. n. per petuas causa habet quo manifeste
Et obijciat quispiam: omnes servitutes factas Sōi re-
quirit siue sint continuas siue discontinuas q̄ falsa est differentia
quā supra atulimus inter servitutes continuas et discontinuas.
R. Sui difficultati, qd̄ quāvis in omni servitute apēto
et in ipso primo actu constituendi factus Sōi requat: n̄ ut ad
usum et exercitiū illius, ut patet in servitute immitendi tigi-
nub̄ et alius n̄ tollendi. Quapropter dicendum est quod illis ser-
vitutes dicuntur habere causam discontinuam quā facti Sōi requit
n̄ ut fieri ^{seu} in ea constitui. Id pro ea usu et exercitiū.
Sed ita ut sit per notari. Videndum est, a ius decimā di-
catur habere causam continuam vel discontinuam? Et quē ex dictis
Innocentij et Panormitani te deducit qd̄ ius decimā dicitur dici
habere causam continuam aliquo respectu et causam disconti-
nuam aliquo respectu. nam si decima generaliter debeat de oibz
fructibus p̄dij pro ut regulariter debet, dicitur habere causam
continuam: quia cum p̄dij aptitudine possit quotidie ali-
quos fructus producere, saltem aptitudine causam continuam
habebit. Si decima s̄m debeat decerri fructibus qui certo et de-
terminato tempore colliguntur, tunc causam discontinuam habebit:
ius decimā dicitur q̄ huiusmodi fructibus per intervallat tempore colliguntur
et n̄ continuas. Ceterum verior sententia est ius decimandi
simpliciter et generaliter dici habere causam discontinuam quoniam
cum pro usu illius factus Sōi requat, neq̄ dicat naturaliter fieri,
eadem discontinuam habebit. Quāvis quotidie decima apti-
tudine solvi et deduci possit p̄tiam in d. l. forame b. b. quodam
p̄ofu ius decimandi factus Sōi requat probat t̄m in c. ubi Sōi
de decimis: nam decima persolvenda est post quos fructus si recole-
di et n̄ ante, idcirco saltem in colligendis fructibus, factum Sōi re-
quirat, et sic causam discontinuam habere dicitur capiendo causam
discontinuam secundum veros t̄m pro ut imateria servitutis
accipit. Deinde cum solutio requat ut de ind. c. ubi Somines

q̄ pro eius usu factus quoq̄ hōis requirit, q̄ dare et dare factus
hōis continet:

Neḡ obstat qd̄ ex quo aptitudine quotidia solui et
debere possint decimę ius decimandi causas diuinas habere di-
cas: nam seruitutes habentes causam discontinuam aptę q̄
quotidia exerceat et in causas discontinuas habere dicunt, non
autē continuas ut defendit August. Beronius tē n̄ a

Cum q̄ ius percipiendi decimas et quartas decimas et fine
nalius sic quidam seruitus causam habeat discontinuas, ma-
gis ut per difficultas sup̄ proposita scilicet tempus duplicatū
octoginta annorū necessarium fuisse tē ad prescribendas liber-
tates q̄ huiusmodi seruitutes ex d. l. si sic constituta

Ex qd̄ ind. l. si sic constituta non requirit tempus dupli-
catū ex eo qd̄ seruitus causas habeat discontinuas: quia
q̄ de amittenda seruitute siue habeat causam continuas siue
non, agit, seruitus amittit, et prescribit libertas aduersus ser-
uitutes longi temporis spacio, hoc est per n̄ usub longi tempo-
ris ut in l. legat q̄ si uias de usufrucap. l. pen. c. de seruitut. et aqua.
qq̄ probat seruitutes habentes causam discontinuas ut dicitur
uitas viḡ et usus fructus amitti per n̄ usub longi temporis decē
annorū inter presentes et viginti inter absentes, eodemq̄ spacio
eary libertates prescribi:

Quis ius decimandi habeat causas discontinuas ut supra
a seruitus et tū in amittendo illud tempus duplicatū n̄ requirit
ut patet ex d. l. ex q̄ ind. l. si sic constituta n̄ ex eo requirit tempus du-
plicatū qd̄ seruitus habeat causas discontinuas et sic nō
erit in hoc aliqua differentia inter ius canonicū et ciuile et
nū dicitur:

Superest n̄ respondere ad l. m̄ ind. l. si sic constituta et d. l.
fi. et qd̄ dicit illa iura tempus duplicatū exposuit, loquitur
in casu in quo seruitus ex consuetudine et proiuratione hōis nō
habet usum continuus neq̄ quotidiana v. g. sit in tempo-
re quo seruitus constituit conuenit sic qd̄ tantis alterius annis
et.

88
vlt. mensib; vlt. certo tempore qui seruitus ut passit tunc in
amittenda illa seruitute tempus duplicatum requirit ut in iuris
predictis, non autem in predictis iuris, id contingit ex eo qd seruitus
causas habeat discontinuas, qd patet ex d. l. si sic constituta
quae loquitur de seruitute aquae ducendae generaliter et indistincte quae
potest dici habere causas continuas et discontinuas ut ind. l.
fi. et b. gloria vbo perpetuo d. de seruitutibus vbo. et in impres-
cribenda libertate huius seruitutis indistincte tempus duplicatum
requirit ex eo qd ex provisione soli et conventionis habet tempus
vlt. ius ubi n. continuas nec quotidianas ind. l. si sic constituta;
Quinde per dicta interpretatio suadet ex eo, qd iuris con-
sultus ind. l. si sic constituta subiunxit qd si seruitutes de qua
ante locutus fuerat hoc est. aquae ducendae vlt. itinere et si ha-
bentes causam discontinuas habeat tempus vlt. ius quoti-
dianus v. g. si tempore quo seruitus fuit constituta alius
fuit quem aliter diebus vlt. hore uti posse, tunc n. tempus
duplicatum sed simplex sufficit. qd tempus duplicatum n. ex eo
exigit qd seruitus habeat causas discontinuas. sed ex eo
qd ex conuentione parcius habet usus discontinuus.
ratio autem quare qd seruitus ex constitut. soli et pro-
uisione n. habeat usus continuus nec quotidianus tempus duplicatum
requirit, ea est. qd qd constituta fuit seruitus continua vlt. discontinua
cum tempore intervalis videntur plures seruitutes et n. vna, quod
coligitur ex d. l. si sic constituta. Propterea mirus non est si tem-
pus vnicus et simplex n. sufficit, sed tempus duplicatum requiritur
et n. vltra ut in finibus dicitur arg. b. in l. si de iur. iura. c. d.
si dicitur d. deleg. 3. et res int. quibus bona fide d. fi. de dano in
speculo. at v. qd seruitus habens quoq. causas discontinuas fuit
simpliciter constituta et sine tempore intervalis tunc dicitur vni-
ca seruitus quauis eius causa sit discontinua x. b. in ito
intelligend. b. in l. cum usus fructus d. de usufructu legato.
vlt. si fuit seruitus constituta ut alterius soli vlt. diebus ducatur
aqua, tunc de vna seruitute propter tempus usque continuas
ut

ut ind. l. si sic constituta. Propterea nil mirum si unius et
 simplex tempus requat et n̄ duplicatus ut ind. l. si sic consti-
 tuta in 2^a parte. ex qua ratio h̄c aperte colligitur.

Ex q̄q̄ inferat qd̄ si ius decimandi et percipiendi quarumq̄
 decimarum et oblationum habeat causas discontinuas in d̄ anni-
 sione sui iuris duplicatus tempus n̄ requit in r̄o r̄u. ca-
 ratione q̄ hoc ius percipiendi decimas et quartas decimas
 n̄ habet tempore intervallo ex s̄o constituto et p̄visione
 s̄d ex natura sua.

Ex quo sequit qd̄ si ius debitum ecclesie ex s̄o constituto
 et p̄visione habeat tempore intervallo et n̄ usus quoti-
 dianus nec continuus v. g. si altus fuerit et conventus
 ut quolibet anno in die festivitatis vel dedicationis ecclesie
 certa portio ex oblationibus episcopi soluat x̄ termino. Pleu-
 terius id q̄. 2. et inc. cum venerabilis de censibus tunc ad
 amittendum illud ius tempore duplicatus requit s̄o est 20.
 annorum. similiter in casibus in q̄q̄ ecclesiis centis annorum
 spacio prescribitur (x̄ termino. cum ubi e. ad audientiam
 s̄. s̄o. t. aut. quas actiones e. de sacrosanctis ecclesie) tempore
 duplicatus ducentorum annorum requit per tam ind. l. si sic coi-
 tituta et d. l. f. quia iura n̄ reperit correcte per ius cano-
 nicum quod illis non d̄ iur. neq̄ sumus in materia in qua
 agitur de periculo animarum & notata inc. i. de nouo operi nu-
 dat. ut rectissime s̄p̄dixit August. Veronius h. n. 55. post
 Panor. n. 13.

Ex q̄q̄ diebus satis manifeste stat in s̄o d̄u quadra-
 genariis p̄cipue sufficientes fuisse ecclesie parochiales
 seu minores ad aequedab̄ canonicas et episcopales.

Verum in vacante ecclesia sui modi p̄scriptio n̄ cu-
 rrit s̄d quisq̄ ad eo qd̄ tempus illud vacationis dep̄si cep-
 tione subducit. Nam a signat rex noster q̄ vacationis tem-
 pore ecclesia caret legitimo defensore qui iura sui ecclesie
 exigere debuisset.

Hinc

Hinc inferre intellectus ad lxxi inc. i sup. Soc. ubi
 quiescit prescriptio in ecclesia q. prescriptio in herediis lap-
 sus est ex rat. nri. trs. quia tunc ecclesia vacare intelligit.
 Deinde inferre interpretatio ad lxxi inc. cum ubi s. Soc. ubi
 tempore schismatis cursus prescriptionis interruptus ex rat.
 nri. trs. Porsus tempore hoc filitatis n. currit prescriptio
 ut inc. i. alt. l. 6 q. 3. et inc. extranmissa s. Soc. propterea
 ex eadem rat. inc. auditur s. Soc. de prescript. sub dicitur
 temp. quo vacavit ecclesia, et similiter int. f. c. in qq.
 causis in integrum ubi durante pupillari etate quiescit
 prescriptio et tempus pupillari etate de prescript. sub
 dicitur, in s. n. currit prescriptio interis dimidiis impio-
 bus et male alienator, hoc est presertim ecclesie qui bona
 ipsius ecclesie iniuste et mala fide alienaverit ut inc.
 si faceret l. 6 q. 3. qq. ad henda de ea que in proposito
 aduxim. inc. i. Soc. Paulo ante argumentor. so-
 lutz. plures etz casus in qq. prescriptio non currit nec
 per Beronius h. ex n. a. et gloria in d. c. i. alt.

His ita constitutis superest in argumentis que impio-
 niz disputationi aduxim, satisfacere n. obstat. i. quo pro-
 bauim. 3. partes episcopo deberi, nam R. iure antiquo
 3. partes debitam fuisse episcopo, id q. cum onere fr-
 bric. ecclesiar. Et tam inc. vno 10 q. 3. atam. q. episco-
 pi cura ecclesiar. deponeret iure nouiori decretum
 est quatuor partes dicitur deberi episcopo ex decimis
 et oblationib. ecclesiar. parochialib. sui episcopatus
 sine ullo onere parochianis et tam in d. c. conquere
 de off. ordinarij. Consuetudo n. pot. hoc variare ut super
 probatur. It.

Nec obstat 2. quo probauim. qd. cum clericus fuisse
 n. soluitur quatuor de iure coi. episcopo debita. eo ipso
 in mala fide censet habere: nam R. clericum non
 esse male fidei possessores ex eo qm. quod sciat quatuor
 debet

Solutio ad 1. arg.

Solutio ad 2. arg.

Deberi episcopo, ut lares supra aseruiung: ~ ~ ~ ~ ~

Neq. obstat 3. arg^m quo probauim^{us} clericus
 in specie n^{on} pot^{est} prescribere non potuisse eum in hac pres.
 cript. H^{is} n^{on} int^{er}ueniret; nam ff. q^{uod} eum in i^{ure} t^{er}rit^{or}ae
 de prescribenda libertate aduersus seruitus H^{is}
 n^{on} est necessarius quemadmodum in reliquis libertatib^{us}
 prescribendis aduersus seruitus H^{is} non requiritur ut
 videre est in l. fi. c. de seruitutib^{us} et aqua l. prestat c. de
 longi temporis prescript. q^{uod} pro libertate. tradit au^{tem}
 datus de exsequendis mandatis c. i n° 20. neq. est di-
 cendus ius commune s^{ed} clericus ee in i^{ure} t^{er}rit^{or}ae quia et si
 verus sit ius commune secundarius ee pro episcopo cum
 hoc iure quarta decimar^{um} episcopo concessa sit differe-
 ri in n^{on} poterit ius commune primarius ee pro clerico-
 parochialis ecclesie: cum hoc iure omnis decima ad eccle-
 sias parochiales pertineat ut supra probatum est. cum q^{uod}
 ius commune primarius habeat clericus n^{on} est impro-
 banda prescriptio immo adiubanda, cum peregris detur
 regressus ad ius antiquum. Semper, n^{on} idcirco regre-
 fus ad primarias et antiquam n^{on} debet favorabiliter
 arg^uer^e in c. ab exordio 3° dist. 1. si vnus s^{ed} p^{er} aliu^m re-
 peritur D. de p^{er}al^{ia}: ~ ~ ~ ~ ~

Solutio ad 3. arg^m.

Solutio ad vltimum.

Neque obstat vltimus quo probauim^{us} trienna-
 les prescript^{iones} sufficere aduersus ecclesias ear^{um} q^{uod} bona:
 Nam ff. quod iura illa q^{uod} id probant, procedunt de
 iure antiquo, quod iam hodie correctus est per em-
 p^{er}it^{or}um ut docet Cobarrubias in reg^{ula} possessor^{um} 2^a parte
 s^{ed} 2. n° 3. atque ideo quadraginta annor^{um} spacio pre-
 scribitur t^{er} ecclesie eiusq^{ue} ecclesia quod obtinet quar-
 do agit de prescribendis immobilib^{us}, nam res mo-
 biles ecclesie usucapiunt triennio ut in d. aut^{em} quas
 alioquin c. de sacrosancti ecclesie et c. glosa v^{er}bo du-
 rantib^{us} et est eor^{um} opinio ut testat^{ur} Cob. ubi supra

Ad tæm in c. vigilanti. s. hoc

- s. m. d. te. inc. si quis
 B. 34. q. 1. ubi tamq
 norans, q. sciens, omi
 sit peccatur, igitur
 ignorantia, v. l. sua.
 n. attendenda imp-
 cript. v. in doct. glo.
 final. et in c. 6. 3.
 1. arg. q. v. l. 3.

Possessor male fidei n̄ prescribit.
 1. quas et sic arg. prescriptio introducta est ut ne-
 gligentia antiquioris dñi puniatur, qui intra prescriptionis tē-
 pus potuit ut suar inquirere ut dicitur in cau. nro b. solum
 propter vitia miserorū sequitur. et in l. i. d. de usucap.
 et impio istis eodem. s. dñus negligens n̄ est minoris q̄
 na dignus eo quod prescribens mala fide possideat q̄ pres-
 criptio cas mala fide poterit procedere
 2. sic arg. servus datq̄ pro noxa atq̄ maleficio pres-
 cribi iuste pot̄ adeo qui seip̄ servus illum alienum et
 ut in l. et generaliter d. de noxalib; actio. q̄ dicitur pres-
 criptio q̄ possit mala fide procedere
 3. n̄ videtur tam b. quam latentib; quib; p̄bis
 vanda gloria per. et si. pro parte nostra prescriptio sig-
 norat̄ curtere. s. d. ob stare videtur in l. unica c.
 de usucap. transf. b. in humanis erat si homo abiens et
 nesciens. q̄ vbi inuere v. Justinianus prescriptio aduer-
 sar ignorantes n̄ procedere. Si enim legem antiquam co-
 rrigendam duxit imperator, q̄ in humanis erat, ut homo
 abiens et nesciens tam breui tempore a suis possessionib; eade
 res q̄ hodie aduersus ignorantem prescriptio n̄ currit. Quod
 et aperte probat in l. 2. c. de exhereditib; et aqua b. si aqua
 eo scienti duxit.

2. arg.
 3. arg.

His arg. n̄ obstantib; in dñis est nra et docent
 possessorem male fidei nullo tempore prescribere, id est probat
 tas inc. si j. hoc. c. si virgo. 34. q. 2. reg. possessor de
 quib; iuris lib. 6. d. l. unica c. de usucap. transformada.
 impio in l. de usucapionib; et de iure nro regio consonat
 tas in l. 12. h. 29 p. 3. quz iura docent semper ad

Sancit̄ p̄bat tas inc.
 Sanctorū. c. veniens
 ad fi. hoc. c.
 et tas inc. si diligenti
 17. hoc. c. circa fi
 ne b. b. eub in p̄
 Sup̄. xxy. ecclesi-
 asticay. bona fi-
 des et iust. h. exi-
 tantur.

libal. duciri s. d. de pact. doc. duciri in un. impugnat.

in pot. nec illa q. d. pacta seruanda s. ne obres donatas, vl amotas a pat. q. a altero pacto ad fruaduz multicoz inuigant, alioz

Ratio decidendi.

+ Ant. Gom. in l.

9. Fau. n. b. a. fert conuenire, alias illud, s. d. de pacti dotabilibz. quz ratio est.

multa ad ppositu. q. ead. c. fi. Soc. t. explicat Soto lib. 4. de iusticia q. 5. ar. 2.

et facit aliquas illa. 2. conclusionem. quazat. motus alexander h. i. ritam tenuit

tionem ad dictu. q. po. ciaruit legem civilem, quz statuit pscriptz triginta vl. 40.

fituz et Matien. in l. annor. ead mala fide procedere, et vim pscriptiois ob-

6. tt. 8. lib. 4. gla. u. n. 4. tinere ut in l. si quis emptiois s. i. C. de pscript. 30. vl.

cu. leg. v. cor. sine mora. 40 annor. ui consonat Lex 21. tt. 29. partita 3. refert

proba. tas inc. placuit 8. pscriptiois vl. q. 3. et

8. pscriptiois vl. q. 3. et

q. 3. talia s. suffi. de ee sublati iure pontificio aperit in firmat tex n. in illis

cit eris in initio. vbi. nobis autm. h. i. et Sotus ubi supra et Soc propter vitu-

cuiqz bona fide po. dus peccatus na. ubi de uitando. peccato agitur, Lex secula-

si. dare cepisse, etqz nis semper credit et subijcit legi Pontificaz quz ad utruqz

si medio tempore. fortis ut douit gloria in casu. p. s. vl. vi. q. exped. l. ind.

sciam rei alioz. reg. possessor et probatur in n. i. s. vl. c. fi. hoc t. c. no-

habuerit. rit. de iudicij. nec siuis modi Lex civilis correcta et antiqua

ut. 3. s. ubi eris. ta per n. ubi tim inforo seculari est seruanda ut docuit ob.

de iudicij. talis est. ind. reg. possessor 2. p. s. vl. u. n. 3.

sub. n. r. humanz. + Huc p. tinere vident quidam regiz constitutiones

constitutioni, s. d. quz p. scriptiones ubi mala fide admittre vident, intra quas

diuina potius inui. Louis obtinet l. 9. H. 15. lib. 4. nouz recop. qua l. sa. i. ubi

Ratio autem decidendi admissa tenet ea est. q. si admittretur

prescriptio cum mala fide perpetrare peccatum, et inuita

rent hoies ad delinquendum. q. ferendum n. est x. t. m. in l.

q. ead. c. fi. Soc. t. explicat Soto lib. 4. de iusticia q. 5. ar. 2.

2. conclusionem. quazat. motus alexander h. i. ritam tenuit

ciaruit legem civilem, quz statuit pscriptz triginta vl. 40.

annor. ead mala fide procedere, et vim pscriptiois ob-

tinere ut in l. si quis emptiois s. i. C. de pscript. 30. vl.

40 annor. ui consonat Lex 21. tt. 29. partita 3. refert

Gracian. inc. placuit in 2. s. p. scriptionis vl. q. 3. et

siuis modi legi. quibz permitta est p. scriptionis ead mala fi-

de ee sublati iure pontificio aperit in firmat tex n. in illis

vbi. nobis autm. h. i. et Sotus ubi supra et Soc propter vitu-

dus peccatus na. ubi de uitando. peccato agitur, Lex secula-

ris semper credit et subijcit legi Pontificaz quz ad utruqz

fortis ut douit gloria in casu. p. s. vl. vi. q. exped. l. ind.

reg. possessor et probatur in n. i. s. vl. c. fi. hoc t. c. no-

rit. de iudicij. nec siuis modi Lex civilis correcta et antiqua

ta per n. ubi tim inforo seculari est seruanda ut docuit ob.

ind. reg. possessor 2. p. s. vl. u. n. 3.

+ Huc p. tinere vident quidam regiz constitutiones

quz p. scriptiones ubi mala fide admittre vident, intra quas

Louis obtinet l. 9. H. 15. lib. 4. nouz recop. qua l. sa. i. ubi

et correctz conti. p. s. erit, per distri. ctz eclesiasticas

+ Salarium famulis de- bituz denegatulo elapso triennio, et Sotus addit pot. vl. cap.

Debitorum minime ut si ius aliquod sequitur, quo liberentur a rebus
 tuis. eius quod alteri debetur. Et tenet quavis lex humana =
 hac in specie ius executionis sumarij prohibeat nequaquam tamen
 tribuit debitori ad rei alienj acquisitionem. quocirca transacto decennio
 debitorum peti poterit via ordinaria ex alt. personali, qui durat
 per spatium aliorum decem annorum, et instrumentum illud pro-
 duci poterit ad probandum debitum: nam et si lapsus primi decenij
 executiones impediatur non tamen impedit, quod instrumentum illud pro-
 ducatur in modum probationis ut in specie docet Baldus in l. pla-
 ne D. quod falso tutore. quod sequitur Rodericus Suarez in l.
 post re iudicata limitare C. n. 3. De re iudicata. Dicitur =
 us Perus l. 4. n. 8. lib. 3. ord. Glova i. q. vlt. Ratio est, quod alio
 personalis durat per spatium 20 annorum, siue contineatur in instru-
 mento siue sola de se abiq. instrumento existat, ut in d. l. 6.
 n. 15 lib. 4. recap. et ibi aduertit accendo n. 27.

+ Possunt in utriusque cautela, ut debitorum via executi-
 va et elapso decennio peti possit b. q. si creditor in iudicio pe-

+
 Hanc cautelam Veram
 non est iudicio q. ad hunc
 instrumentum publi-
 cum VI. Scheduling q.
 qua se refert debi-
 tor iurans, q. si ip-
 sius instrum. v. Schemu-
 la sic videtur executio
 praescripta, debitor de-
 bitum confitens via tali
 execut. non tunc veni-
 endo, imo ordin. vi-
 dias duodan. i. p. inca-
 pit. pt. c. 20. n. u. et
 accu. in l. 6. n. 4. n. 11.
 15. lib. 4. recap. et
 Joa. de Hevia Bo.
 Laños in sua curia 2.
 p. 5. i. n. 6. q. tene
 menti =

Nat quod debitor cum iuramento declararet, an illam quanti-
 tatem debeat creditori: quod si debitor confiteatur debitum,
 tunc executio peti poterit, et fieri virtute ipsius confessionis
 facte in iudicio, ut docuit Avile in capitulis p. 107 in glossa
 debo executionis b. q. Joannes Gutierrez in l. nemo pot. n. 278.
 deliq. i. Videtur Perus in d. l. 3. n. 13. lib. 3. ordin. =
 Quibus interpretationibus inspectis satis manifeste stat p. di-
 ctas n. regias minime praescriptis cum mala fide permittere. Et
 nisi si quis ff. II. secularis, qui praescriptis cum mala fide a probat
 iure Pontificio per n. 10. tam sublati ff. adu. adu. peccati.
 Et utique haec bona fides imp. script. requirit iure Ponti-
 ficio ut nulla praescriptio et temporis immemorialis possit
 mala fide procedere ut non obscure probat textus n. in illis vbi:
 qm nulla antiqua diuersa possessio iubar aliqui male fidei po-
 sseores, et per in reg. possessor dereg. Jur. lib. 6. Possessor =
 inq. male fidei nullo tempore non praescribit, ut expresse docuit

glossa

glossa vbo nisi in c. de pscript. in 6. et hęc opinio cõter re-
cepta est et uerior ut uelatur cõb. in reg. p. possessoz 2. p. 87.
numero 4.

Probabilis in est opinio a seientibus posse male fidei possesso-
res res aliquam tempore immemoriali possidere mala fidei qua;
si tanti temporis vis male fidei cuius remittat. Et uis p. factu
do seu p. scriptio immemorialis uis habet quasi priuilegium a
iure contrahens arg. lxxiii. S. c. iure q. dultus a que D. de aqua
quot. et p. stua. c. super quibusdam d. p. terea dicitur. sig. et hęc
opiniones apudbare ut alciatus de p. sumptionib; 2. p. ii. 12.
et alij auctores quos refert, se non sequat, cõb. ut ab ubi
supra.

Tanta q. vis et potestas p. scriptiois que p. cedat uis bona
fidei est, ut talis p. scriptio et; aduersus ignorantes p. cedat
ut colligitur ex nro t. u. u. nobis autm. uel in glossa per. et
fi. eandem sententia p. bat. tex. fi. c. de p. script. long. temp. 6.
nulla sua d. ignorantia expellenda. et lex p. iur. c. de p.
cript. 30. uel. 20. annor. lex 13. tt. 29. p. 3. atq. ideo
exten. nro et p. dicti iurib; colligitur p. scriptz pariter contra
sientes et ignorantes currere.

Sed hęc solutio qd p. scriptio ignorantes p. cedat
obstat t. in p. allegata l. unica c. de usucap. transform.
6. in humanis erat si homo absens et nesciens quib;
u. bis in uere ut Justinianus p. scriptz aduersus ignorantes
n. p. cedere. si dicitur l. dea leges antiquas corrigenda du-
xi q. inhumanis erat ut homo absens et nesciens ta-
breli tempore suis caderet possessionib; 2. sequit. necesse
stario hodie aduersus ignorantes p. scriptz n. p. cedere.

Et eides resolutioni obstat t. in l. 2. c. de ser-
uitutib; et aqua 6. si aqua d. eo sciente duxisti. q. q. ubi
insinuat ille t. p. scriptz et usucapione d. dominus igno-
rante n. currere q. p. scriptio aduersus ignorantes n. p. cedat.

q. ba. Legi soci. iure d.
dultus a que talia d.
dultus a que cuius;
origo memorab. ex
cesserit iure conti-
turi loco habetur;
x. cui legi conuenit t. q.
int. 1. d. fi. D. de aqua
pluvia acceda. cu-
ius littera hęc est:
si tra. agri lex non
inueniat, uerista-
t. b. vicem legis te-
nere.

q. bal. 2. c. de ser-
u. si aquam per posse-
siones Attacia
ta. eo sciente duxi-
ti. seruicium exer-
plo rerub; immo-
bilitat. tempore
que. s. h. 2.

Id defendendo superioribus rescriptis iulianis prescriptis pa-
ritur iurientes et ignorantibus currere, non obstat tex. in d. l.
vinea, na. d. Justinianus, nisi i. deo legis antiquae inhumanitatem
notat quod prescriptio aduersus ignorantibus curriebat; sed
quod tam breui tempore homo absens et nesciens res suas
amittebat ideo spm quo ad temporis angustias legem anti-
quam correxit.

Nec obstat tex. in d. l. 2. C. de seruitutibus et aqua. res-
pondent in ceteris d. v. aliud est in usurpatione seruitutis
et iuribus incorporaliis, quae sine sua eiusdem quod prescribitur
pcedere non potest, patet in d. l. 2. Ratio est, quod quasi posse-
sio seruitutis (sine qua usurpatione pcedere non potest) non
aliter quam per pacientiam aduersarij acquiritur, et tam in d.

i. ad fin. d. de seruitutibus. Rulic. l. si ergo d. c. d. de pub-
licis in re d. all. l. pen. de seruitutibus. Pacientia autem sine
sua contingere non potest, ut in d. l. i. d. si ad d. de iudicibus
act. l. si quis patitur iuncta glo. d. mandati. q. seruitus

sine sua aduersarij. i. tunc p. di. seruitutis non in iura-
tione, ut docuit Panor. in c. de quibusdam et supra hoc text.
ubi testatur hanc esse eandem opinionem, docet etiam Barroldus
et alij quos refert Ab. in reg. possessor. et p. imprio-
n. d. ubi res soluit esse eandem opinionem, Gregorius loq.
l. v. h. d. p. d. gloria vbo contradicendo.

Id certe quam hae opinio ceteris recepta sit, mani-
feste in iuribus lex d. l. si. C. de prescript. longi temporis
Vbi Justinianus cum statueret in usurpatione rerum cor-
poraliis sua non requiritur, nisi iurientes et igno-
rantes currere, statim subiicit etiam iure esse inusu-
fructu et alijs seruitutibus, igitur in ea l. si. mani-
feste probatur sua cuius aduersus quod prescribitur
necessaria non esse imp. script. seruitutis et iuribus
incorporaliis.

Lex i. ad fi. Si xbi
inquit, traditio pla-
ne et patientia serui-
tutis induit offi-
cium p. toris. : :
a
Litera in d. l. 15.
siam ea est: sicut
Sic eam accipimus
que habet et volun-
tate. Id ut ego
pro (no voluntate)
Id patientias.
tex in l. qui patit.
Si xbi Digestis
positus manet.
quipatit ab alio
mandari ut sibi
credat, mandare
intelligitur. : :
b

quod qd lex fi. ad eo negotiis fecit doctoribus & inq. opinio
 nis, ut ad eam duobus referat intellectus Ant. de mensis
 ind. l. 2. c. de feris. et aqua. sed nullus huius arg. ex-
 uare potuit, nec verus est in quasi possessione iurium in
 corporaliis necessariis esse sua ad uersarij. cas. verus
 sit fm vsum sufficere ad acqrendas quasi possessionem
 & ut videmus in interdico de itinere altug. p. uato qd
 si tantum competit, qui quasi possessiones habet, ut in l.
 fi. D. de itinere altug. et in fm vsum absq. scia aduersa
 rij ad illud dicitur dicitur sufficere. probat l. i. D. de itinere
 altug. ubi aperit id docet Bart. et ita hanc opinionem
 & eam defendit Longobardus in reposit. leg. imperius
 n. 260. diuini dicit. dicit Jud. Jacobus Lusa. in l. requir
 & fi. de usufructuionibus.

Negobstantes in d. l. 2. c. eo sciente duxit. nam
 supplebat esse dictis maxime existimari Hugolinus
 refert glossa t. vbo sciente, et seq. Longobardus ubi sup.
 Sed hęc interpretatio falsata est maxima qd videtur
 violentias inferre d. legi. 2. et ob id citat impbarur
 ut aduersis Meneses ubi supra n. 24.

Quapropter omisit aliorum interpretationibus, vera
 est interpretatio quod posuit luj. ind. l. seq. scilicet qd
 ideo Imperator dixit aquam p. possessiones Marcia
 lis dultam fuisse eo sciente, non ut excluderet igno
 rantias, sed ut signaret aquam n. clat dultam fuisse.
 quod admodum in eodem sensu et vba eo sciente. ac
 cepit J. c. in l. aut quatuor & sa. Seruius D. quod vi
 aut clat.

Negobstantes iura, qd pbari diximus in quasi possessione
 seruitutis necessarias et patientias aduersarij. id enim
 verus est, qd de traditione seruitutis agitur; nam in hęc
 & incorporalibus, nulla alia tradendi possessiones ratio ex
 cogitari potuit quod p. patientias aduersarij, ut inquitur

probat. fi. D. de
 itinere altug.
 Si p. fundum tuum
 nec vi nec clam
 nec precario com
 melatit aliquis, n
 in tanquam id suo
 iure faceret, sed si
 prohibere, n. factum
 inutile est ei hoc de
 itinere altug. inter
 dictus. nam ut hoc
 inter dictus comper
 ius fundi possedisse
 oportet.

l. aut qui aliter &
 Idet Seruius. Si
 pbari ait; Idet Ser
 vius recte ait suffi
 hęcere fgmiz vice
 notus facere opus
 se facturus ut. de
 in hęc sciente eo fa
 cere. quaquam illud
 sufficere, celati ani
 mus n. habere.

Ad eam inc. Vigilantijs.

in l. pen. d. de ver. leg. perus quod quasi possessio ipsa n. nisi p. patientias aduersarij acq. posse n. pbant illa iura: imo rursus pbant scilicet quod si illi usus sufficiat. Quib; tandem fit facti competentib; p. script; aduersus ignorantes curre re ut pbat t. r. n. et doctores ceteri.

an p. scripta p. scripta aduersus igno- rantes p. petat ei restitutio in in- tegrus p. scripta ignoranti; de Sac. q. d. Matie. b. tuz lib. 5. p. l. 1. d. h. tituz falso quidem p. h. man; dicitur in d. l. unica, ne scien- ti. g. ta. r. n. 4. cu; tibi; dicit nullum r. sexuari r. gressus post r. fucationes. Igg. ubi multi d. et iura, qz sic n. Sabent.

Impossibile est n. infrequenter ambigi an com- pleta p. scriptione aduersus ignorantes competat ei restitu- tio in integrus p. scripta ignoranti; quam quistionez ta- to sermone d. p. r. n. Felin; h. et in ea parte negatiua scilicet restitutione n. p. petere ignoranti; pbare d. r. r. n. ubi p. scripta aduersus ignorantes nullum remediuz restitutionis dedit q. ignoranti; n. competit restitutio.

Deinde id p. bat ex d. l. unica C. de usufrucap. transf. nullus r. sexuabatur r. gressus. si eius verus est dari res- tituz lib. 5. p. l. 1. d. h. tituz falso quidem p. h. man; dicitur in d. l. unica, ne scien- ti. g. ta. r. n. 4. cu; tibi; dicit nullum r. sexuari r. gressus post r. fucationes.

P. terea id confirmat ex d. l. fi. C. de p. scripto long. temp. ubi p. r. n. s. f. uentib; et ignoranti; currit p. scriptio. Id aduersus scientes currit p. scriptio sine spe resti- tutionis q. aduersus ignorantes.

Ultimo facit quia frustra p. scriptio curreret aduer- sus ignorantes si t. r. nollet et iura similia permissi sent sta- tim decursa p. scripta restitutioni auxiliu; ut docuit glo- ssa p. bo eclesia inc. audita de in integ. restit.

P. bo iure mino- ris

Hic et alijs fundamentis sane opinionez scilicet ignoranti restitutio n. competere defendit Pinchus in aut. nisi tridurale n. 5 d. C. de boni mat. Cob. in reg. p. r. s. p. 3. p. d. 3. Andreas Tixag. de retractu d. 35. glo. 4. n. 43.

Tria in opinio Verior est, et magis eoi; scilicet ma- iorib; etate aduersus p. scripta dari in integrus restitutio ex causa iuste et p. stabili; ignorantis ita docuit gloza in l. i. C. de p. r. n. potestate. Panor mit. et Felinus h.

l. a. Sanc. em. inc. nobis 27. de timo. et om. de s. tt. in v. 3. p. r. n. intllu. p. r. n. s. timoniacor; ubi ignor. n. attendit.

Bar

De Except.

35° pba l. 1. §. fi. ff. de
quitem si qua alia iusta

Bart. in l. 1. §. si quis propter D. de itinere aduq. et sicut causa ee videbitur in
res auctores quos referunt Pinelus et Tring. sup. et
Sic opinio pebbatur in l. 1. §. fi. D. ex qg causis mai.
ubi maioribz restituz ptoz potuerit ubi cuq iusta causa
ingeruerit. Quod autm ignorantia qu iusta et p babilis
est pbeat iustam restitutionis causam probat tñ in l. Pan
to nūc D. de acquir. Sx. et inc. cum illorū de senia ex
communicationis :

integru restituiam.

pba l. 1. §. si quis pp

D. de itinere aduque
si quis pp in inundatione
usus no sit itinere alius
Soc anno, cu superior

usus sit: pot repeti
die Soc interdicto uti
p integru restituiam

Ex illa parte, si qua
misi iusta causa ee
videbitur:

pba l. quibz diebu
20. D. de cond. et de

quibz diebu Vicinus
trus re via publica
cu ad pacendu con

ditione ire velle, ne
pibuit, nec presre
tre quom vāz age

do ob calumnia B
cu B sumoveas: si
dies conditioni non

imputabuntur
cc illius bis talige
dies impedimenti n

coputant intermi
no:

Pursus hęc opinio pbat in l. 1. §. si quis propter D. de
itinere aduq. et in l. vniū ex soaj. §. fi. unctal. seq.
D. de seruitutibz rust. ubi ei qui propter impedimētū n pot
tuit suo iure uti datur restitutio in integru, neq in hoc
casu vlla differentiz ratio assignari pot inter impedi me
tū ex facto fortuito et illud quod ex ppia ignorantia
procedit: qm si iur illi quideri n pot, ita nec si iur quideri po
terit, nec n loquimur de ignorantia cui ad ita diligenti inue
tigari. quideri poterit, sed de ea ignorantia que inuiniuit
et p babilis e: si n, adhibita diligentia poterat re notitia
habere, ignorantia n excusaret ut aduicit D. sup. relati.
facit tñ quibz diebu D. de cond. et dem:

Neg obstat tñ in q n negat quod si
ignorantia iusta et p babilis fuerit, n debeat ei subire
ut aduicit Felix n n i.

Neg obstat tñ in d. l. vnica C. de iur. iur. transfor
in illi pbat: nullus resuabatur regressus. q Justinianus
illi pbat solum remediū ordinariū excludit: extra
ordinariū v quale est restitutionis in integru, ex genera
li legi dispo sit. nūquā exclusū conceit, ut docuit Glos.
pba nulla in l. post quā lra C. de part. faci. et in l.
4. §. i. D. de iur. lib:

Neg obstat tñ in d. l. fi. C. de pcep. longitimp. nā t.
Sic ob. ignorantia quo ad sm cur su pscriptio nūz quipa
rāt: quia vtroq casu parit cur su pscriptio, quo ad effectū

Ad tam inc. Vigilanti §.

n' equiparant. Ignorantia n' ulla p'bet restitutioni causa
que in iure n' dat

Neg' mouere debet ratio illa: quod frustra aduersus iur
noxat' currit p'scriptio, si restitutio illico sit concedenda
Soc n' attendendu' n' est, na' frustra quoq' in L. et atiliu
ing. O. de seruis rub. et ind. l. i. §. si q' p'pter de itinore
altrig. et in l. etz ei O. de minoribz aduersus impeditu
p'scriptio currit cu' statim ei concedenda sit restitutio.
Id p'fecto nec in ijs casibz frustra d' ignorat' currit p'
scriptio: cu' plura stringere possint que impediunt restitut'
aduersus eandem p'script'z veluti si lapsus est temp' resti
tutionis petend' scilicet quadrienn' l. fi. l. de temporibz in in
leg. restitutionis. Vt si iudici n' ulla visa est nec sufficiens
ignorantia ad concedenda restitut'z, et Suius opinionis plu
res limitationes agerit Pinelus et Cobb. ubi supra Felon
h' qui etz late disputat an aduersus longissima p'script'
restitutio cadatur.

Ex q'q' oibz iam satis manifeste apparet quanta sit
vis et potestas p'scriptionis que bona fide p'cedit, cu' Suius
mole p'scrip't' altitius bona fide scientis siue ignoratis
p'scribenti acquirit. Contrario v' si p'scriptio mala fide
p'cedit p'scribens nihil sibi acquirit: imo tenet restituere
postquam nouerit se aliena possidere, et Soc est q' bis noster
instigat illis vbi: qm' nulla antiqua dilata possessio
habet aliqui mala fidei possessores nisi restituerit post
quam se nouerit aliena possidere, qd' est intelligendu' s'
ante p'pleta p'script'z. Tunc n' si superveniat mala fides
et nouerit se aliena possidere, tenetur restituere ut ad
uertit glossa h' vbo nouerit. ratio est. q' qui p'scribit in
nulla temporis parte rei aliena suam habere debet ut
inc. fi. h' act.

Itud in imp'posito frequens querit an post p'fecta
p'script'z bona fide ac tempore legibz definita teneat

Questio vtriusq' post
p'pleta p'script'z
in animo iudicio
teneatur re restituere

de hac q' videas dment' ad Rom. s. et' p' considera' d' hanc cc.
doctorem Pareja sub n. 20.
d' hanc q' v. hunc. 20. et sa. s. in a. istig' iur.
qui
id qd' nuz. dereg.
iur.

de hac q' v. Ceballos
ad 7 reg. quasi per totas.

si a quo incipere potuit. si prescriptio eadem re antiquiori dno restituere si cognoue-
rit re illa aliena fuisse. Et qdem prescribere in posse
iuste in animo iudicio retinere eandem res, sed tenent
ad restituere dno. Alciati in l. quinq. n. 13. C. finit
regundis. mouetur ea rati. quia in foro consuetudine cesari
legi, que prescriptio induxit ut litus finis esset ut in l. fi. D.
p. suo, at in animo iudicio n. est locus litibz, sed aliter debet
op. libet fidelis rem alienam dno restituere, q. tenebitur et
post facta prescriptio.

¶ Rursus hoc pba. ex eo q. quado alius puenit ad casu
a quo incipere n. potuit, tunc alius vicariatur ut in l. in re
pulanem d. sacra. D. de verbz oblig. l. pluribz. n. 40. d.
et si placet. D. eodem. Id. imp. posita specie prescriptio que
nisi ad casu a quo incipere no. potuit hoc est ad malam
fidem q. prescriptio vicariari debet et sequens est factum
acquisitionis n. operabitur.

In tractatu Anan. de. qui rem aliena iure p.
cepisse n. tenetur vicari dno restituere si post prescriptam
prescriptio nouerit rem illam alienam fuisse ita docuit
glossa in pba. nouerit. ut alij dicunt, glossa pba. nulla
temporis inc. fi. j. Soc. t. quam opinio est seq. Ant. Go.
m. eam eodem ee. affirmari in l. 3. tauri n. 25. d.
raq. in tractatu de cessante causa limitat. 12. n. 16. l. 6.
in reg. possessor. 3. p. d. 2. et hanc opinionem eodem ee. Tho.
d. 10. q. 2. ubi dicitur q. plures auctores referunt lib.
2. practica. q. 1. n. 25.

¶ Que opinio evidenti rati. p. batur qid qd alienum
est restituendum erit e. si rem aliena ea q. 6. c. uti de iur.
ris. alieni autem n. est qd iure possidetur ut inc. q. dicamur
q. A. q. qd prescriptio acquiritur a iure p. bata no. est resti-
tuendum.

Et tenendo hanc opinionem n. obstat fundamentus
Alciati scilicet in animo iudicio cesari rati. ex qua iure

usucapio rerz et ex
alijs causis concessa
interim p. p. ea que
vix esse existima-
ret possidemz. cons.
tituta est: ut aliq.
litium finis esset:

hzc consideratio conuincit
sentz retractat p. b. re p. t. q.
non op. in l. in re p. b. ut
p. b. in casibz. relati. in in
p. b. ex. inc. re. de. et re
ius. facta p. licentia tuz
a iure in p. b. om. q. p. p. b.
ho. deuenit ad malam fi-
dem vicariatur, sicut d. ad no.
in l. in re p. b. p. b. t. q.

a 2. l. m. adul. arg.
D. sane. c. adul. arg.
qui prescriptio naturalit
remanet obligatur
2. m. allegata. p. b. a.
in l. fi. 5. fi. D. res
natam sab. g. vi
tute et respectu illo
natis. obligat. in
foro p. b. remanet
restit. c. bonoz. g.
c. sane. g. an re
litu remanet oblig
19. v. l. ad. p. b. 2. d.
quo qd licentia coligi
re p. b. ad fun-
damentu. Alciati.

¶ ad conuincenda hanc c. v. et
nota que dixit Ant. Gom. in l. 6.
Fam. n. ii. p. totuz. et d. illaz. v. l. g.
de sac. g. v. Balboa
5. n. 39. in reg.
v. p. b. d. in l. 5. 6. h.
17. lib. 4. n. 160. in reg.
ubi aduicit multa
ad quem se remittit
in ead. g. p. b. g. que
in l. nono. p. b. n. 49

Lex usufruacionis
 et p'scripti indu-
 cens varias ra-
 tiones ad eiuſ-
 titia habuit: -
 Sic pp ut lites
 et contentiones
 finiantur, pre-
 tium int. fi. D.
 pro suo: -

Sumano p'scriptio instituta e' hanc ut lites exterminet
 nam R. qd hęc ratio n'est causa finalis Sumane Legi
 inducentis p'scripti. Sex etiam p'scriptiones et usufruacio
 nes inducens varias rationes ad eius iustitia habuit, q-
 que in id tendunt, ut bono publico ſularur ut habet int.
 l. D. de usufru. nam p'scriptio introducta e' ne d'na res sine
 in incerto. Plurimur ut lites et contentiones finiat. Deinde
 ut negligencia antiquiori d'ni (qui res suas tanto tempore
 n' curavit) aliqua ex parte puniatur. n' enim cesabit lex
 si in aliquibz casibz huiusmodi rationes deficiant, nisi in
 uniuersum defecerint: ac p'inde quauis in foro animo
 n' sit locus litibz, ad huc tñ manet lex usufruacionis in-
 conuſa: cum eius ratio n' cesabit in uniuersum: ita do-
 cuit elegant Dominicus de Soto de iust. et iure lib. 1.
 q. 6. art. 3. et lib. 4. q. 5. art. 4. c. 8. -

Ex hoc deducit in reſolu-
 ad l. 8. §. 9. de resur-
 uento de resur. fill. in
 l. 1. §. 5. p. 5. n. 9. sta. 1.
 p'bal. in ambigui-
 n' est novum ut
 que ſemel uoluit
 constituta ſi dicitur.
 Et ille casus exi-
 terit a quo initi-
 um capere non
 poterunt: -
 p'bal. factum.
 factum legitime
 retrahari n' debet,
 et casus postea
 eueniat, a quo
 n' potuit incipere
 factum: -

Neg obstat ratio illa qd p'scriptio puenit ad ca-
 sum a quo incipere n' potuit. de p'inde uicari debuit.
 Nam R. qd ubi aliter est iam ſumatus et p'fectus
 casus postea ſupueniens a quo incipere n' potuit, no-
 dicat aliter: Id tunc habet locus illa reg: que uti-
 liter ſtatuta ſi durant, et casus extiterit a quo incipere
 habere n' potuerit, ut in l. in ambiguis §. 6. de reg.
 juris: et in reg. factum §. 3. de reg. juris in 6. Et
 ob id qui rem alienam bona fide p'ſcripſit, ſi p'fecta
 et p'fecta p'ſcript. mala fide ſupuenierit, non tenet
 et ſumatus, potuit et qui ita p'ſcripſit recte rem re-
 tineret; ita reſoluit Dixag. ſup. et Joannes Guiccius.
 latissime Villaur Peues in l. 1. Gloſa v. h. mouet
 n. 6. lib. 1. ordinamenti. ita in p'p'oz tam in d. l. plu-
 ribz, et o. §. et ſi placeat D. de verb. obligatiombz: -

Hic ita ſtatuta n' obſtant reg: §. p'ncipales
 n' de re. nam ad p'imum reſpondeo, qd p'scriptio facta n'
 * §. hanc ſoluit v. Richard. in p'ncip. l. 1.
 ff. mod. res. §. 1. n. 52. tam ſeg. ut
 mutuo p'fecti deueniens ad casum a
 quo incipere n' potuit, uincit. videtur
 arguuntur illi et h. l. a.
 = 1. cc. de p'ncip. §. 1. In
 Et illig exoriat v.
 Amayam lib. 2. c. 5.
 no. 20. cc. 1. 23. c. de iur.

et ipse Amaja videndz in d. c. 5 n. 47
ad xernatz c. i. in multis iuribz, quz aduirt.

Im introducta, ut negligencia antiquioris dñi puniatur, et qua
vici fuisset introducta (qd negamus) n̄ in ea preceptio cum
mala fide procedit. neq; obstat vba illa n̄ dicitur. Im p̄
p̄ vitandam eccof. namq; vba ff. ep̄desini legita
toxis, cui aduersus Pontifex t̄ infine.

Neg obstat 2. del. et generalis d. denozalibz, alt.
nam d. qd et frind. l. p̄scriptio pcedat cū sua rei alioz.
n̄ tñ cum mala fide et n̄ tñ qui s̄i se vult possidere, et
si suam rei alioz habeat, bona fide possidere d̄. ut patet
exemplo eius qui ex 2. decreto m̄t̄ur in possessione
a p̄sore, quia bona fide possidere d̄, cum autore
p̄sore possideat, ut int̄. iube possidet d. de acq. posses.
quaz p̄t. ut ind. l. et generalis autore p̄ori feruum
possidat, p̄t. ut succedere, et si suam rei alioz habeat
sua late diximz in c. i. sup. doct.

Neg obstat d̄. t̄mud arg. quz p̄bauimz p̄scriptz
i. ignorantem n̄ pcedere 2. t̄m. in l. vnica c. de iurap.
transf. et int̄. 2. c. de seruit. et aqua. nam defenden
do iuriam opinionibz, scilicet p̄scriptz i. ignorantem cu
nec p̄t̄m n̄ iud, et t̄m in d. l. ff. c. de p̄cip. longi
t̄m. n̄ obstat p̄ dicta iura in d. l. vnica et in d. l. 2.
q̄ supra iam satis factu est. qz absoluit iste d̄.

Ad t̄m in c. causam, hoc t̄. conclusio

Latid decimas p̄script. non acquirunt.
i. quam 2. p̄ sic arg. si aliqua r̄at. t̄m decimas p̄scribere
n̄ valent, ea est, quia decimas ff. spirituales ut in c. t̄m d.
de decimis, s̄a t̄m decimas quamuis spirituales s̄m. p̄t.
illas obtinere, q̄ et ea p̄scribere. p̄o min. ext̄ca in d. l.
H. 5. lib. 8. ab ep̄. ubi Rex s̄i paniz habet ius p̄cipiendi

de sac. l. 2 d. v.
Balboa in 5. n.
37. in sege. dubi-
tate. 6.

qd. n. p̄des. Pyto-
ri possessio, si possi-
dens mala fidem
habeat, cum sciat se
sibi tradidit n̄ sui
se illig, d. quoz mi-
sio facta fuit ut
ind. l. 2 d. denoz.
act. Pytor equides
malam fidem su
plere n̄ pot. l. qui
funds 7. 5. q̄ bona
v̄. id est iuris est d.
Prologit.

decimas q̄. Laicus pot̄ illud obtinere et percipere
 2^a tam de 20 sic aff. qui q̄ acquirit privilegio,
 p̄script. et consuetudine acquirit pot̄ ut inc. dicitur formal. de
 off. ordinarij. c. nouus. et non erit de iudicij. c. ex co.
 t̄ngar de foro per. Id̄ laicus privilegio pot̄ decimas posi-
 dere: cuius privilegio efficaciter capax spiritualium. et senia
 gloss. (sic iura ab ea allegata intelligantur) bo. dicitur inc.
 per 20. dist. 1. q̄. et p̄scriptio. pot̄ laicus decimas
 acquirere.

In hoc insurgo: laici possident ius patronatus ut
 colitur extoto. de iure patro. quod quidem est spiritualium
 liber annexus ut inc. quanto de iudicij. c. de iure de iure
 patro. et decimas laici possidere valent, et requirunt
 potestatem eas p̄script. acquirere.

Huius argumenti non obstantibus in triid est nra
 2^a q̄. quod docet laicos nulla ratiōe posse decimas percipere,
 et mag. de. quod docet laicos incapaces esse de sp̄i-
 tualium, plura iura nuntia. ut inc. decernunt. q̄.
 quanto de iud. c. sacrosancta. c. masana de reb. et
 c. si iudex laicus de senia ex co. lib. 6. c. bene quidam
 q̄. dist. 1.

Pro decidendi ratiōe ad nra 2^a q̄. nulla in mediū gli-
 bari potest. i. in quenda est quadruplex scilicet possessio. et
 quidam Joannes quod refert glossa p̄bo dicitur in de ac-
 q̄. poss. dixit duplicem esse possessiones civilem et naturalem
 idem docet glossa nra p̄bo dicitur in de ac-
 quam corpore retinemus, civilem quā animo et sexuam
 et h̄c est opinio ut testat. abb. in reg. possessor in
 initio. 2. par. n. 4. Art. Gomez in l. 25. Jauri n. 19.
 Pro qua opinione quod docet duplicem esse possessiones fa-
 ciunt sequentia iura i. l. 1. in l. 2. §. quod vulgo de p̄-
 s̄. et de. l. 1. in l. 1. §. de iur. d. de vi et via armata
 6. siue civilis siue naturalis. l. 1. in l. 3. §. fi. de ad

possessio est ei
 vilis et naturalis

Exiundus. L. et habet §. fi. D. pro curio. facit p̄terea
 p̄ hac parte ut in l. qui admodum §. naturalis D. de
 negr. poss. §. nemo ambigit C. eodem ff. de acq. pos.
 ubi habetur possessionem retineri corpore et iure, re
 ferendum p̄bo iure ad civilem possessionem. Et p̄bo
 corpore, ad naturalis.

Tandem h̄c opinio pr̄rat. quia duo in solidum
 possidere n̄ possunt eandem rem, ut in l. 3. §. extrinsecus
 D. de acq. poss. §. sicut certo §. si duo §. D. comoda
 ti. sed eodem tempore dantur due possessiones ut videtur
 et in l. etiam possidere §. qui ad nudinas D. de acq.
 pos. ubi ille qui ingreditur possessionem absente alio
 habet possessionem, et similiter qui auget ad nudinas
 retinet possessionem. q̄ necessario fatetur oportet duas
 esse possessiones civilem quam retinet absens, et na
 turalem quam retinet ingreditus ne dicamus quod
 duo in solidum possident eandem rem, quod natura
 impossibile est. Creditur iuris, et hanc opinionem
 nempe duplicem esse possessiones alteram civilem, al
 teram naturalem exprimit p̄bat De iure nro Regio tertia
 l. 2. ff. 30. part. 3.

Contraria n̄ opinio docet unam dicitur esse posses
 sionem scilicet naturalem, ut constat ex doct. Altoni quem re
 fert glo. p̄bo n̄ possit in l. le C. de acq. pos. p̄ qua opinio
 me facit q̄ apud iuristas solum genus dicitur quod apud
 doctos speciat. Ex doct. Part. in l. 2. §. appellata
 D. si certum p̄nt. Id. J. sub l. 3. §. genera D. de ac
 q. pos. ingt. unum esse genus possidentem, accipiendo genus
 p̄ speciem q̄ materia possessio. Pr̄terea facit qd in Pa.
 dicitur de acq. possessione, n̄ de acq. possessionibus
 et p̄ hac opinione Riga in h. n. 27. de acq. pos.
 novus fundamenta refert.
 Bartolus n̄ in l. i. n. 7. de acq. possessione

ab

ab his opinionibus recedens distinguit trias species
 possessionis. Unam civilem, quae animo retinetur, alias
 naturales quam retinet usus fructuarium ut in l. nalis
 de acq. pos. alteras corporales quae retinetur ingrediens
 possessiones in specie legis etiam possidere dicitur adnun-
 tinas de acq. pos. Item Bart. in l. unica C. uti possi-
 detis ita distinguit.

Idem dicitur h. c. dalt. Bartoli dicitur imp. Bart. teste
 Alexandro in d. l. i. n. 54. et Ripa n. 29 ac prinde
 ommissa opinione Bartoli in duas priores opiniones
 resolvendum esse quoniam eam sit tenenda.

disputat. in
 pelta.

et quidem sit tenenda. verior apparet opinio Asonis
 a ferri. unicam tri. ee possessiones vestitam et ornatum
 effectibus iuris civilis. in hodie apud nos amittenda e. et qui
 pue tenenda opinio Joannis ex ultimatis duplici ee possessio-
 nem, civilem, et nalem. cu h. c. opinio exp. se ap. obet
 in l. 2. h. 30 p. 3. et in l. as Jauri.

Quibus est addendum quod possessio civilis et nalis istae
 distingui in se iustitia vs. iniustitia: nam quoties aliquis
 retinet possessiones pro causam a iure rep. barata, in iustis
 possessor appellat, sed q. corpore retinet possessione illas
 possessio dicitur nalis. Idem iusta. Ita colligitur ex l. 3. §. ex
 contrario de acq. pos. l. qd. sex v. 24. eodem. l. 2.
 l. si duo. Duo possidet. et hae distinctio iustis vs. iniustis
 possessionis. See cumang in l. i. n. decimo. de acq. pos.
 Fulgorius in l. te n. 8. C. eodem n. Jacoby. Cujacius lib.
 9. Observationu. c. 33. eadem distinctio scripsit gloria
 nra in p. bo. detinere dub. ait: nalis aut. de facto possidet
 laici et impericulus animarum, quibus p. bo. aperte in-
 sinuat gloria quod nalis possessio i. di. est. quod in iusta possessio.
 et postea addit gloria: exiget q. civilis possessio ad p.
 cript. a. ut persona talis fit in qua possit cadere dicitur
 mo. di. possessio de iure. no. potuit gloria agerius signare

civili possessione diu iusta possessione qua cu dicitur quod
 possessio civilis est de iure. cum idem sit dicere iure possider
 I. iuste possidet x. t. in c. quid dicat. 1. q. 4. 3. 3.
 2. prae. decidendi cum glossa via altius prescriptz
 sine iusta. 2. civili possessione n. pcedere l. v. iucapio 3. l. sine
 possessione 25. de iucap. c. ex literis in fi. de baronibus
 reg. sine possessione de reg. iur. lib. 6. 3. 3. 3. 3.

3. et ultimo animaduert^{dub} est, vis decimandi seu pi
 piendi decimas spirituale ee c. tua 25 de decimis. Sacerdo
 tibus operent^g palatris ministerio et laici in dicitur, elegans
 tex in c. quam sit graue de decimis c. p. gibemz lo dem. 11. ius
 2. decimandi cum spirituale sit, eius laicus incapax est c. de
 cerning de iudicijs c. sacrosancta c. masana de elect. cum
 alio in firmat^e conclusionis ad ult.

Ex qq. sibi iam manifeste colligitur integra deci den
 di ratio ad nr. am pp. nam cum possessio non naturalis
 im; sed civilis et iusta ad prescriptz necessaria sit, et laicus
 ius decimandi possidere n. valeat, q. talis iuris incapax est
 cum spirituante sit. merito igitur h. stabilitus est ab ale
 xandro 3. Gregorius laici decimas prescribere n. posse.
 Quam decidendi ratio assignauit P. Pontifex h. in illij
 P. bis: q. cu laici decimas detinere n. possint, eas nullas
 valent prescribere rat. et h. decidendi ratio coher ab

in p. tibus recepta est, eamq. tradit glossa h. p. bo detinere.
 Hi ita constituti n. obstant arg. quz prae. du
 bitandi supra p. posuimz, n. i. quo asseri fuit Regem
 Hispaniz habere ius percipiendi decimas, quas vulgus tertiaz
 appellat; q. laici n. incapaci iuris percipiendi decimas. ad hoc
 arg. respondet: considerando in decimis id qd e. mere rem
 porale ut st. fructus, et qd est spirituale, nec est ius percipien
 di decimas. Quod aut temporale e. vendi pot. ut videtur est
 impublianus, qui fructus decimarz emitt. et hoc est quod
 summus Pontifex laici recepit. ut ait D. Thomas 2. 2. q.

a. l. ex. inc. tua 25.
 de decimis.

100 art. 4. ad. 3. ^m Unde et regib; Hispaniar; in subsidium
in fideles res temporales dantur, quas si Rex vendiderit
n̄ erit simoniacus, q̄ tertiz decimar; n̄ feruntur H. aliquo
spirituali, s̄ dantur p̄ obsequium temporale exhibitum
v. l. ex decimis et H. s̄. Quod aut̄ spirituale est Sacerd̄
ceditur ex sententia Dni Thom; vbi supra. atq; ideo Sacerd̄
n̄ habent ius recipiendi decimas ut p̄bat̄ eis n̄: ~ ~

Sed obijciat quispiam: Rex Hispaniar; et quicumq;
secularis qui habet decimas, idem ius habet eas recipien-
di qd̄ ipsi clerici: nā Rex et quilibet alius dominus ex
actu et cumulo decimar; tertiar; capit p̄inde atq; ep̄.
q̄ idem ius habet: ~ ~ ~ ~ ~

R. i. quod Rex tertiar; decimar; p̄cipit nomine sum-
mi Pontifficis, cuius privilegio utitur. v. l. 2. et melius p̄.
qd̄ quando summ; Pontiffex regi concedit tertiar; deci-
mar; non illas cedit H. spirituali, s̄ H. temporali et
seculari, s̄ defendendi ecclesiam. quare Reges ius quod
habent recipiendi decimas n̄ ē spirituale s̄ temporale
qd̄ ipsi poss. alij vendere, quemadmodum et alia secu-
laria bona, ut rectissime adnotavit Dominicus de Soto
lib. 9. de iustitia et iure q. 7. art. 1. ad. 3. atq; ideo Hs
legitimi quo decim; ecclesiasticis Sacerd̄ petere possunt.
At quando S. Pontiffex p̄p̄ defensionem vniuersalis
ecclesie Sacerd̄ cessit ius ipsum recipiendi decimas sicut
concessit Regib; cessit ut ind. l. 1. H. s̄. lib. 1. recopilation.
Cord. Greg. Lopez in l. 22 H. 20. p. 1. gloria p̄bo nō deuen-
aur. idem Greg. in l. 24 eodem H. reparata p̄bo tamen
dicto, plures auctores referunt Gutierrez practicar; lib. 1.
q. 14. et ita in hoc casu venio limitanda nūc h̄c ~ ~
Alius v̄ t̄s legitimi in Sacerd̄ ad recipiendas decimas
est, q̄ olim ante concilium Sacerdotum Sacerd̄ de ecclesia be-
ne meritis decim; ap̄latis p̄petuo in feudū fuerunt concess; q;
ut in c. cū apostolica de his q̄q; fut̄ ap̄latis c. 2. s̄. sane

dedecimis lib. 6. Glossa p. 60. referunt inc. quavis eodem
 40 in antiquis. Et sic laici iuste poss. retinere decimas anti-
 quas n. ante p'dictu' iudicij Lateranense sibi ap' latis in ppe-
 tuis feudu' cessas. Arguitur in hoc casu venit i. limitanda
 n. d. p. p. no' in illas decimas obtinere poss. que etiam in
 re feudor' post p'dictu' iudicij ap' latis ipis laicis cessas fue-
 runt, ut ad notaviu' glossa magna in d. c. quavis. Vbi asig-
 nat ratz quare olim decimz in feudis fuerunt recte et
 Grae' i. minus opinio ut testat' Guiterius d. lib. i. q. 15.

Id' p'dictu' resolutz qua' n. i. fuit laicos possesius
 te retinere decimas a' re iudicij Lateranense sibi ap' latis in
 ppetuis feudu' cessas, scripsit Rebusius in tractatu' de de-
 cimis q. 10. n. 12 et 13. affirmas etz ante p'dictu' iudicij
 laicos incapaces fuisse et peccasse decimas retinendo. mo-
 uet Rebusius p' tem inc. p'hibemz dedecimis cuius h. d.
 p'ba: p'hibemz ne laici decimas cu' animar' suar' pe-
 riculo detinere in alios laicos transferre possint. qui
 res p'culdubio est eiusdem iudicij Lateranense c. 14. et in
 in p'nuat laicos cu' animar' periculo decimas detinere
 quas ante id iudicij etz obtinuerunt. q' laici etz a' re p'di-
 ctu' iudicij in iuste decimas detinebant.

Id' hoc arg. n. obstante tenenda e' superior resolutio
 que docet laicos iuste decimas possidere ante iudicij Late-
 ranense ipis laicis in feudum ap' latis cessas, et in hoc
 omnes ducunt teste 666. lib. i. varianz c. i. n. 3.

Neg' obstat t' in d. c. p'hibemz qui accipiendz est
 n. in decimis quas laici ante p'dictu' iudicij iure legiti-
 mo in feudationis t' obtinebat. quod satis probatur
 cu' t' ille nulla f'udimitione faciat, arg' t' t' ille
 aperire loq' de decimis que sine legitimo il. ab laicis ob-
 tinebat ut docet Joan. Guiterius d. lib. i. practicanz.
 q. 15.

U. l. 2. p. tem illu' intelligi d' fore in decimis

ab laicis

aliciis obtentis cu legitimo in feudationis H. quo supposito
pba dicti capituli p sibi emz hunc sensu habent, quod
Laii decimantes decimas ante Concilium Lateranense
in feudu dicitur impericulo animarum stituti, n p p
tunc tempore iustus erat, sd qd minime impen
debant seruicia ex obsequia ecclisj debita agg decim
mas acciperit ^m Legim uentionis feudatiz ita res
pondit tob. ubi supra:

Vel 3. responderi qd tunc ind. c. p sibi emz n dicitur
dicere laiis ante p dictum scilicet d. post detineat
decimas cu peccato quicunq i sint n possint eas ali
quo m in alios laicos transferre, ita explicat Joan.
Gutierrez supra n. 7. alia explicatio ad tunc ind. c.
p sibi emz est Panormitani quas refert et sequi Gu
tierres supra, sd huc vltima magis placet.

quibz est addendum quod si ante p dicta scilicet
Lateranense datus fuerint in feudu decimas laicis p pectui:
tu Concilium Lateranense id impofteru fieri videtur, ita
resoluit Cobb. et Joannes Gutierrez ubi supra ex consen
sentia.

Præterea aduertitur, quod postquam decimæ semel
ante p dicta scilicet Lateranense in feudu p petui esse
fuerunt laicis, iam videntur esse impericulo laicorum, mo
secus quam reliquæ res p fanz, et sic huiusmodi decimæ
dicuntur beneficia patrimonialia ut docuit Benedictus
in repetit. capituli Rainicius pbo duas habens filias
s. 6. rubrica i. n. 1. 3. dicunt etz p rstitutionia patrimo
nialia ut docuit Sta p silius de literis gratiz forma
s. n. 3. quo fit ut huiusmodi decimæ ad instar patri
monij possint vendi, pmutari, in dote dari, et obli
gari, et veniunt in iudicio familiaritatis excusandz, et ob
id retrahunt iure retractus, sicut reliqua bona secularia.
imo et laici s. laicis huiusmodi decimas p scribere

pot. ut resolvit cu' coi. senia Jo. Gut. d. lib. i. c. 15. § 2
maxime notandum est ad limitandam hanc resolutionem.

Ex eadem rar. quod huiusmodi decime laicorum
feudus vult instar patrimonij se habeat inferit Joa.
Garcia in tractatu de expensis c. 9. n. 99. (ex senia
dominii de soto lib. 10. de iusticia et iure. §. 2. artic. 3.
ad fines) quod talis decima laici concessa n. pot. cole-
ctari p. episc. eo casu quo necessarius sit collectari-
decimas p. necessitate ecclesie sive p. eius reparatione.
sive ob aliam iusta causam. Unde ait, quod potestas
episcopi n. se extendit ad huiusmodi decimas laicorum
quia sunt instar patrimonij. quodcumq. igitur in se
episcopus fieri ex decimis, minime deducatur ex illis deci-
mis laicorum, q. ut p. proxime a se vivimus, se habeant instar
patrimonij respectu cuius nulla est episcopo concessa
potestas. Ergo oia p. cedunt q. certum est decimas laici
concessas fuisse ante p. dictu' scilicet Lateranense.

Id quia in examinanda causa p. p. n. t. b. ad deci-
marum concessionem factam laicis ante scilicet Lateranense
temporis habenda e' ratio, in qua dicitur qua etate hoc di-
citur celebratum fuit? Constat q. huius concilij suentis sub
Alexandro 3. anno d. n. fere millesimo centesimo 79. ut
et pluribus autoribus memorat lib. 1. variarum c. 7
n. 5.

Ceterum si dubitetur an laici decime concessae fuerint
ante p. dictu' concilium v. l. post, quoniam, antequam im-
memorialis temporis eorum possessione p. sumedus sit a
re p. dictu' scilicet laici decimas concessas fuisse. in a
quo dubio dicendum id n. sufficere. q. laici s. incapa-
des iuris percipiendi decimas h. c. qua sit grave d. c. p. h. b. m.
de decimis. ac p. inde eas p. scribere n. poss. ut probat ex
v. l. o. b. u. q. deficit t. s. qui in d. c. p. n. t. b. (quod aduer-
sarium coi.) est oia necessarius x. t. m. inc. i. de p. n. t. b.

tionibus lib. 6. §. Deficit bona fides, q̄ laicus agnosce
re debet se incapax esse possidendi decimas a summo P.
n̄ cessas, ac p̄inde vltio tempore n̄ p̄scribitur reḡ. pose
ssor dicitur Ju. in 6. q̄ nec tempore immemoriali. et
tandē deficit possessio, quā ad p̄scriptz est necessaria
videlicet iusta ut sup. observamus, reḡ. sine possessio
ne dicitur Ju. lib. 6. l. 3. l. sine possessione et de usu
capiōibz. q̄ proculdubio imp̄ possessa specie n̄ sufficit
p̄bare immemorialis temporis possessiones. et in his
nūq̄ quæstionis quod laicus decimas p̄scribere n̄ possit
et q̄ p̄ spaciū tantū temporis cuius incipit memoria so
mnia n̄ extat docet Joan. Monachus inc. 2. de p̄s
criptionibz lib. 6. 2. Panor. et Felinus h.

In contrariū n̄ est verior et tenenda opinio quæ
docet, quod si dubitetur an decimæ ab laico possessæ et
fructi concessæ fuerint ante p̄dictū eccl̄iæ Lateranē
se, v. l. post. hoc casu si antiquitas immemorialis posse
ssionis p̄bet, maximas p̄sumptiones inducit ad su
fficientē p̄batz t̄i ante p̄dictū eccl̄iæ acq̄sitū
q̄ n̄c. vltio simile qd eccl̄iæ tanto tempore pactantur lai
cos decimas p̄cipere sine legitimo t̄i. ita docet Joannes
Andreas, An. de Butrio, Cardinalis, et summo la
ind. c. in apostolica de ijs quæ fiūt a p̄latis, Trāscus
Baldy in tractatu de p̄scriptionibz. l. p̄. q̄ p̄ntz partz
principalis q̄ 7. ad fi. n̄. 21. ubi late id p̄bat, l. 66.
alios referens lib. i. variar. c. 17. n̄. 5. Molina de
primo genis lib. 2. c. 6. n̄. 47. restat cōm opinio
nēb Marcardy de p̄bationibz p̄bo decimæ conclu
sione 4 83. n̄. 3.

Id imp̄posito e' aduert. qd semper allegandus
t̄s Sabini ante p̄dictū eccl̄iæ Lateranē se vltio
antiquitas possessionis temporis immemorialis q̄
ipse t̄s in p̄bat et p̄sumitur ut sc̄iūt p̄dicti aduoc.

Neg obstat fundamenta que adaxim ad p[ro]p[ri]e
 di n[on] sufficere immemoriali tempore possessione
 ad hoc ut p[re]sumat decimz laicis esse ante p[re]d[ic]ta
 scilicet q[uod] p[re]d[ic]ta fundamenta obtinent. quando n[on] alle
 gat legimus t[er]m[in]e ante p[re]d[ic]ta scilicet, s[ed] s[ed] in nititur
 laici p[re]script. immemoriali, que minime sufficit. qua
 re de reuera allegat t[er]m[in]e ante p[re]d[ic]ta consilium fide
 eo dubitatur p[ro]batu[m] i[m]memorialis t[er]m[in]e possit.
 p[re]sumit et p[ro]bat t[er]m[in]e sufficienti acq[ui]sit[ur] ante p[re]d[ic]ta
 scilicet Lateranense, et h[ec] sufficiant circa. arg.

Non obstat 2. quo a scriptu[m] fuit, quod id q[uod]
 acq[ui]sit[ur] privilegio p[re]script. et acq[ui]sit[ur], s[ed] laicus ex
 privilegio pot[est] decimas acq[ui]re. q[uod] et p[re]script. nam
 B. argumentu[m] p[ro]cedere data capacitate p[ro]p[ri]e
 p[re]scentis: n[on] t[ame]n p[re]scriptio inducat t[er]m[in]e n[on] t[ame]n
 p[ro]p[ri]e efficit capacitate: ita respondit Cobb. d. c. 7. n[on] s.

Neg obstat Ultimub quo p[ro]batim[us] q[uod] que
 admodu[m] laici possident ius patronatus quod est
 spiritualib[us] anexu[m] in et ius p[ro]p[ri]e d[omi]ni p[ro]p[ri]e
 dere valeant: n[on] B. laicos etz incapaces ee iuris
 patronatus. cul[us] sit spirituali ut salub[us] spirituali
 b[us] anexu[m]. Neg obstat dicere quod laici possident
 ius patronatus: n[on] id p[ro]cedit ex gra et benignita
 te sedis apostolice ut n[on] obscure p[ro]bat t[er]m[in]e inc. quo
 nial[is] de iure patronat[us] t[er]m[in]e potestate in qua edicio
 los sustinuit. ita respondent plures auctores quos
 refert Cesar Laberinus de iure patronat[us] lib. 1. p[ar]t. 1.
 l. 1. art. 4. n[on] 3. que admodu[m] etz ex co[m]missione et
 licentia sua Pontificis iudex laicus cognoscat de
 causa iuris patronat[us] ut p[ro]bat inc. significavit de
 testib[us] iuxta subscriptione illius t[er]m[in]e, q[uod] ab I.
 ius iste t[er]m[in]e
 ad t[er]m[in]e inc. illud. B. Soc. t[er]m[in]e

Ad terminum illud 7. hoc t:

Ex hoc c. colligitur aduersus ecclesias minores prescriptio quae
 annorum quadraginta non currere. Et dicitur tunc non habet possessio
 nes ad prescriptio incurrat esse debere hoc est quicquid et non
 in interruptam. Id quod de quadragenaria prescriptione iam
 diximus in c. de quacumque supra hoc t. modo agendum erit
 de eo quod ad interruptiones prescriptionis spectat. atque
 ita sciendum est quandoque prescriptio non currere, neque pende
 re, aliq. prescriptio cessare et dormire, non nunquam vero
 prescriptio interrupti.

Non currit neque pedit prescriptio quae potest mala fi
 des aliamve causam non incipit, neque incipere potest, ut si
 prescribens sit possessionis incapax c. causa supra hoc t.
 Cessat et dormit prescriptio quoties semel coepit aliquo tem
 pore interrupti, ut videtur est imperprescriptioneque currit
 in ecclesiis ante vacatorem vel pastorem oriuntur. si quidem va
 cant ecclesia et ea pastore destituta cessat et dormit
 prescriptio: at postea electo prelato prescriptio que prius in
 cepit, renouatur. et sic tempus vacationis ecclesie depre
 hendit. sub dicitur ut in c. cum uobis, c. audiat, s. hoc t.

Interruptio prescriptio cum aliqua ex causa deo extinguit
 et prius cepisset procedere, et currere, interruptio autem pres
 criptionis duobus modis contingit. scilicet naturalis, et civiliter ut
 docuit glossa in verbo interruptio, et glossa probo interrupti
 pra. in c. placuit b. q. 3. Similiter glossa probo in noua
 An in l. cum notissimi s. imo c. de prescriptio 30 annorum.
 Naturalis interruptio prescriptio quoties fit fit aliqd ex
 his que necessario ad prescriptio deserviant, ut est bona
 fides, possessio, vel titulus. Et nisi bona fides adeo ne
 cessaria imperprescriptio, ut minime perficiatur prescriptio coepit
 fuisse bona fide, cum toto prescriptionis tempore im
 prescribente desideret ut in c. fi. hoc t. d. non pariter.

unde

Unde iniquitate et subltate ceteris. Unica clausula cap.
 tunc f. que ab inicio in prescriptione bonae fidei.
 exiguntur. nec statuit accedere mala fidei prescriptioni.
 inchoari. id est de cetero est in l. sequi. §. huius. D. de
 usucapionibus. l. 12. h. 19. p. 3.

Cum autem verum sit quod mala fides superveniens in-
 terumpit prescriptionem modo quae non recedente sine mala
 fide possit possessor bonae fidei prescriptionem subire per-
 scripta cepta. et tunc in quodammodo quidam affir-
 mat quod mala fides post cepta prescriptionis contingens non
 interrupt prescriptionem. si eam tunc ante eo. Quod sus-
 pendit. Quo fit ut si in vicinis ceperit prescriptionis
 cepta continuetur. putat quod prescribens accessione prio-
 ris temporis. quae opinioniones esse et recepta testatur. Bal-
 bus de prescriptionibus. 3. p. 1. et 2. pars principalis. q.
 4. Sed certe opinio falsa evidens. nam ut ex
 veris est mala fidei prescriptionem interruptere eam quae
 stinguere ideo quod recedente mala fide. et superveniens bo-
 nae fidei. necessarium erit iterum ab initio prescriptionem inci-
 pere. nec erit locus accessioni prioris temporis. cuius id
 oio sit stantibus. Huius opinionis ratio est. quod mala
 fides vere et naturaliter prescriptionem interruptit. Interruptio autem
 necessitate inducit incipiendi novam prescriptionem. et eorum
 doctorum sententia. quod si bona fide superveniat non potest
 prescriptionis cepta continuari. sed oportet esse integra et non
 prescriptionem. ita docuit Pand. in c. si. hoc. 11. Silvester p. 10
 prescriptionis. n. 3. ad fi.

Similiter et possessio (quae ad prescriptionem oio exiguntur
 ut diximus in c. causas sup. hoc. 7) si deficiat quo-
 cumque tempore ante perfectam prescriptionem. interruptio
 interruptio ut docent Doctores in l. naturaliter de usu-
 cap. Balbus de prescriptionibus. 3. p. 1. et 2. pars principalis.
 Possessio autem interruptio naturaliter

cu quis puid de possessione eijus ut ind. l. nalis
 de usufrucap. int ruper et possessio nalis p in annu
 datz maris et fluminis ut int. 3. f. Labeo
 de acq. posses. tradit Paulus Rubery in repetit.
 cap. per vltimaz §. 8. n. 6. Purus interruptio
 possessio si fons exaruerit ex quo ductus aqua
 quis habet ut int. vng §. si fons cu l. seq. D.
 de seruit. ruti corz. Fit etz p prescriptione int rui
 ptio si tunc deficiat ut docet Bar. ind. l. nalis.
 Panor. h.

Civili n interruptio fit quando aliqs a hys
 acciderit qui ex l. civili interruptz inducat ut
 est litis contestatio. et n in litis contestatio sol et ias
 puentio et citatio at tempore Justiniani interruptz
 inducat ut int. cul nobiss Emi §. immo C. de pery
 script. 30. et 40. an. l. 2. et 3. C. de annali ex
 cept. tali enim citatio habet vis contestationis
 l. constitutionibus D. de action. et oblig. docuit Gye
 Gouar in b. pen. tit. 29 p. 3. gloza 3. per tin
 tis. Idem dicendum est iure canonico ut subiecto
 uerione judiciali excitat interruptat p scriptio
 et ita est intelligendz. tis hie et tis inc. au ditiq
 f. Soct. Conflamant. q iure canonico sola citas
 hie fieri liti pendente ut in clemencia 2. ut
 liti pendente. quo fit. ut ille cuius mouetur liti
 qd ias conflamant et bonas fides n habeat.

Hic addendum q interruptio p scriptio fa
 cta quo ad possessiones tenet et tides facta quo
 ad p pias et es ut dicitur e. int. 65 Tauri
 et int. 7. tit. 15. lib. 4. recop. Ratio e q ai possessio
 fit quz causas p scriptz ob id interrupta possessio san
 tibus interrupta p pias. qua dicitur addendum est de secundo.

ind. l. 7. Deniq' deinde au pt. prescriptionis plurius
 testationis et de perpetuatione aliorum usque ad 20
 annos Vidend' 2. l. 666. in reg. possessor 2. parte
 d. 12. n. 6. et lare Joan. Gualterus de iuram'io
 confirmatio 3. p. c. 1. an. i. Harting Swisob.

Ad xxi in c. si diligenti. 17.
 hoc t. d. c.

Imp'scriptio reg' ecclesiasticar' bona fides et iustus t't' ac
 quiritur.
 In quibus et nisi arg. imp'scribendis reb' ecclesij bo
 na fides sufficit q' si bona fides t't' n' e' necessarius
 ante p' c. inc. de quatuor c. Vigilanti c. fi. hoc t. d. quib'
 p' bari ex solam bona fides ad p'scribendu' sufficere
 cu' de t. 6 nulla mentio fiat.

2 t't' ad p'scribendud' n' requi' p' d' arq. na'
 t't' imp'posito ni' sit aliud est, quam causa esse stabili'
 ad tractat' d' n' q' ue sentit glo. fi. h. et p' int. nullo c.
 de reuendicat. q' si res iam iat. t't'. acquirit' e' frustra ad
 lucid' rei acquirit' p'scriptio requir'. nam u' que iam
 aliam e' magis eius ee' n' pot. quia d' d' n' pot' n'ia ex
 una causa contingit, et q' d' mens est. ex una causa. ex alia
 me' fieri n' pot. ut int. 3. d. p' p' l' u' m' de acq. possion.
 d. sic itaq' int. de actio. c. i' n' d' d' t' d' de fide instrum.
 q' nullo m' imp'script. t't' requir'. nec t't' p' d' p' d' t' d' r.
 cu' p' p' d' t' d' r.

3. s. n' u' l' t' d' b. n' e' d' i' m' p' c' t' e' n' a' r' i' a' p' p' t' e'
 c' r' i' p' t' y' p' o' s' s' e' p' b' a' r' i' q' q' p' b' i' a' p' e' s' t' e' i' n' f' i' r' m' a' t' e' s' n' o' l' l' e' r'
 q' d' c' e' n' t' e' n' a' r' i' a' p' r' e' s' c' r' i' p' t' i' o' i' m' p' r' o' b' a' b' i' l' i' s' e' s' t. s' i' c' a' r' g. c' e' n'
 t' e' n' a' r' i' a' p' r' e' s' c' r' i' p' t' i' o' p' b' a' r' i' p' o' t. u' t' e' x' p' r' e' p' b' a' r' i' t' e' r' i' n' c.
 c' u' s' d' i' l' e' c' t' a' d' e' c' o' n' f' o' r' m' a' t' e' u' t' i' t' u' t' i' n' u' u' l' i' b' i' s' .
 Tandem aduersus eamdem partem obstat, na'

si centenaria p[re]scriptio implabilis est p[er]fecto iura
que requirunt centenaria p[re]scriptio aduersus R.
Ecclesiam) imposita e[st] p[ro]bi et n[on] ab h[is] reg[is] t[er]m[in]is
in c. 3. missa de elect. lib. 6. et in l. 2. c. cora delegat.
q[ui] in hac parte Pontifex defendi n[on] pot[est]

Hic arg[uitur] in oblationib[us] insu[m]m[is] e[st] n[on] de qua
p[ro]bat[ur] ut ad p[re]scrip[ti]o[n]em requir[itur] id est p[ro]bat[ur] in c. de
p[re]scrip[ti]o[n]ib[us] lib. 6. l. celsus D. de usucapionib[us].
l. siquis emptioni c. de p[re]scrip[ti]o[n]e. 30. p[er] l. 90. an. l. nu
llo. c. de iur[is] iudic[is] et de iure iur[is] leg. sonat
in l. 9. ff. de p[re]scrip[ti]o[n]e. 29. p[er] l. 3.

Quamuis titulus in iure n[on] varijs modis
accipiat[ur] (ut videre e[st] p[ro] glo[ria] p[ro]bo ut in l. no[n] est
c. famil. ex iur[is] iudic[is] et glo[ria] p[ro]bo intitulata p[er] inc.
dudum in c. de elect[is]) tamen in mat[er]ia usucapionis
et p[re]scrip[ti]o[n]is in d[omi]no sensu ut accipit[ur] ut sit
causa esse habili[is] ad transfer[re] d[omi]n[um]

quo sup[er]i[us] ratio decidendi ad n[on] d[omi]n[um] tem[er]e
assignari solet q[ui]a cum ut sit causa esse habili[is] ad
transferend[um] d[omi]n[um] merito h[ic] ut exigatur ut po
sessor habeat causa p[re]scribendi et exca d[omi]n[um] na
ciscatur

Idcirco h[ic] decidendi ratio displicet exco q[ui]a eam
sequeretur in omni p[re]scrip[ti]o[n]e ut requir[itur] ut in verius sit
n[on] semp[er] ad p[re]scrip[ti]o[n]em requir[itur] ut ex j[ur]e d[omi]n[um] ap[er]e bit.
et in omni p[re]scrip[ti]o[n]e triennali (qu[ae] ad doctores et iur[is] con
sultos appellat[ur]) ut requir[itur] e[st] diffidit n[on] pot[est] cum de
creta sit in l. celsus D. de usucap[ti]o[n]e. Similit[er] imp[er]i
cipit decima v[er]o anno ut n[on] ut requir[itur] ut in
l. diuina l. ne petentib[us] f. si i[ur] c. de p[re]scrip[ti]o[n]e. Son
gi temp[or]e l. 17. ff. de p[re]scrip[ti]o[n]e. 29. p[er] l. 3. idq[ue] obtinet iure cano
nico et civili, nam in mat[er]ia h[ic] nullu[m] est discri
men int[er] ius Pontificiu[m] et q[ui]a ex ut ut resoluit

definitio h[ic].

necessarius.

Balbus 2° p^{te} h^{ic} p^{ar}ti p^{ri}ncipali q. 6. quem se
 q^uo 1066. in lib. i. variat. c. 17. n. 7. idem in reg. po
 Jessox 2° p^{te} s. 5. n. 1. Ceterus imp^{er}script. 30. vt. 20
 annor^{um} nec iure canonico, nec civili t^{em}p^{or}e requir^{it} ut in l. si
 quis emptio^{rum} s. quod si quis ut in l. omnes c. de p^{re}xi
 p^{re} 30. vt. 20 ann. l. 21. t^{em}p^{or}e 29 p^{ar} 3. neq^{ue} eni^m iure
 canonico vt. civili t^{em}p^{or}e requir^{it} in centenaria p^{re}scriptio^{ne}
 qu^{ae} currit ad R. ecclesi^{as}.

Cum q^{ui} ex supradictis constet in centenaria p^{re}scri
 p^{re}script. t^{em}p^{or}e n^{on} requi^{ri} merito dubitat qu^{ia} n^{on} rat. h^{ic} t^{em}p^{or}e re
 quirat^{ur}? et quid carat^{ur} t^{em}p^{or}e exigatur, q^{ui} iuris p^{re}sumptio
 est ad p^{re}scribentes quando igitur vt. ius commune vt.
 iuris p^{re}sumptio est ad p^{re}scribentes t^{em}p^{or}e requir^{it} x regula
 ter in c. i. de p^{re}scriptio^{ne} lib. 6. et eni^m iuris p^{re}sum
 ptio h^{ic} adderatur, nam tota Sardinia ad ius et p^{ro}prietate
 Roman^{arum} ecclesi^{arum} p^{er}tinebat, p^{er} ex n^{ost}ro t^{em}p^{or}e imp^{er}io in
 dicitur aut^{em} Catharitar^{um} de quo h^{ic} agit^{ur} est in Sardinia
 q^{ui} p^{re}scribenti illum iudicatus resistit iuris p^{re}sumptio:
 Cu^m o^mnia qu^{ae} continent^{ur} in Sardinia ad R. ecclesi^{as} p^{er}ti
 neant q^{ui} merito in n^{ost}ro t^{em}p^{or}e t^{em}p^{or}e exigatur iuxta quam de
 cide^{re} iudicatus dicend^{um} est, q^{uod} cu^m h^{ic} R. Pontifex ad
 uersus inferiores ecclesi^{as} et Roman^{as} ipsas requirat
 t^{em}p^{or}e ad p^{re}script^{ur} n^{ost}ra decisio^{ne} erit necessario in p^{ro}ponenda
 ubi iuris co^{nt}ra p^{re}sumptio sit ad p^{re}scribentes quati^{am} alias
 t^{em}p^{or}e n^{on} n^{on} sit, neq^{ue} in centenaria neq^{ue} in quadra
 genaria p^{re}script. ex d. c. i. de p^{re}script. lib. 6. et ita in p^{re}scri
 ptant^{ur} t^{em}p^{or}e n^{on} n^{on} doctores co^{nt}ra. huius in p^{ro}ptationi^{ne} ea est ratio
 q^{ui} ubi p^{re}scribenti est ius co^{nt}ra vt. Sabeat^{ur} iuris p^{re}sum
 ptio ad ipsas ex tali resistentia iuris co^{nt}ra, et ex urgenti iu
 ris p^{re}sumpt. oritur mali fidei suspicio (c. ad decimas de
 restitut. expol. lib. 6.) potentior qua^m p^{re}sumptio t^{em}p^{or}e
 ueniens ex tempore longissimo: ac p^{er}inde ad purganda
 huiusmodi suspiciones t^{em}p^{or}e requir^{it} qui causas tribuat

327
prescribendi
Ex qua decidendi ratio inferre vera interpretatio ad con-
inc. dudum 31. De decimis. ubi frater Hospitalis Hero
Solimitani Sancti Iohannis Baptistae, qui decimas prescripsit
aserebant, appelluntur prescriptis legitimo et probare: no-
alia ratio quam quod ius cor eisdem prescribatur.

Et ex eadem decidendi ratione inferretur intellectus
ad tam ind. c. ad decimas de restit. spoliatorum lib. 6. ubi
canonicis petentibus decimas restituitur in iungitur onus
Candi tibus, quo mediante habuerint decimas possessiones;
cuius tamen exspoliatus sit ante omnem intentionem res-
tituendum c. in literis c. ex conquestione de restit. exp.
c. si de ord. cognitionibus. quod sufficit solam possessionem
probare et regulas tibus in c. consultationibus iuncta
glossa pro possessionibus de off. delegati. Ratio autem qua
crebit tibus exigere ea est, quod canonicis restituitur postulan-
tibus aduersus ius commune: nam petebant decimas
in aliis parochiis constitutas. et tibus de iure commu-
ni decimas debentur ecclesiis in quarum territorio prescri-
bitur. d. c. ad decimas de restit. expol. lib. 6.

Ad uerendum in est quod uerum prescriptio quadragenaria
et ceteraria tibus regatur, eo casu quo prescriptio est iuris diuini:
in tibus impio. in memoriali. atque ideo prescriptio in memo-
riali tibus ubi aduersus prescribentem adest iuris presumptio tibus
neque eius allegatur, nec probatur exigere, ut probatur ind. c. i.
de prescriptionibus lib. 6. De prescriptionibus. Tanti temporis cuius
origo memorialis tibus excesserit, legis uices tenet arg.
tibus in l. i. §. si de aqua pluvia arcenda. in l. hoc iure
§. ductus aquae de aqua quotid. et qstina. c. Supp. quibus
da §. proreca de probat. sig. Unde cum talis prescriptio in
memoriali iuris inducat, non erit necesse tibus allegare.

Superior tibus resolutio, quae probatur est in semper
ad prescriptio tibus requiritur ea habet difficultates: nam seip-

ad prescriptz natura est bona fides. q̄ semp ad prescriptz h̄s
 exit necessarius. an̄ parit. sequentia d̄ p̄bo: q̄ nullo
 m̄ pot̄ dari bona fides absq̄t̄. n̄ab̄ bona creditas ee
 videt̄, quaquis existimat h̄s ab eo possessa d̄ p̄ p̄as ee
 nec t̄ sit, qua ex causa aut quott̄: eab̄ Sabuerit. &
 firmat̄ ex r̄q̄. Et in l. fi. C. Unde vi. ubi dicit̄: om̄
 nes aut̄ scire debent quod suus n̄ est. hoc ad alios p̄tinere.

[.fi. (unde vi.]

In r̄q̄s in assestendo d̄t̄ posse dari bonam fidem absq̄t̄.
 et posse prescribentem bonam fidem absq̄t̄. Sabere ut p̄bar in l.
 si qui emptiois h̄. i. iuncta glo. p̄bo tenuerit C. de prescrip. 30.
 c. l. 40. an. idq̄ rat. conlar. q̄ fidem prescriptio que quandoq̄
 absq̄t̄ p̄cedit sola quid est bona fide ut satis apparet ex d. c.
 de prescrip. lib. 6. et docet q̄ loca p̄bo iustit̄ h̄s et cōis opi
 nio h̄, cōs̄q̄ n̄ario posse prescribentes bonam fidem absq̄t̄.
 Sabere

Pursus p̄bar exemplo eius qui aliquā res possedit 30.
 v. l. 40 annis existimans suam esse. immemor t̄n̄ t̄t̄er
 causz ex q̄ ad eus p̄uenit p̄t̄ longū tempus: nam et in
 factis p̄ p̄o d̄tingit obliuio extemporis antiquitat̄ ut in l.
 per egr̄e D. de acq̄. poss. facit ratio t̄s inc. longinquitate
 12. q̄ust. 2. Unde in tali casu h̄s p̄bari n̄ pot̄. Id tantū
 bona fides, que sufficiens est ad prescriptz.

Aliud exemplū quo bona fides absq̄t̄. Sabes si
 in eo qui rem aliquā possidet credens eam sibi a vero d̄no
 donatam v. l. legatam esse: que t̄n̄ n̄quam donata neq̄ le
 gata fuerit. possidenti etiam in sac̄ p̄p̄ie h̄s n̄ ino fuit.
 atq̄ ita p̄bari n̄ poterit: prescribit̄ t̄n̄ ipsa res sola bona fi
 de, ea prescrip̄. que h̄s n̄ requit cū bona fides ex sac̄ cre
 duitate deducatur x̄ t̄m̄ in l. si existimans P. pro soluto.
 Si q̄ casibz et alijs quos refer̄ Cob. in r̄q̄ possor 2. p̄.
 8. 8. In. i. datur prescriptio que sola bona fide p̄cedit.
 Neq̄ obstat t̄s in l. fi. C. Unde vi. ex qua dedu
 cunt v. l. nunquā bonam fidem p̄sumendā fore nisi de

44
Hs, nā p. qd p dilla l. pcedit in eo qui scire debet ab eo ocu
patā sua n. te. Turc. n. tenet scire quod ea res sit
aliena: at o in eo qui credit rem posse sua ab eo p pias
te, mala fides psumi n. debet, in mo. bona fides, cum de
fficat ratio. p dicit l. fi. qui in sum. sen sumell accipi
enda, ita in p. t. p dilla l. Cobb. ubi supra n. 2.
Alciat. de p. sumptionibz 3. reg. p. sumpt. s. 1.

Id ad huc i. superiorum deci. Condi. rat. qua assertus fuit
ca rat. in specie nū. lxx ad p. script. Hs requir. q. iuris cois p. scriptio
aduersar. p. scribenti, graui obstat difficultas, nam p. scribi
ti seruitutes in alieno p. dio aduersar. iuris cois p. scriptio
q. omne solus de iure cois liberus p. sumit, ut in l. alcius C.
de seruitutibz et aqua. Et in imp. scribendis seruitutibz, Hs
n. requir. ut in l. Si quis diuturno D. si seruit. Vendic.
q. et ubi aduersus p. scribentes adest iuris p. scriptio Hs ne
cessarius n. est.

ad hoc arg. respondent cois. D. q. l. q. aduer
sus p. scribentes p. est tur. cois, Hs requiratur, in hoc verus
est quando exp. script. magnus p. iudicibus causaret: secus
si parvus, ut contingit in p. scribendis seruitutibus
in d. l. Si quis diuturno usu ubi in modica leuiq. lesione
p. scriptio libertatis p. iudicat. Unde mixtus non est si
Hs nō sit natus. Quam solus refer. l. n. sequatur
Cobb. lib. i. Variat. c. 17. n. 7.

Id certe hęc solutio Verio dupliciter inc. de
quarta n. 18. Sup. hoc tt. q. Si consideraret ratio modi
ci p. iudicij sequeret qd modica decima sine tt. p. scri
bitur, in casu ubi aduersar. ius cois. Sequela aut est
falsa et contra gener. veritates lxx in d. c. i. de p. scrip.
lib. 6. q. Superior interpretatio sustineri n. pot. Plusq.
p. scriptio seruitutis realis alieno p. dio ita magnus
p. iudicibus inferre pot. ut eam lesione in l. Grauiissi
ma comoda p. dij seruitutis numerem. q. Superior

ratio modici p̄iudicij n̄ est sustinenda: ~ ~ ~ ~ ~

Quæ p̄p̄o q̄ resolut̄ dicendus est Seruitutes re
ales p̄scribi non dicit̄ q̄ ius eoe eo n̄ quo accipiunt
ind. c. i. de p̄script. lib. 6. immo p̄scriptio Seruitutis
realis dicit̄ esse secundus ius eoe ut videtur est p̄ totus t̄ de
Seruitutib; declarat glossa p̄bo t̄ ind. c. i. quod ut in
Religat̄ distinguenda est: aliud esse me ius illud po
ssidere in se eoe resistente et prohibente hanc quasi po
ssessiones. aliud d̄ esse me possidere aduersus quan
dã p̄sumpt̄ iuris, quod quidem n̄ vitat̄ Cuiuslibet iu
ris quasi possessiones. in primo casu est intelligendy t̄ ind.
c. i. de p̄script. lib. 6. et inc. ad decimas de relictis expo.
lib. 6. ius et ius eoe n̄ simpliciter p̄sumit decimas ad eccl̄ia
parochiales eiusq̄ ministros expectare: Perus̄ et prohibet
eas ab extraneis clericis p̄scribi, cuius fuit institutus et obia
et ap̄tibi in alimentis, Conguasq̄ sustentat̄ clericorum,
et de p̄lebi ministrantib; spiritualia. in 2̄o casu est
intelligendy t̄ ind. l. si q̄ p̄iurino usu. qd. n. quis
ius Seruitutis habeat in alterius fundo n̄ est q̄ ius com
mune: Id tantus d̄ quãdã p̄sumpt̄ n̄alis libertatis.
Et obia t̄ n̄arius n̄ est inscribendis Seruitutib; ~ ~ ~ ~ ~

Et quam resolut̄ intelligendy est et t̄ d̄ n̄, nam
ius eoe vehementer resistit Archiepiscopo Pisano, cum
iure eoe dispositus sit totam Sardinias ad ius et p̄p̄ie
tate eccl̄ie Romane pertinere, ut adnotauit Panor
mitanḡ h̄ n. 34. Similiter ex confessione ipsius archi
episcopi resultabat q̄ ipsius p̄sumptio, ut notat glossa p̄
bo t̄ ind. c. i. et obia t̄ fuit n̄arius in n̄to t̄ d̄: ~

Ex cadẽ resolut̄ infer̄ vera interpretatio ad tam
in c. cuius eccl̄ia Futina de causap̄p̄. ubi p̄barur cle
ricos suentualibus eccl̄ie p̄cept̄. ac quæ potuisse ius
eligendi et inferendi electionib; ep̄iscopoz simulcu
Canoniar eccl̄ie cathedralis cuius sola bona fide abiq̄

4
Sed in hoc bis ille difficili reddi: nam cum regularis
statutum canonica ius eligendi epus ad canonicos ecle
siae cathedralis pertinet (ut patet ex eod. c. ubi ecclesia
Sutrina) quod dubio ius commune clericis aduersatur co
uentualibus et deficiant uolentibus inesse electionibus epus
copos simul cum canonicis et sequens predicti clerici
non poterat ius eligendi epus prescribere absq. t. Ex re
solutis supra traditis: cum tali prescriptio sit in ius co
mune quod clericis resistit.

Sed defendendo superiores et uera interpretans
ad hunc in d. c. ubi ecle, asserendum est qd prescriptio
tota potius de p. q. ius eod; q. canonice t. a iure eli
gendi n. excludit, quia clericis conuentalibus ecclesiarum
exprescripte interfuerint electionibus episcoporum, non
quidem ius. Id p. ius eod; q. ius eod non resistit
clericos capaces et spirituatus, nec resistit inesse
esse electionibus arg. ex inc. can. s. n. t. et ideo
ca. rat. inc. ubi ecclesia Sutrina ius illud interfendi
electionibus eporum est prescriptibile sine t. Id cum bo
na fide: si n. ius resistit, et si possessore esset,
possessio dicitur iniusta ut datur in nro casu ubi
in spe illig ideo t. exigetur.

Sed adhuc hanc tri. t. n. leui obstat difficultas
de t. in c. ad aures s. b. t. ubi una ecclesia
prescribit decimam stituta in aliena parochia sine t.
in cuius t. spe dubium est ius eod facere contra ecle
prescribentis, cum decimam stituta sint in aliena pa
rochia d. c. ad decimas d. c. s. t. in b. c. de duob
de decimis, et t. adhuc t. t. n. requirit, q. et ubi ius
eod e. t. n. prescribenti t. n. exit. nam qd sola bona fide
sufficit c. s. spatio 40. annorum.
Cui difficultati resp. q. t. a. fi. s. in fi. tempore d. c.
ad aures ad prescriptis ius eod sufficit bona fide sine t.

Idemissis solutionibus dicendum est qd in spe hinc ind.
 c. ad aures non negat tñz interfuim, hoc n. quasi ex
 sub ex alijs decisionibus supponendum, ut in his correctis
 luitern, qd expedire iura iuris, recordare c. eius cap.
 diat. d. de elect. in b. tenet. Janor. ind. c. ad aures
 in b. in fi. etenim in specie hinc ind. c. ad aures nulla
 fit mentio de bona fide, nihilominus tñ n. vult con-
 seg. qd in spe illig hinc pscriptio procedit sine fide; hoc
 in. ex alijs decisionibus supponendum e, et ita de h. in
 Feligi oportet. Vide Barbo de pscript. i. p. §. pascij
 p. incip. g. u.

Cum autem in nro casu iustis hinc requat in pscript.
 merito dubitat, qd nam hinc sic natus in his casibus in qd
 hinc in pscript. colligit, et qd hinc pta hinc ex vbo iustis hinc
 aut qd hinc in nro casu ob id iustis hinc dicit, qd dat casus
 pscriptendi, tñ in veritate n. fit iustis. Unde iustis hinc
 dat casus pscriptendi absit bona fides, ut pscriptens
 credat tñ hinc hinc sufficere pta vbo suppositum in
 c. de quatuor 4. s. h. h.

Ex qd vbi hinc n. colligit qd in pscript. e
 n. natus vbi hinc, Id sufficit hinc psumptis, vltis
 putativus, exemplum de h. psumpto est, qd ius p.
 sumit hinc ex possess. tanti tpsis cuius de cuius in hinc
 mem. n. existit, psumit, nam ex hoc tpsis ius hinc
 psumit, et p inde vult scire, ac si vere existisset,
 ut inc. i. ad fi. de pscript. in b. l. hoc iul. §. ductu q
 aq. de aqua quost. c. Sup quibus dñ §. ptraea de vbo. hinc
 hinc aut putativus de put. habe. ind. l. quod
 vulgo p. p. empt. ubi ponit exemplum, quando
 qd ex tulla caa fuisse inductus ad credendum se
 hinc scire, et qd sine effectu hinc putativus de ille
 qd n. a veritate, s. d. ab errore facti causat, ut in
 Id. l. qd vulgo, et requit iustis error eadem l. qd

Vulgo, iustus aut error in facto ppio de V. g. Si quis mihi
rem tradiderit, dicens trado tibi, q. pmissi tibi, ego
aut immemor huius pmissionis rem illam accipiam.
Sic de iustus error, quāvis in facto ppio error ut in
l. Si existimans, § soluto, et int. 3. § suo, iustus
aut error in facto ppio est, q. nulla aduersarij asser-
ductus fuisse, q. crediderim mihi donatum, vel
me emisse, et possess. intraverim, § facto. Sic
error n. p. de se, quia in meo facto ppio ignorā-
tia n. tollat. § l. fi. § suo. §. quāvis. ad Velei.
Et ita intelligendū, et difficultas in l. de iuris de V. Jacap.

Hic ita constituti n. obstant arg. §. principia-
lem nri ex. c. adducta, n. l. de huiusmodi. de q.
c. Vigilanti, c. fi. 5. tit. 9. De subdit. aut p. xi. s.
bona fide ecclesiastica est ius cōe. d. ius, et tunc t. s.
est nari, et ita est intelligendū, et nri, aut lig-
nem ecclesiasticā p. scribit, n. e. ius cōe. d. ius, et
tunc bona fidei sufficit, et ita intelligenda p.
libra iura in d. ius adducta: ~ ~ ~ ~ ~

Sed ante huc solutio quāvis dicitur de iur. de
ind. c. Vigilanti, et ind. c. fi. minime t. s. requirit de-
cisioni t. s. ind. c. de q. ubi p. scribente. p. scribit
§. m. decimarum et oblationum erat ius cōe: cuius
cōi. huiusmodi. 4. ta. decimarum ep. debeat, ut inc. conu-
xente de off. ordin. §. in spe. t. s. ind. c. de quarta
n. sufficit bona fide. Id t. s. e. nari. §. huius
difficultatis resolut. Videnda §. quā aduim. in
repetit. t. s. ind. c. de q. ~ ~ ~ ~ ~

Nec obstat 2. quo p. huiusmodi t. s. ad p. scripto
n. requirit ex eo q. ex solo t. s. transfert dominium
§. Frustra requirit p. scriptio ad dominij translati-
onem §. in p. scripto. non requirit t. s. p. quem trans-
feratur dominium, Id sufficere t. s. p. uentivū, §. s.

Legitimam reputat, et aiubto ex parte facti rursus ex eadem
 gloria: Cui ab eo quem putabat huius, et tunc in
 deat. Suigmi. l. 1. emptio, in putatio sufficit ad
 capione. Ita Panor. 5. n. 33.
 Neg. obstat Ult. m. finalia ubi dicitur: b.
 N. credimus centenario prescriptio posse ubi: 99
 ubi in finem de iur. h. 100. prescriptio impo-
 bilem esse, qd difficile redditur ex eo: q. tempus
 scriptio sic facti n. presumit, nisi p. batur arg. de
 in. si emancipati. de collat. b. itaq. emanipati
 p. batur fuerit. Et manifeste patet ex d. c. i. 5. n. in. b.
 Et p. batur. e. inter memoratos e. dilectio. b. g. 3. de
 ca. Mascard. de p. batur. ubi prescriptio in. b. e. ubi
 p. batur n. p. sumat, nisi p. batur (et si sic im-
 memorialis ut resoluit Mascard. ubi. n. 5.) nec
 quere. l. dicere 100. prescriptio natio p. batur debere,
 et p. batur e. de ind. c. e. ubi dicitur de confis-
 mat. ubi. Neg. obstat d. n. b. n. credimus 100.
 prescriptio posse p. batur. nam d. in Joane Andree
 5. n. 7. qd d. p. batur ponderat facti ubi speciale, qd
 ad hunc casum, et n. ius, quasi dicitur. de se pos-
 sibilem e. p. batur 100. prescriptio. Id d. p. batur. credebat
 Archiepiscopus Disanus n. possedisse tanto tempore
 ut centenario prescriptio ab eo p. batur possit. 9. m.
 Solut. legi Panor. n. n. 10.
 Et si finit h. ind. c. si diligenti. 7. 5. n.
 ad t. m. in capite si. 5. n. 11.
 non valet absq. bona fide prescriptio tam cano-
 nica quam civilis:
 Contra quam c. c. facit d. inc. cura par-
 tialis de iure patron. b. nisi legitima fuerint
 prescriptio maniti. 99 ubi p. batur v. Rom. p.

cc.

...
 ...
 ...

Ad Alex. in fi.

prescriptz in spe illig. tunc pcedere posse sub mala fide, q. bo-
ne fidei & ecclesiasticis n. pot. iuste sine canonica institut.
obtinere c. i. de reg. jur. in b. c. ex frequentibz de constitut.
Et in ait R. P. posse de iuris ecclesiar sine ecclesiastica be-
neficia de manu laicor. recepta prescribere, qum mala
fide. : : : 2. aduersz illa Xba nri. l. b. v. n.
de erig. derogandus di. consuetudini, quz sine peccato mor-
tali n. pot. obseruari. arg. sic: Sic n. Xba grave pa-
ciuntur difficultates, si aduertant qd quodvis suetu-
do legi sua est p. act. illicitos se iniustos introduci-
re pote. s. ius legi, quz iusta est. c. erig. aut lex q. d. l.
Et iurat. ante derogat. ut de sepate. Id. consuetudo
cedit state. legem. l. de q. legibz. q. uale. consue-
tudo sub peccato.

3. contra nri. l. b. v. n. Unde oportet ut q. pr-
scribit in nullas l. p. rei Sabat. s. fiam alienz.
Sic n. Xba repugnat sub Xbis l. b. v. n. et generalit.
he. noxalibz act. b. u. su quoq. me captiuus, qua-
uis fien. alienus possidet. Et enim sub sua rei alie-
ne n. impediatur s. uocaciones ind. l. et generalit. ne-
qua te gades sua rei alienz p. scripti. de l. uo. alia arg.
in nri. l. b. v. n. petenda. ff. ex repetit. l. a. inc. i. c. vi.
gilanti s. supra s. o. t. t.

Quibz n. obstantibz v. et nra decisio qua definitu
extra prescriptz sub mala fide n. ualere, id est q. bat. l. a.
inc. uigilanti c. Veniens, s. b. l. c. si Virgo. f. a. g. 2.
reg. possess. or. de reg. iur. in b. l. Unica. (de s. uocac.
transfor. et in p. ius. in b. l. eod. l. u. r. t. 29. p. 3. quz
iura docent bonam fidei. n. ualere in p. scriptis.

Superest m. examinare boni fidei significat.
quoad prescriptionis, et s. uocac. tractate, et q. dem bo-
nam fidem intrinsecam iudicab. illud p. iudicab., quod
quisquas de rebz p. p. diiudicat suis. Unde fidei

quo ad hunc aut. m.
v. l. Paulad. difia.
4. i. n. i. cum regg.

De Prescript.

De Min. 165
166

50

indiciis qd dicit, quo aliq. credim. quappt in hac
 fides qd scientia sumit, scientia aut credu:
 Nitat quidam est, ideoq. Paulus ad Rom. c. 14.
 fidem interpretat scientia qd privata sumit: omne
 qd n'e' ex fide peccatū est. i. ex sua auctore dicit
 Ambrosius in commentarijs epistol. ad Rom. Et in
 Sunc sensu refert N. S. S. pd. Xba dicit Pauli di:
 cens: qm oē qd n'e' ex fide n. ex sua, peccatū est.
 Et in eund. sensu addit pd. Xba dicit Pauli N.
 S. inc. literas de restit. spol. nam post q. P. P.
 decreverat, qd mulier, que sanguinitati habet no:
 titiam et suam, siue spūam, non possit viro sine
 peccato mortal' carnalit' misceri. Et statim subiū
 git dicens: qm oē qd n'e' ex fide, peccatū est, et qd fa:
 cit spūam, qdificat ad regnab. ita etz interp:
 tat Gratianus inc. qd dicit qd illud de penit. d. 3.
 ubi ait: oē qd n'e' ex fide, peccatū est. n. itam:
 teligendū est, ut qd. n. qd fit spūam peccatū
 e' idem Gratianus inc. oēs qd. Sū 23. q. 1. ubi ait:
 illud v' Pauli oē qd n'e' ex fide peccatū est, n. ita in:
 teligendū est, ut qd qd fit ab infidelibz credat eē pec:
 catū: s' d' oē qd fit spūam fit, et ita etz interpretat
 pd. Xba Alphonso a Castro li. 7. aduersz Hereticos. Xba
 fides afirmans, qd Paulus illis Xbis significare vo:
 luit oē qd fit reclamante sua, peccatū eē. Tradit
 Magister Paris 2. 2. q. 1. au. 1. c. 2. Sane sig:
 nificat d. a iuris peccatū et Theologus aliquem eē
 bonū vt malū fidei possessōrē. Unde reludim. quod
 possessōr malū fidei e' possessōr malū spūz, et e
 contra, ut manifeste appat. Et in b. qm oē qd
 n'e' ex fide peccatū est. Et b. Unde oportet, ut qui
 peccatū in nulla t'pū p. rei habeat spūam alienz.

deleta ff.

Ratio aut quare in prescribente bona fides requiritur, est, ne quid fiat cum peccato, nam ex nro tunc colligitur, tunc demum impedit prescriptio, quando ex ea resultat peccatus mortale, quod manifeste ostendit tunc in qm de qd n est ex fide peccatus est, et tunc cum generaliter sit derogandum omni constituto: Et sicut dicitur: Qui sine peccato mortali speruam non potest: tunc aut ex nra decisione stat sicut bonae fidei possessorem prescribere posse, inquiritur, an is qui dubium habet, an res per eum possessa sit sua vel aliena, bonam fidem habeat.

Pro huius difficultati resoluitur promittenda est questio illa, an possit dari mediis inter bonam vel malam fidem, ita quod sit quis in eo status sit constitutus, ut in re per eum possessa, nec habeat bonam, vel malam fidem, in qua quod dicitur in reg. possessor n. i. affirmat bonam fidem dicitur esse bonae fidei: et ob id inquit, quod habita cognoscit bonam fidem cognoscit malam fidem, cum sint regentia vnius dicitur, et alterius vni cognita sit, ut in pno inst. de his q. s. sui vel alieni iuris, igitur quod bonam fidem si habeat, in nro est in mala fide, quod sit non posse dari mediis inter bonam vel malam fidem: in dicitur tunc asserendum est mediis esse inter bonam, vel malam fidem: hoc aut mediis constituit in eo qui dubitat, an res per eum possessa sit sua vel aliena, ut resoluit Cobb. in reg. possessor. l. p. t. 6. 7.

hoc supposito, quod n. quod sit est, an dubitanti habeat bonam fidem, ita ut prescribere possit? in quo ait: q. ta. fi. 5. docet dubitanti tantum tunc bonae fidei possessorem, idem docuit q. ta. vbo bona fides inc. si diligenti l. 5. tt. Panet. 5. n. 39. mota per tam inc. si virgo 34. q. 2. ex quo ipse colligit quod si

de bono fidei possessor, quoniam scit suam rei alienam, sed dubitans non habet suam rei alienam. § 2. m. Panor. dubitans scit suam bonam fidem. Pro hac opinione facit c. de secundo nupt. et inc. in quibus de senia excommunic. ubi dubitans de legitimo iudice, et ante hoc dubio tenet reddere debitum. §. dubio est in bona fide, si in bona fide non esset, debitum reddendo, peccaret, et de mandato iudicis x. Emine. literas de rest. spoliatorum. in quibus dicitur dicendum est dubitanti bonam fidem non habere, ut docuit gra. Xpo non bona fide in l. 3. §. genera de acq. possess. Et nisi si dubitans bonam fidem habere, poterit prescriptio ad dubitantes incipere, quod contra dicitur sententia s. negat, et per hac opinione aduci solet c. de heret. inc. i. de heret. ubi dicitur quod dubio infidelis est, de cuius ex intellectu videndum est magister Cano de locis lib. 12. c. 9. ex quo dicitur ad n. 1. per positum deducitur quod nulla fides incertitudine est, aut dubitans admittit, §. dubio bona fides non habet, et ex seq. prescribere non potest, quod seq. §. declarat.

1. conclusio: ~

C. T. de 2. nuptij c. inquisitioni 44 de senia excomm.

c. l. de heret.

Dubitans non potest incipere prescriptio, nec utiucapione
 Nam dubitatio in initium prescriptio impedit. Probat
 namque namque ab initio prescriptio bona fides si
 naria ut in d. l. Unica f. de utiucap. transf. Et du
 bitans bona fides non habeat, ut s. per totum est,
 inde est dubitans non posse prescriptio incipere, et hoc
 est contra opinio, ut testatur Cobb. plures referens in
 l. reg. possessor 2. §. 7. n. 3.

2. conclusio: ~

Quamvis dubitatio in initium prescriptio impedit, non tamen eius
 cursus si ab initio prescribens bonam fidem habuit.

atq; ideo prescriptio incepta abone fidei possessore recte con-
tinuatur, nec interumpit ex eo qd nondum perfecta pres-
criptio supueniat dubitatio, est hęc cōm resolutio ut
testatur Cobb ubi s.

Sd huc 2^a dē. obstat tē inc. p singulari b. g. 3.
ubi supueniente dubitat. pūquam prescriptio perfecta
fuit, nō tinuat, sd interumpit, qd p d. 2. d. c. non pot
defendi. Sd p. tē in d. c. p singulari loq
de dubio orto ex actu iudiciali, et non de dubio qd
simplici qd in aīo habet, ita dubitatio resp. gloriat.
Et hęc resolutio facit nā in codicibus emendatis nō
legitur dubitatio sd loco eig ponitur a lrescatio:

Sd ad huc d. d. c. 2. grauit obstat difficultas
nā qd dubig e' an liceat sibi absq; mortali crimine
a lrescat agere, id nihilominus agit, exponit se pericu-
lo peccandi mortali, ideo qd mortaliter peccat dē.
illud eclesiasticū 3. qd amat periculum peribit in illo.
qd dubig est, an possit absq; mortali peccato rem qm
possidet retinere, qd dubitat an aliena sit, tam qd
detineat, nec statim restituat, peccat mortaliter,
ob id qd malā fidei opinio habet, nec prescribere pote-
rit, et si hęc dubitatio stingat, post qm iam bona
fide fuerat incepta prescriptio.

Sd defendendo tam cōm ad arg. p. Cobb ubi s.
asserendo dubiū eē duplex speculatiuus s. et practiū
speculatiuus stingit quoties quis mente et aīo dubitat,
de aliqua re dē eig qualitate s. et odiz item dubitat de
facto et eig veritate sola speculat. Dubiū aut prac-
tiuus e' quando quis dubitat nō tm in genere et sic de
condit. rei, factiq; veritate, sd et dubitat an modo
sicutus sit ei agere eus actus, de quo rat. dubitat:
qd eig qualitate s. et odiz ac facti veritate s. contingit
speculat. quadā et dubitauit agere nō d. dubiū spe-

culatiuus in peccatis n' est, modo n' agat d' dubiu' practicu'.

Unde fit ut q' possidet aliq' r' b' d' n' si dubitet ea rem suam ee, et ad eum p' tunc, t'n' n' e' dubiu' practice q'ppe q' existimat in hoc dubio posse iustis? eam r' b' p' eum possideri t' d' n' i, nec interim donec appareat q' d' aliena sit, teneri ad restituz. Unde segt' dubitantes rem ee sua n' d' bere mala fidei, nec eam habere, et si r' e' retineat ul' d' n' i, potest n' stingere me ipsu' dubitare an res q' possides sit mea dubio q' d' m' speculati: no, et t'n' practico n' dubitare, quia m' m' d' n' ante hoc dubio speculatiuo liceat rem ipsa habere ul' d' n' i. imo certu' Vere su' me n' teneri ad eiusd' rei restituz factuz Cobb.

Duxit aduersus ead' r' am m' d' ea d' b' t' ad d' i. f'icultas, na' certu' est ex n'io t'cu' ad p' scriptz bonas fidei fore n'arias et stinuat' toto p' scripte t' p' e, sic aut bona fides cesat lo' ipso qd' possessor dubitare incipit et dubitat' res quas possidet sua ee. q' p' p' scriptio bona fide incipit p' p' t' dubitat' d' t' n' g' e' n' e' e' Durante p' scripte cesat et interrumpit. Sed defendendo r' am m' d' ad arg' d' negado iure requi ad p' scriptz stinuat' bonz fidei toto p' scripte t' p' e' n' i' tempore, na' d' u' i' u' s' p' r' u' s' et factim q' b' t' u' i' n' n' i' o' t' e' u' b' i' P. P. post q' m' scripserat p' scriptz nullas absq' bona fide p' cedere infero in hoc p' b' a: Unde oportet ut q' p' scribit' in nulla t' p' e' p' l' r' e' i' habeat q' suam alieng. l' xq' q' b' i' s' d' e' d' u' i' c' i' m' p' scriptz nulla u' b' mala fide posse p' cedere, ite' constat, qd' n' a' i' a' s' i' c' b' o' n' a' f' i' d' e' i' a' d' i' n' i' t' i' u' s' p' r' e' c' r' i' p' t' i' s' n' e' i' n' d' e' n' i' t' i' u' s' a' l' i' u' d' q' u' a' t' u' s' a' t' t' i' n' e' t' a' d' b' o' n' e' f' i' d' e' i' m' a' a' s' p' r' e' c' r' i' p' t' z' s' e' m' e' l' c' o' p' t' a' m' v' i' c' i' a' z' q' m' s' u' a' s' r' e' i' a' l' i' e' n' z' q' u' e' m' o' r' t' a' l' e' p' e' c' c' a' t' u' s' p' r' e' f' e' r' t' q' n' o' n' d' e' e' r' i' t' i' n' d' u' b' i' t' a' t' r' e' i' a' l' i' e' n' z' :

+ si supueniat mala fides, ut n' interrumpi p' scriptio, cum mala fides iuncta cu' bona fide, que ap' r' o' i' n' e' i' p' o' s' s' i' t' p' r' e' c' r' i' p' t' z' p' r' e' u' a' r' e' a' r' g' u' l' o' f' i' d' e' l' i' b' e' t' p' o' t' e' s' t' l' v' t' r' u' z' q' d' d' e' a' s' i' g' n' a' t' i' b' e' r' i' t' i' i' u' n' c' t' i' s' t' r' a' d' i' t' i' o' a' d' i' b' a' r' d' o' i' n' s' f' i' i' n' t' e' d' e' a' s' i' g' n' a' t' i' b' e' r' i' t' o' r' z'

Negobiantes fundam^{tu} que aduimus ad pbandu
 Dubitante bonam fidei habere, nals. tes ind. c. si
Virgo 34. q. 2. n. intelligit de ignorantia qua quis du-
bitat rem q. possidet, ee suam, sed accipitur de illa ig-
norantia positiva, qua qs erat credens res q. possi-
des ee ppias ubi sic aliena ita intelligendy tes ind.
1. qd bulgo. § l. mpt. et l. 4. § legato. l. bonz fidei
to. de p. b. sig.

Negobiantes ^{tu} fundam^{tu} de iu inc. 2. de i. iust.
 Et inc. in q. sitioni de senia excois, nals omisssi variy
 interpretationibz dicendū e' de resolutz p. tradita
 duplicem ee a sensu, speculatiuū §. et practiuū: in
 a sensu speculatiuo q dubitant levatore matrimonij
 non potest reddere debitu; in a sensu aut practico
 tenetur reddere debitu; q. non potest p. auctoris
 tate iuge iure suo priuare x. tem inc. v. l. ite pē-
dente, et inl. cuiusq. §. i. de usufructu:

g. v. error
 iuris inducat bo-
 nam fidem.

Sd celebri est in exposiō. nū. tes difficultas v.
 Error iuris inducat bonam fidem, ita ut q. valeat p.
 cribere: in quo dubio §. q. a firmet errantes iniure
 bonam fidem habere, et fauit i. tes inl. sed fil. §. sci-
re de petic. sex. ubi habetur p. Sumario: Error iuris
n. inducit mala fidei. 2. p. bat hęc opinio inl. de fructibz
de don. inter. ubi accipiens donatq. a suo iuge
errat in iu. et in fructibz ex re donata suos fauit. q.
Error iuris n. inducit mala fidei. 3. p. bat ex diu in
ubi iux rei donatq. c. puenit de l. mpt. et uend. vbi emptor rei dotalis illa
ab altero iuge p. scribit, qui errat in iu. q. errans in iu. bon. fid. habet.

ad idem e' tes inl.
 fructz 45. de vsu.
 ubi iux rei donatq.
 c. puenit de l. mpt.
 et uend. vbi emptor
 rei dotalis illa ab
 altero iuge p. scribit,
 qui errat in iu.
 q. errans in iu.
 bon. fid. habet.

in diuis §. q. ex iustitiam erroris iuris n. p. duce
 suos fauit. v. Baso. re bonam fidem sufficientes ad p. scriptz, qd p. bat p
arroyo in l. equere. tam inl. nunquas 3. et inl. si ius §. i. de vsucap.
ti de iust. §. sol. n. ubi habet errare in iu. n. posse vsucapere, quia nū-
q. in vsucapionibz error iuris p. dicit.

Proresoluc. Suis difficultatis n' nulli statu ede ff. de: ~

1. de: ~

Error iuris inducit bonam fidem in p'script. illa quae t'z n' requit, sed sola bona fide p'cedit, qualis e' p'scrip: tio longissimi t'p'is: f. 30. et 40. annor: ~

Ratio Suis de ea est, q' ubi in hac p'script. bona fides sufficiat, et bona fides dari possit p'misso iuris. Error, de q'te ratio hanc bonam fidem sufficit. ex qua interpretac' deducit interpretatio ad hinc difficilis in e. puenit de empt' et uend. ubi p'scriptio longissimi t'p'is. f. 30. an. currit stante iuris errore ex ratione p'licite conclusionis ~

Sed 2^a t'rim ind. c. puenit i' p'state vr, nam re data p'p' nuptias alienari n' potest sine consensu uxoris p' t'ro t'p'is d' t'g, et ratificaco post bienniu' adie: 2^a d' t'g. t'rim ind. c. f. b'be amo c. ad Vele. et nisi solomi: no ind. c. puenit talis consensu duplicat' post bienniu' no incurrit. q' rei donat' p'p' nuptias venditio va: lere n' debuit: ~

Obstat etz alia difficultas qd ind. c. puenit no pot de p'script. tractari, q' stante matrim. mulier n' potest agere, ut ind. in rebz c. de iud. d' d. sed impedi: to agere n' currit p'scriptio ut ind. c. f. c. de anna: U except' igitur ind. c. puenit 30. p'scriptio non ju: procedit: ~

Hic ita p'notatis p' interpretac' bis ind. c. puenit fatui oportet, qd b' de p'script. n' tractatur. Sed ob: i' q' quis p' b' b' si n' tractatur de p'script. ad qd con: fidetur. Vbi 30. annor: p' ad p'sumendum inuenisse solemnitate b' illa, que alienat' irreuo: cabilem f' aut de qua ind. auet. sine ame. n' al: cursu 30. annor: p'sumit muliere b' 2^a sensisse, et bona marito tunc soluendo fuisse, quod sufficit ~

ut mulier perpetuo excludat, Et sic Venditio rei do-
natae per nuptias valet. ita intellexit illu-
tam Janox, quem intellectus affert eodem Ripa
in l. i. n. 104. Joluro mat. 2^m quem intellectum non
recte aduertit ille sed ad bandum quod errans inue-
nitur.

Si quis velit subtiliter defendere prescriptio-
nari in d. c. puenit, dicat cum Hostiensis quod dicitur
te matrem. iuxta prescriptio aduersus mulieres lo-
quo mulier potuit agere propter inopiam ut in l. si con-
tante D. Joluro mat. ubi ad huc C. diu. dot. c. per
vras de donat. in.

Id est iam supradicta de qua definitio extra
in prescriptio longissimi temporis errores iuris inducere bo-
nam fidei obstat in c. dudub de decim. ubi fra-
tres Hospitalis Ierosolimitani possiderunt decima lo-
giss. tempore. 40. an. et tunc non prescriperunt propter
iuris errorem. Et error iuris induit prescriptio longissi-
mi temporis. Et ita adnotatur quia probo non potest mulier
in c. 2. de iis qui fiunt ap. probo prescriptio in c. ap. Absolue
de donat. quia probo legitima in c. iuxta pastoralis de
iure patronat.

Pro explicato huius difficultatis primum est
quod ius de actu et factu duobus modis procedit. 1. mo-
do non assistendo, nec resistendo, sed statuendo simpliciter
ut exempli gratia in stipulatione quod actor alteri non
stipulatur ut in l. stipulatio ita §. actori de ob. obli.
Et alijs simili. Error qui iuris sui non assistentis, nec
resistentis non impedit prescriptio longissimi temporis
Et ita est intelligenda praetera c. de.

2. modo procedit factus de actu et factu resistendo
V. g. quia probo sua dixerit ad sententiam adimendo fa-
cultatem defendendi, sic error iuris resistentis non

Sufficit ad inducendas bona fides quoad prescriptez
 longissimi temporis, ita e' intelligendo *lex ind. c.*
de decimis, nā ideo b' fratres Hospitalis Jero
 solimitani n' prescripserunt decimas longissimo tempore
 impediendo iuris errore, q' eas habebant ex donac.
 Regis et Regine aragaei, cui donac' Jus Canonius
 resistit ut in c. 2. de rebz eccl. et in eod. c. dudus
 q' iuribz excommunicatio incipit recipientibz res ecclz
 fraticas de manu laicoruz

Unde Venit inceptandz *lex ind. c. 2. §. 2. de*
rebz eccl. in 6. ubi error iuris in actu alienationis;
res eccl. fraticas impedit prescriptz ex rat. §. 2. d.
q' ius resistit p' t' de rebz eccl. p' sent. sine. si quis
p' b' itoruz, ideo prescriptio e' longissimi temporis
 impedit: ~ 2. a. cc. ~

Error iuris n' induit bona fide sufficiente ad ps-
 criptz, quz t' requirit, qualis est prescriptio longi-
 temporis 10. v' 20. an. q' cas' t' iustz suic prescrip-
 tionis sit nāq' n' pot' t' iniustz iuris errore (qui
 nūquā suffragatur cuiq' in acq'endo) simul dare
 causam v' succipiendi, et bona fidem p'ducere.
 ut adnotavit Cobb. s. 2. q. 2. c. c. est intelligendz
lex ind. nūquā et l. si fur §. i. de v' succap. 99.
 iuribz p' b' atuz v' succapionem n' p'cedere, ubi ad
 iuris error, ut illa iura p' b' at' in prescript. longitem-
 poris, quz t' requirit, et in hunc sane modum 2.
 has duas c. c. §. intelligendz v' auz glossaz auctori-
 tatez, quz in hac p' t' r'ouez fia nunc vnu, nūc d' ius
 respondere: ~ 3. a. cc. ~

a. l. m. 3. am
 d. sac. cc.
 c. interpretaz d. l. si
 vi uxori 3. d. p. do.
 nota, qd' le v' debet
 ricandz donatz rei
 aliene. in singul
 facta non valere
 et quoad effectus

Error facti simul deurens cum errore iuris induit
 bonam fidem sufficientes ad prescriptz et sic atz
 coadiuabaz d' c. 3. ex l. v' tuz 9. d. de assign. liberti et l. si
 d. de lib. et postb. adiuncta intup'. P' b' ardi in 5. fi. in l.
 de alienac. et l. si ubi d' iuruz in d. de p' t' r'ouez fia

Sd huc opinioni coi refragat opinio Innocentij
 Cardinalis et aliorum inc. ad nostram de rebz ecclie.
 afferentibus Juris errorem pducere bonam fidem
 ad fructus acquirit; Suius u. ea ratio, quia ad
 fructus acquiritur quolibet bona fides sufficit, ut
 in l. bonz fidei emptor de acq. dom. Et huc opinio
 Innocentij Verior u. et tenenda. Neg obstat iuxta
 que p^{ria} opinione adducit, q. Respondeo nobis
 nesci in extante, sd in dolo et possessore malz fid.
 q n acquirit fructus ut inc. gratiam de rest. spol. Cott.
 d. li. i. var. c. 3. et Jon. g. de expensis c. 23. n. 24.

Hic ita ostendit superest modo argi quod prin
 cipalem nri huc de. aduimus satisfacere, non obs.
 tar 1. m. de iur. inc. cura pastoralis u. de iur. pat. ut
 pscriptio cum mala fide sustinetur; cui difficultati
 qta 4. pbo legitima tres solut. assignat, 1. est qd
 1. Suius m. pscriptio admittit p^{pt} scandalum
 vitandus, q. est illi n poterat reborari sine scan
 dalo: ~ Sd certe Suius m. solutio displicet,
 ex eo, q. e' de uinatoria, tu est, q. intellectus Juris
 in dubio n ff. reducendi ad dispensatz et gratias
 ut ponant casus singularem d. iuris regular
 nisi hoc expresse dicit X. reg. am. ex inc. 2. de iur.
 matius, et adnotauit Jon. And. inc. expacen.
 19. detestibz, quinimo huc ind. c. cura d. iustuat.
 Jus coe ut ex illis pbois patet: legitima pscript.
 Legitima aut pscriptio n dx, nisi concurrente
 bona fide, Et in reg. possessor de reg. Jur. in b.
 2. am gte solutz p^{dict} imp^{tar} Verior u.
 1. n. 2. nam ex quo sumus in actu p^{udiciali} odio
 ex taciturnitate n debet p^{sumi} tunc sensus.
 3. solutio p^{dict} glosse magis notabilis
 est dum ait: qd illi q. ecclesiar de manu laicor

Interpretat huc inc.
 cura pastoralis u.
 de iur. patron.

reperit p̄scribere n̄ poss. q̄ iura recipiūt, ac loq̄ suc:
cessores p̄scribere poss. q̄ ignorāt, et bonā fide
saberit ex quo inveniunt ecd̄sias in illa quasi po:
Ness̄ q̄ in locū succedit alteri, Justam igno:
rantiā tāc̄ censetur sapere ut in reg. eig. quiv:
dereg. Jur. in b. simili e' gta. Nō se posse tueri:
inc. de quarrā q̄ supra. t̄. quam solutz. cōt̄
receptam testatur Cobb. in reg. possessor. 2. p. t. e.
§. 9. n. 6.

Sed in iurē sic interpretatio, tū q̄. diuinatoria
est, tū et q̄. successores in beneficiis sicut et
antecessores non poterant obtinere illa de manu:
laicorū, nisi cum canonica institut. c. ex frequen:
tibz desinitur. reg. beneficiis dereg. Jur. in b.

Quapropter ommissis explanationibz quas re:
seu Veris ubi dicendum est eū Paulo Parisiō
Sed illud et extra eōm stroueris, cū tractat
de p̄script. legitima. r. p̄fecta cum bonā fide, et
alijs qualit̄ibz aū. reg. titis. si v̄ quispiam inte:
roget, quo pacto potuerit dari in illo diu. bona
fides. Nō id ad eū n̄ p̄tinere, nec ille d̄s ad hāc
questionē respondet, sed t̄n̄ dicit ita demū reli:
giosos se posse p̄scribere tueri, si illa sit legitima:
atq̄ ideo d̄s ille nihil agit de bona et mala
fide.

Nō obstat 2. Marg. nam respondet Sotus
lib. 1. de iust. q. 7. ar. 2. ad 2. p̄ actū illicitos in:
troducā tatem consuetudinē, n̄ posse apud eos
valere, q̄ eam introduxerūt, sed apud posterōs
vim habere ex t̄. antecessorū, quā solutio q̄
bat auctoritatē gl̄e. Nō se posse tueri inc. de
quarrā s. 5. t̄. et gl̄e. Nō legitima in d. c.
cura parochialis de iure patron.

Sd

Idcirco hęc solutio nō admittenda ex eo qd
 dicitur, qd cum consuetudo sic spēs iuris ut in p. ex
 n̄ scripto de iure nali. postquam est introducta et
 legitime p̄scripta, tenetur eam valere et obligari.
 Et legem tollere siue ab eisd. siue a successoribz
 introducat ut inc. f. de s̄uet.

Hostiensis d̄ inc. i. de frequa et p̄ce aliter sol.
 r̄it difficultate d̄ dicens consuetudinem n̄ posse intro:
 duci q̄ legem p̄ceptiuam, sed s̄m d̄ legem d̄ultiuā.
 Sed hęc solutio facile reficitur, cum sit d̄ genera:
 litate d̄ tr̄s ind. c. f. de s̄uet.

Quap̄t̄ p̄uera resolut̄ difficultatis dicitur:
 Quēst̄ t̄m n̄ in l. de consuetudine d̄ legem, s̄m
 in. insinuat derogandū eē consuetudini, quę sine:
 mortali peccato n̄ potest obseruari, atq̄ tr̄s n̄ n̄
 loq̄t̄ de consuetudine, quę in fieri, s̄ de consuetudi:
 ne in eē p̄ducta, quę tunc sine peccato mortali
 non potest obseruari.

Sed et hęc solutio sustineri possit ad n̄m t̄m
 ad hęc t̄m manet eximia difficultas de t̄m ind. l.
 de q̄q̄ B. r. et c. f. de s̄uet. quom̄ n̄ possit consuetu:
 do p̄cedere d̄ legem iustam cum actz sine iniusti:
 tiā peccaminosa q̄q̄ introduct̄. p̄sertim cū d̄rius
 definitus sit tal. r. C. quę sit longa d̄ s̄uet. c. d̄
 consuetudinis u. d̄. l. n̄m d̄ consuetudo, quę introduct̄
 sub peccato in eē p̄dico d̄. eōm̄ opinione n̄ posse
 p̄scribi, q̄. irrationabilis eē d. c. f. de s̄uet. Unde
 magis v̄get̄ d̄. d̄. difficultas.

Pro cuius resolut̄ sic in Sac. l. intellectz ill:
 ciati in l. g. d̄. d̄. de sepulchro viol. ex mente Cini:
 plum relati, qd t̄m in d. c. f. Tabernac. locū in fo:
 ro canonico, et t̄m ind. l. r. et d. c. consuetudinis
 feruetur de iure iurili, et sic d̄bitur d̄ferentia d̄

inter Utrumq; ius. Sed hęc resolutio Anri, et Alciati
sustineri non pot, etenim nō est iustitunda diferentia
inter ius Canonicū et civile, nisi in iud. Exp' hęc repe-
riatur. Pruxq; q. 2. Suetudo del. civili. Legem fac.
dit d. l. de qq.

2. intellectus est qd tēs ind. l. 2. et d. c.
Suetudinis inteligi debeat de suetudine irratio-
nabili, quę minime vincit legē. tēs v. ind. c. fi.
et d. l. de qq. de suetudine rationabili, ut docet R.
P. ind. c. fi. b. nisi rationabilis sit et legitime p's-
cripta. quem intellectus tenet fulgosi q, quem
refert Procus de iuste ind. c. fi. solut. 7. n. 18. di-
cens ita diluenda ēē p'dictam difficultate, quę
alias indisolubilis est.

Sed hęc interpretatio nō placet Saliceto ind.
l. 2. n. 12. etenim ind. l. 2. et ind. c. suetudinis,
de rationabili suetudine sermo est, ut p'ba illaq;
sunt: suetudinis vsq; longevi nō viliū auctoritas
est. Illa iura loquuntur de suetudine rationabili.
quę nō viles auctoritates habet, et p' sequens
superior distinctio nō sustinenda.

Preterea diuinit, nā ut Salicetq; ait, quę
esset dubitandi rāo si illa iura de suetudine irra-
tionabili loquerentur, qui n. dubitat illa neg-
ratq; vincit, neq; legem.

3. intellectus est, quod suetudo particularis ali-
cuiq; loci vincit legem generalem in eod. loco, et
ita ē intelligendū tēs ind. c. fi. nō legem in eod.
ut ind. l. 2. docet gta in §. Ex nō scripto inst. de iud.
nali, Curciq; in d. l. de qq. n. 44. Sed hęc interp.
Aatio eius sic testē fassone ind. l. de qq. n. 53. in
m. l. und. indubitable q. n. dubitare poterat, qd
suetudo particularis certi loci nō tollat legē in universo
mūdo.

SA

4° intellectus est: aut loquimur in l. Sabente de:
 cunctis irritans, nempe qd lex p̄ sibi & consuetudine
 in sibi, aut loquimur in l. disponente simpliciter. q^o
 n. lex p̄ sibi & consuetudine (ut patet in frid. d. 24:
 c. 9. de c. 13) tunc n̄ potest legem Vincere & consuetudo
 nisi immemorialis sit, ut tradit interpret coire.
 In quo casu intelligendū est hoc in d. l. 2. si v̄ lex dis:
 ponit simpliciter, tunc consuetudo rationabilis pot
 Vincere legem si ut in d. c. fi.:

Ad quincū hęc interpretatio fit ob generalita:
 tem in d. l. 2. ubi absolute disponit consuetudine nō
 posse Vincere legem. q̄ n̄ restringenda ad legem Sa:
 bente de cunctis irritans; q̄ ubi lex n̄ distinguit, nec
 nos distinguere debemus. I. n̄ distinguemus de re:
 cept. arbit. l. de p̄cio de pub. in r. d. l. 2.

Quare varij interpretationibz omissis q̄ vera
 res dicitur tanq̄ difficultatis tria tempora distin:
 guenda s̄. 1° d. l. 2. de q̄. illo n̄ tempore potestas
 dendi legem erat penes populum ut colligitur ex ad.
 l. de q̄. ideo nimirum si populo suam legē & con:
 suetudine sua tollere potuisset:

2° m̄ q̄ est d. l. 2. tunc n̄ iam populus
 suā potestatem dendi leges in principem trans tu:
 lerat d. l. 2. et qd principi inst. de iur. nali. ideo
 t̄p̄e d. l. 2. consuetudo n̄ potuit tollere legē, ita int̄:
 p̄ta q̄ta v̄bo r̄at in d. l. 2.

3° m̄ q̄ est d. c. fi. ubi consuetudini (si sit ra:
 tionabilis & legitime prescripta) iura et auctorita:
 tributa est tollendi legem: Id ad huc rema:
 net Superior difficultas: quom̄ possit talis consue:
 do et rationabilis & legem justam? De quod
 pot dari aliqd iustus, cuiq̄ sibi sit iustus, ut
 docuit d. l. c. b̄ q̄ta v̄bo n̄ iniuste in l. exigendi

de purat. et aliquid quod cuius dicitur sit et quibus
ut in l. Sac. l. decernimus. de pactis iudicis, ubi Sa:
Nicoz Synotat. Ideo lex fuerit iusta (qualis sem-
per presumitur. et licet autem lex d. d. d. in consuetudo
licet in actibus quod stat potest esse pro re, loco, et tempo-
re iustior, et rationabilior est. Consuetudo 12. d. quod si
fuerit prescripta vim legis habet.
Neque obstat vltim. q. d. bonam vltima:
la fides non causari ex scia, et ignorantia rei
alienae, nisi ad sit iusta, et iniusta possessio. ser:
v. q. d. d. q. noxa auctoritate pretoris possidet
Et ideo iuste, q. iuste possidet, q. auctore possidet
l. iuste possidet. u. de acq. poss. ideo nimirum si ser:
v. q. cum scia rei alienae in specie illig. de prescrip.
possit, et ita absoluitur tas ind. c. fi. de prescrip.
ad laud. omnig. d. Dei Pat. et filij, et Spir. Sancti
Deipar. q. v. Ma. absq. peccato origin. decept.
et B. Andree:

1618

Don Andres la:
Arzobispo de Guaxaca

Este tt. de prescriptionibus tiene 20. capitulos,
de los quales se explican aqui el cap. 1. 2. 3. 4. 5. 7.
8. 17. et 20. fi. confu. R.

Perdificiale R. P. Alex. B. rescriptus Salerni-
tano Archiepo. missus, relatus in C. vigilantis.
de prescriptionibus lib. 2. Decretal. sequentia potest dis-
putanda axiomata. 1^m Axioma.

Malis fidei possessoribus vlllo tempore prescribere non
possunt defendimus. 2^m Axioma.

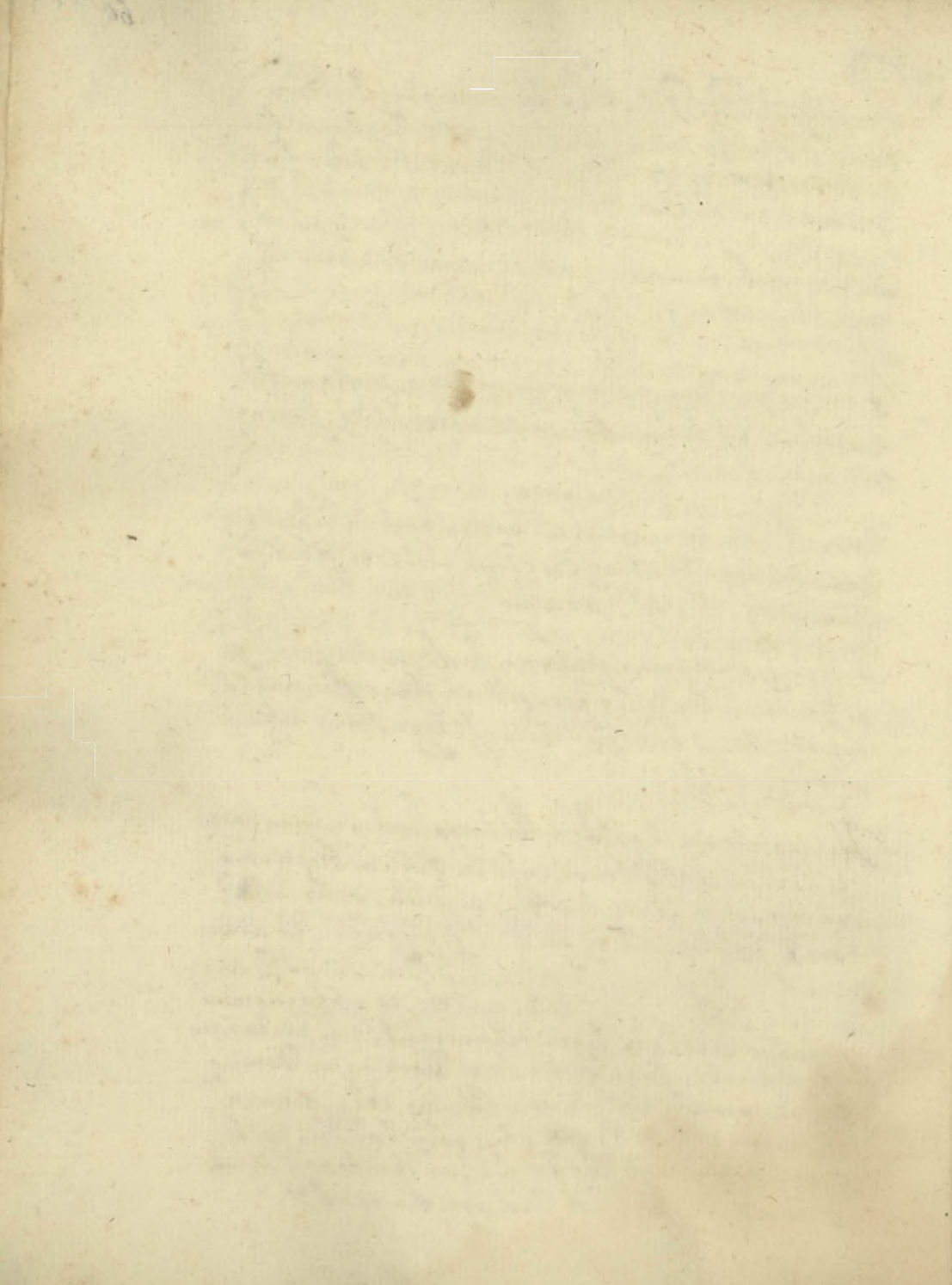
Fanta est vis, et potestas prescriptionis, quae bona fide
procedit, ut non solum aduersus scientes, sed et ignoran-
tes locum habeat. 3^m Axioma.

Opinio Verior, et receptior est maioribus potestate prescribitur
dari in integrum restituitur ex causa iustis, et probabilis
ignorantibus. 4^m Axioma.

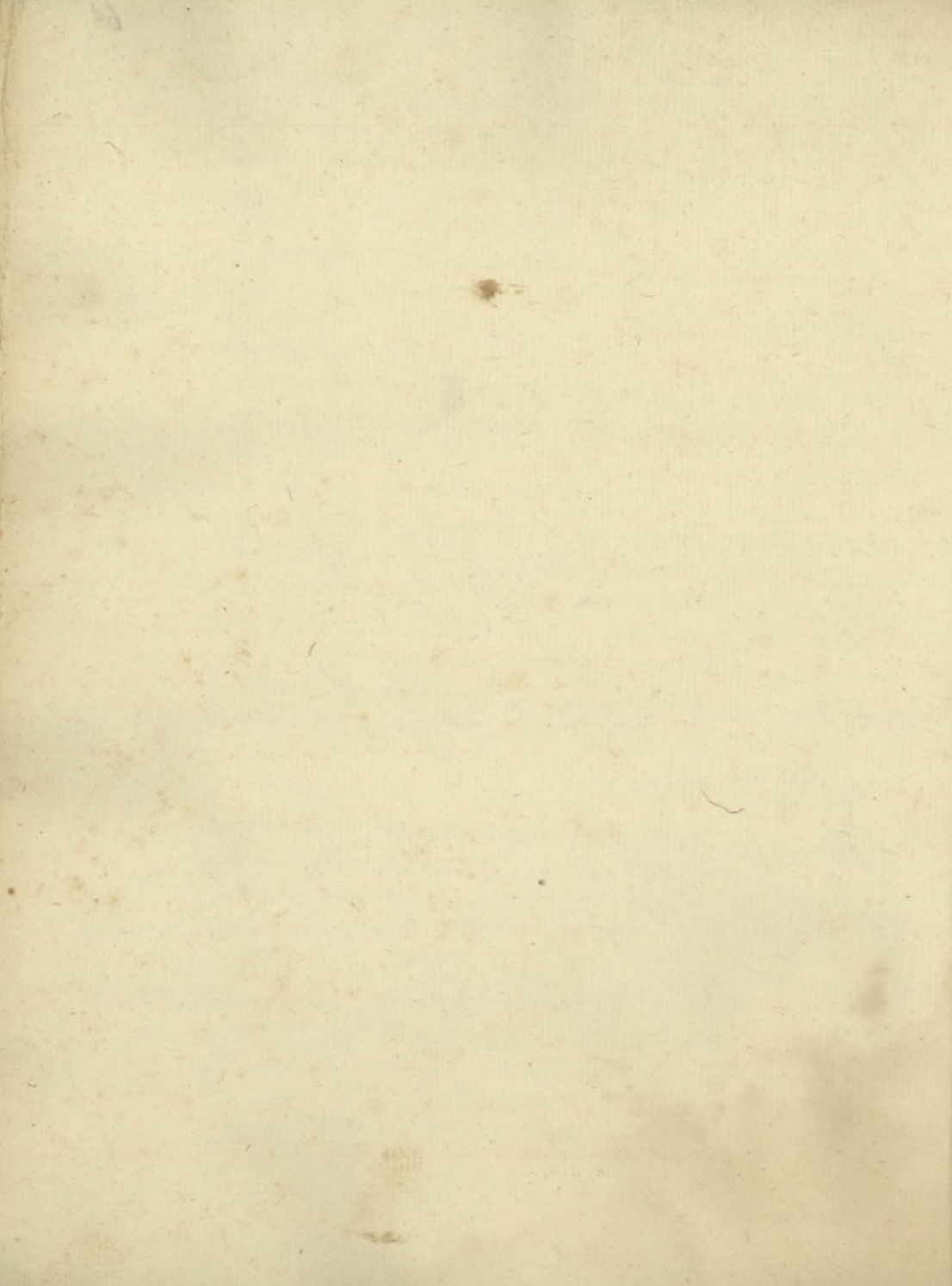
Post perfectam prescriptionem bona fide, ac tempore leg.
definito, non tenentur restituere in foro scientibus lae-
dibus rebus veteri domino restituere, si cognouerint res illas
alienas fuisse.

Hae axiomata ego Don Andreas Ladronaguevara,
in hac ciuitate Menouensi in Duentu Reptionis
ordinis Sancti Clarae die 24. augusti, anno 1628.
Sora die post meridiem publice propugnauit, et dedu-
xit ex d. c. Vigilanti, in praesentia Oni. Frisco Brize-
no dela Cuba, diuini Jacobi equitis, et gubernatoris
generalis dela Costa regni granatensis, cui dicta axio-
mata dicantur, et in primo loco Domingus, ac Domingus
meus, sacrosanctus D. I. genitrici Mariae absque peccato
orig. conceptus concepit, qui quidem actus feliciter mihi
stringit, quando non dicitur prima Jurisprudenciam curabu-
la edidit, sit laus Deo Optimo max.

[The page contains several paragraphs of text, which is almost entirely illegible due to extreme fading and bleed-through from the reverse side. The text appears to be organized into sections, possibly separated by headings or sub-headings, but the specific words and sentences cannot be discerned.]

61 175

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. It appears to contain a title or chapter heading, possibly mentioning "libro 2" and "capitulo 16".

Handwritten text in the upper right corner, possibly a date or a reference number.

CAM

Main body of handwritten text, which is extremely faint and largely illegible due to fading and bleed-through. It appears to be a continuous narrative or list of entries.

Final section of handwritten text at the bottom of the page, also very faint and difficult to decipher.

